

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

T خاتوون

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

خاتوون T

میلان کۆندیرا

وهرگیتیرانی: ئەحمەدی مەلا

ناوی کتیب: خاتوون T - رۆمان

ناونیشانی فەرەنسی: La lenteut

نووسینی: میلان کۆندیرا

وهرگیتیرانی له فەرەنسییهوه: د. ئەحمەدی مەلا

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۲۰۱

دەرھینانی هونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگ: بەرگ: دۆمینیک ئینگریس - له گەرماو، ۱۸۰۸ - ۱۱۴ × ۹۷

سەنتیم - مۆزەخانەى لووڤر، پاريس

دەرھینانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم

نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زاده

پیت لێدان: تریسکە ئەحمەد

هەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل

سەرپەرشتیی کاری چاپخانه: ئاوپرەحمانی حاجی مەحموود

چاپی یەكەم - چاپخانهى وهزارهتى پهروهردە، ههولێر- ۲۰۰۳

له کتیبخانەى بەرپۆههرايه تیبى گشتیى رۆشنییری و هونەر له ههولێر ژماره

(۲۸۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراودتی

سەفەر وای پیتویست دەکرد دانی ئیوارە و شەویک لە کۆشکە مینینەوه. لە فەرەنسا کۆشکەکی زۆر کراون بە مینوانخانە، مینوانخانەش چوارگۆشە یەکی کەسک لە نیو پانتاییبەکی دزبوی ونبووی بئ شینایی و خاکەرێ و درەخت و بالندە، دەکەونە نیو تۆرێ ریگاوبانەوه. ئوتومبیل لیدەخووم و لە ئاوینە کەشەوه ئوتومبیلێکی تر بەدی دەکەم کە لە دوامەوهیە. چرا بچوو کەسەی چەپ پرتە پرت دەکات و لە هەموو ئوتومبیلە کەشەوه تەزووی بئ ئۆقرەیی هەلدەستا. شۆفیرەکە لە رێکەوتیک دەگەرێ بۆ ئەوهی رەتم کات؛ وەک نێچیرەوان چۆن لە کیشکە یەک بگەرێت، ئا ئەوها لەو چرکە ساتە دەگەرێ.

قیرای هاوسەرم پیتی وتم: "هەر پەنج دەقە یەک یەکی لە ریگاوبانەکانی فەرەنسا دەمریت. سەیری ئەو هەموو شیتانە بکە چۆن ئوتومبیل بەو خیراییبەوه دەهاژوون. خۆ هەر ئەمانەشن، کاتیک لە پیش چاویان لەناو بازار پیرەژنیک رووت دەکەنەوه، خۆ دەتوانن چاپووک و وربا بن و فریای پیرەژن بکەون. ئەی باشە بۆچی ناترسن کاتیک سوکانیان بەدەستەوه پیت؟"

چۆن وەلامی بدەمەوه؟ رەنگبێ ئا بەم چەشنە پیت: ئەو کەسە بەسەر ماتۆرە کەیدا چەماوەتەوه تەنها دەتوانێ تەرکیز بکاتە سەر فرینی خۆی؛ خۆی بەچمکیکی زەمەنی رابردوو و داهاوو گیر دەکات؛ واتە لەم بەردەوامییە لە زەمەن دادەبڕێ؛ لە دەرەوهی زەمەندا دەژیت؛ بەجۆرێکی دی، وەک کەسیکە حال گرتبیتی؛ ئا لەم حالەتەدا، نە ئاگای لە تەمەنی خۆبەتی، نە ئاگای لە ژنە کەبەتی، نە ئاگای لە منالەکانیتی، نە ئاگای لە کیشەکانیتی، سەرەرای هەمووشی ناترسی، چونکە سەرچاوەی ترس لە داهاوووه سەرچاوە وردەگریت و ئەویش گەردن نازادە لە داهاوو؛ لە هیچ شتیکیش سل ناکاتەوه.

خیرایی شیوه یە کە لە شیوهکانی حالگرتن، پیشکەوتنی تەکنیک بەدیاری دەبەخشیتە مرۆف. بەپێچەوانە یە کینکی سوار ماتۆر بوو، ئەو کەسە ی غار دەدات، هەمیشە بەرامبەر بەجەستە ی خۆی جزووری هەیه، پیتویستە بئ وچان گوئی لە کشان و گرژبوونی لەشی خۆی بیت، ئاگای لە هەناسە کورت و خیراکانی خۆی بیت؛ کاتیک کە غار دەدات هەست بەبارستایی خۆی دەکات؛ هەست بەتەمەنی خۆی دەکات و ئاگاداریشی زیاد دەکات، جا چ بەرامبەر بەخودی خۆی، چ بەرامبەر بەژبانی خۆی. بەلام کاتیک کە مرۆف خۆی دەداتە دەست خیرایی مەکینەوه، شتەکان دەگۆرین: لەشی خۆی لە دەرەوهی گەمە کەدایە و خۆی دەداتە دەستی خیراییبە کەوه کە بیژۆژی نییە، ماددی نییە، خیراییبەکی پەتیبە، خیراییش خۆی لە خۆیدا، حالگرتنە.

پەیوەندیبەکی سەیر لە نیوان ساردوسری تەکنیک و گەرموگوری حالگرتن هەیه. ئەو ژنە ئەمەریکیبەم دەخاتەوه یاد پیت سە سال لەمەوبەر بینیم، روخساریکی توندوتیژ و زۆریش مۆتەحەمیسە هەبوو، جۆرە ئە پاراچیککی (۱) ئیرۆتیسەم بوو بۆ خۆی؛ دەرزیکی دامی (سەهۆل ئاسا تیۆری بوو)، دەرزیکی بوو لەمەر ئازادی سیکسوالەوه؛ ئەو وشە یە کە بئ وچان دەکەوتە سەر زاری، وشە ی رەحەت بوون بوو. حیسابم کرد: چل و سئ جار ئەم وشە یە دووبارە کردەوه. کەش و هەوای رەحەت بوون: سوودمەندگەراییبەکی (۲) توندەرەو بوو، دەبوست بەسەر ژبانی سیکسوالیدا تەببیقی کات؛ مەبەستیشی لە چالاکی بوو دژ بەسستەرەوی، لە پیتنا ئەوهی بگەینە ترۆپکی حالگرتن، جووتبوون نەبیتە تەگەرە یەک و بەلکو بەسەر یا زال بین، ئەمەش تاقە ئامانجی عیشق و گەردوونە.

(۱) بەو ئەندامانە دوترا کە مۆجەخۆری پارتی کۆمۆنیستی روسیا بوون. (وەرگێر).
 (۲) (utilitarisme) پرنسیپێکی فەلسەفییە، هەموو شت بەبەهای سوودەوه دەبەستیتەوه. (وەرگێر).

چیرۆکه که ی فیشان دینۆن ئا بهم شیوه به دست پیده کات: نه جیبزاده یه کی ته مه ن بیست سال، ئیواره به کیان بۆ بینینی شانۆنامه به ک ده چی. (نه ناوی نه ناوونیشانی تۆمار نه کرا بوو، به لام خه یالم ته وه م پی ده لئ که نه جیبزاده بوو.) له لۆزه که ی ته نیشتیبه وه خاتوونیک ده بیننی (چیرۆکه که ته نها پیتی یه که می ناوه که یان ده داتی: خاتوو "ت."؛ ده سته خوشکیکی کۆنتیسه (۱) که ته م سوارچاکه عاشقیتی. کۆنتیس داوای لیده کات دوا ی ته واو بوونی شانۆکه هاوړیگایه تی بکات. له م داواکارییه بریار دراوه تووشی سه رسورمان دیت و ته وه نده ی دیکه ش تووشی چه واشه یی ده کات، چونکه ته وه که سه ی ده ناسی که خاتوو "ت" هه زی لیبه تی، مارکیزیکه (نازانین ناوی چیه، جا لیره وه ده چینه ناو جیهانیکی نه ینبه وه و ئیتر ناو نامینن.)، به بی ته وه ی سوارچاک له شتیکی تی بگات، خۆی له ناو گالیسکه به ک له ته نیشته خاتوو ی نازدار ده بینیته وه. دوا ی سه فه ریکی خۆش و به له ززه ت، گالیسکه که به رامبه ر به په یژه کانی کۆشکی راده وه ستنی که میترده دوردونگه که ی خاتوو "ت" چاوه رپیان ده کات. هه رستیبه کیان له ناو ته مۆسفیتریک بیده نگ و جارپس نانی ئیواره ده خۆن و پاشان میترده که روخسه ت وه رده گریت و ئیتر هه ردووکیان به ته نها ده میننه وه.

ئا له و کاته وه، شه وه که یان ده سپیده کات: شه ویکه له سه ر سئ ستوون، شه ویکه سئ قۆناغه: سه ره تا له ناو باخچه که پیاسه ده که ن، پاشان پیکرا له ژوروی ده خه ون؛ دوا جاریش به رده وام پیکرا له کابینه نه ینبه یه که ی کۆشک به یه که وه شه و ده به نه سه ر.

به یانی ژۆر زووش له یه ک جودا ده بنه وه، له به ر ته وه ی سوارچاک له نیو ته و لابییرانته ناتوانی ژوره که ی خۆی بدۆزیتنه وه، ناچار ده گه رپیتنه وه

(۱) کۆنت: پله یه که له ئیتراری (هه ره می) نه جیبزادان که له دوا ی مارکیز و پیش فیکۆنت ده که ویت، کۆنتیسه ژنه کۆنت یا خاتوو کۆنت ده گریته وه. (وه رگری)

بۆچی له ززه تی له سه رخۆبیمان ون کرد؟ ئای، له کۆین ته وانیه ی جاری جارن، ده گه ران و ده سووران؟ له کۆین ته و پاله وانه ده سه به تالانه ی که له گۆرانیه میلییه کاندایا ده کران، ته و سه علووکانه ی که له م ناسیاوه بۆ ته و ناسیاوه ده رۆبیشتن و له ژیر ناسمانی پانو پۆردا لیبی ده نووستن؟ ئایا هه ر له گه ل رچه و رتیگاوبانه کانی لادیدا ون بوون، له گه ل میهرگ و میهرغوزاره کاندایا ناوچوون، له گه ل سه روشتدا ئاوا بوون؟ قسه یه کی نه سته قی چیکه هه یه ده لئ: ده سته تالییه شیرینه کیان به ئیستیعاره یه ک پیناسه ده کرد: ته وانیه ی له په نجه ره کانی خودا راده مان. ته وه ی له په نجه ره کانی خوداش رامیننی قه د بیزار نابیت و دلئ خۆشه. له م جیهانه ی ئیمه، ده سته تالی بووه ته بیئیشی که دوو شتی جیاوازن: بیئیش هه ست به حیرمان ده کات، بیزار ده بیت، هه میشه له جووله یه ک ده گه رپیت.

له ئاوپنه که وه ته ماشا ده که م: هه مان ته و ئوتومبیله یه که ناتوانی ره تم کات چونکه ئوتومبیلیکی ژۆر به ئیتیجاهی پیچه وانه وه دین. له ته نیشته شۆفیتره که ش ژنیک دانیشتووه؛ نه ری بۆچی پیاوه که قسه یه کی عه نتیکه ی بۆ ناکات؟ بۆچی ناو له پی ناخاته سه ر ته ژنۆی؟ له جیاتی ته مه، نه عله ت له و شۆفیترانه ده کات که له پیشه وه ی ته ون و خیرا ناهاژوون و به هه مان شیوه ژنه که ش بیه ره له وه ناکاته وه، ده ست له سه ر ده سته شۆفیتره که دانی، ته ویش، واته ژنه که ش به زبه ن ئوتومبیل لیده خورپیت و نه عله تم لیده کات.

بیه ره له وه سه فه ره ده که مه وه که پیش دوو سه د سال له مه وه پیش رووی دا، سه فه ری نیوان پاريس و کۆشکیکی ده ره وه بوو، سه فه ره که ی خاتوو "ت" و سوارچاکه لاوه که ی که هاوړیگای بوو. ته وه یه که م جار بوو که هه نده له یه که وه نزیک بینه وه، له نیو ته مۆسفیتریک شه هوانی له وه سف به دهر، ته م له یه ک نزیک بوونه وه یه له سه ر ئیقاعی له سه رخۆبیه وه له دایک ده بوو: جوولانه وه ی گالیسکه که ته م راژه نینه ی دروست ده کرد و ته م دوو له شه له یه کتر ده خشان، سه ره تا له ده ره وه ی ویست، پاشان بوو به ویستی ته وان.

له ئاخاوتنی ئاسایی رۆژانه، مهفهومی ئیدۆنیسم ئاماژه بۆ چهوتیبیهکی ئهخلاقی له مهه رابواردن و له زهتهوه دهکات؛ تهنا ته جنده بازیش دهگریتهوه. بێگومان ئه مه راست نییه: ئیپیکور له مهه ر له زهتهوه گه وه ترین تیوریزانه، زۆر به گومانه وه سهیری ژیا نیکی پر له کامه رانیی ده کرد: به نیسه به ته وه وه، ئه وه که سهی له زهته ده چیژی، ئه وه که سهیه که نازار ناچیژی. که واته، نازار چیشتن مهفهومی جه وه هه ری ئیدۆنیسه: کامه رانی له حاله تیکدا که له نازاره وه دوور بین؛ چونکه گه لی جار له زهته نازارمان زیاتر پیده به خشی تا له کامه رانی، ئیپیکور داوامان لیده کات له زهته به وریایی و له خۆبوردیه وه موماره سه بکه یین. حیکمه تی ئیپیکوری باگراوندیکی خه مۆکی ئامیزیا نهی هه یه: مرۆف فری دراوه ته نیو که ساسی جیهانه وه و تیبینی ئه وه ش ده کات که تاقه به های ئاشکرا و نیا هه بیته وه له زهته، با که مۆکه یه کیش بیته، مرۆف خۆشی ده توانی هه سته پیتبکات: قومه ئاویکی فیئک، روائینیکی به ره و ئاسمان (به ره و په نجه ره کانی خودا)، نه وازشیک.

له خۆبوردو و یا نه، له زهته ته نها بۆ ئه وه که سهیه که هه سته یی ده کات و ده چیژی، بۆ نمونه فه یله سووفیکیش ده توانی ره خنه له جه وه هه ری خۆویستن له تیوری ئیدۆنیسم بگریته. به لام، بۆ من، خۆویستن له تیوری ئیدۆنیسمدا پاژنه ی ئه خیلش نییه، به لکو خه سلته کانییه تی (ئای که حه زم ده کرد به هه له یا چوو بیتم!) که تا ئه و په ر ئیتۆپین: له هه ققه تدا، گومان له وه ده که م که ئیدیا لی ئیدۆنیسم ته حقیق بیته؛ له وه ده ترسم که ئه و ژیا نهی ئه و داوامان لیده کات موماره سه ی بکه یین، له گه ل سروشتی ئینسان نه گونجا و بیته.

هونه ری سه ده ی هه ژده هه م له زهته ی له نیو ته مومژی موحه ره ماته کانه وه ده ره په راند؛ هه لۆیستیک له دایک بوو که پیتی ده وتریت "فجور" که له

باخچه که و له وی به سه رسورمانه وه چاوی به مارکیز ده که ویت که پیشتریش ئه وه ی ده زانی که دۆستی خاتوو "ت" ییه. مارکیزیش زۆر نییه گه راوه ته وه کۆشک، به دلخۆشییه وه سللوی لیده کات و باسی هۆی ئه م داوه ته ئه فسووناویه ی بۆ ده کات: خاتوو "ت" پتویستی به دالده ده ریک هه بوو بۆ ئه وه ی دلپیی میرده که ی له مارکیز بشاریته وه. ئه م ته له ئه فسوون ئامیزه ئۆخزنی پیده به خشی و قه شمه ری به و سوارچاکه ده کات که ناچار بوو رۆلی دۆسته درۆزه نه کی گالته ئامیز بیینیت. دوا ی شه ویکی عاشقانه، سوارچاک گه لی ماندووه و مارکیزیش به سوپاسه وه گالیسه که یه کی بۆ به کری ده گری و ده یگه رینیتته وه بۆ پاریس.

ناوونیشانی کتیبه که "پنتی رۆژی دوا یی" یه. ئه م چیرۆکه بۆ یه که مین جار، له سالی ۱۷۷۷ و ناوی نووسه ریش به شه ش پیتی گه وه جیگۆرکی پیتر بوو: "M. D. G. O. D. R" بلا و ده بیته وه. (چونکه ئیمه له جیهانی نه یینی داین) ده شکری به م جو ره بخویند ریتته وه: "مسیو دینۆن، ژه نتیۆمیک ئاسایی پاشا". (۱)

پاشانیش له ژیر ناوونیشانیکی بچووک و زۆر به نه یینییه وه، له سالی ۱۷۷۹ جاریکی دیکه بلا و ده کریته وه و بۆ سالی ئاینده ش، له ژیر ناوی نووسه ریکی تر، جاریکی تریش بلا و ده بیته وه. بۆ چاییکی نوپی دیکه، له سالی ۱۸۰۲ و ۱۸۱۲، هه میشه به بی ناوی راسته قینه ی نووسه ر، سه ره له نوپی بلا و ده بیته وه. له کۆتاییشدا، دوا ی فه رامۆشکردنیکی که نیو سه ده ده خایه نی، له سالی ۱۸۶۶ جاریکی تریش چاپ ده کریته وه. ئیتر له و ساله به دوا وه، ئه م چیرۆکه ده دریتته پال فیئشان دینۆن و له م چه ره خه ی ئیمه شدا، تا دیت سه ره که و تنی زۆر نایاب به خۆبه وه ده بینی، ئیستاش به یه کئ له و کتیبه ئه ده بییا نه ده ژمیتر دیت که به باشی هونه ر و زه یینییه تی سه ده ی هه ژده مان بۆ روون ده کاته وه.

(۱) به فه ره نسییه که ی: "M. Denon, Gentilhomme Ordinaire du Roi" (وه رگێر).

تابلۆکانی فراگونار و واتو و لاپه ره کانی ساد و کر تیبیبۆنی کور یا دوکلۆدا ههستی پێ ده کریت له بهر هه مان هۆ، فانسانی هاو رپم زۆر ههز له و سه ده به ده کات و نه گهر بیهتوانی بایه له سه ره یه خه ی چاکه ته که شی وینه مارکیز دو سادی وهک نیشانه هه لده گرت. له گه ل ئی عجابه که ی نه و دام، به لام نه مه ش ده لیم (به بی نه وه ی که سیش گویم لی بگریت) مه زنیی راسته قینه ی نه و هونه ره له وه دا نییه که جو ره پرۆ پاگه نده یه ک بیت بو ئیدو نیسم، به لکو له شیوه ی راقه کردنه کانی تی. هه ره له بهر هه مان هۆ، "په یوه ندییه تر سناکه کان ی شو دلۆ دو لاکلو به یه کی له رۆمانه هه ره گه وه کانی گشت سه رده مه کان داده نیتیم.

شه خسییه ته کانی نه م رۆمانه خو یان ته نها به گه ران به دوای له ززه تدا خه ریک ده که ن. به لام، ورده ورده خو پنه ره له وه تیده گات که هه نده ی غه زوو گرینگه به لایانه وه، هه نده له ززه ت به لایانه وه گرینگ نییه. ئاره زووی له ززه ت چه شتن نییه، به لکو ئاره زووی سه رکه وتنه که نه و سه رچو پییه که ی به ده سه ته وه یه. نه وه ی که سه رتا له چه شنی گه مه یه کی ئوخ ژبه خشانه ی سۆزانیانه ده رده که وی، به نه یی و ناچار بیه وه ده گو ر دیته زۆر انباز به ک له نیوان ژبان و مه رگدا. به لام چ په یوه ندییه ک له نیوان ئیدو نیسم و زۆر انبازیدا هه یه؟ ئی پیکور ده نووسی: "مرۆقی زانا به هیه چ جو ری خو ی به شتی که وه خه ریک ناکات که په یوه ندی به زۆر انباز بیه وه هه بیت."

شیوه ی نامه گه رای ی له "په یوه ندییه تر سناکه کان" دا پرۆ سه یه کی ته کنیکی ئاسایی نییه بو نه وه ی فۆرمی کی دیکه بتوانی شوینی بگریته وه. نه م فۆرمه خو ی له خویدا ره وان بیژانه قسه ده کات و پیمان ده لی، ژبانی گشت نه و هه موو شه خسییه تانه، له پیناوی گه رانه وه یه، بو مانی نه قل بکه ن و پیمانی رابگه یه نن و ئی عتیرافمان له لا بکه ن و بنووس ریته وه. له و جیهانه ی که هه موو شتی ک بو گه رانه وه یه، گه رانه وه چه کی که له ژیر دهستی هه موو اندایه و له هه مان کاتی شدا کاتی بلا و ده بیته وه، ده بیته چه کی کی کوشنده. قالمۆن، قاره مانی رۆمانه که یه، نامه یه ک بو یه کی له و ژنانه ده نووسی که

ئیغرای کردووه و داوای جودابوونه وه ی لیده کات و نه ویش نامه که ده دریتی، به لام، ده سه ته خوشکه که ی نه و ژنه، خاتوو مارکیزی میرتوی، نه م نامه یه، وشه به وشه ده نووسیته وه. دره نگه ریش، هه مان خاتوو مارکیزی میرتوی، بو تو له سه ندنه وه، نامه یه کی نه یی قالمۆن نیشانی ره قیبه که ی ده دات، نه ویش داوای موباره زه ی لیده کات و قالمۆن ده کو ژریت. دوای مردنی، نامه هه میمییه کانی نیوان نه و و میرتوی بلا و ده بنه وه و ئیتر خاتوو مارکیز هه موو ژبانی له ژیر ته ماشای قین ده با ته سه ر. گه مارۆ درا و وه لا وه خرا و ژبان ده با ته سه ر.

هیچ شتی ک له و رۆمانه دا تا سه ر به نه یی له نیوان دوو که سدا نامینیته وه؛ هه موو که سی وه ک پییده چی له نیو گو یچکه ماسییه کی زه به لاهی بزویندا بژی، ئیتر هه موو وشه یه کی چریتندرا و، ده نگ ده داته وه، زل ده بیته و به چه ندین بار و ته رحیش زایه له ی لیوه په ییدا ده بیته. کاتی که منال بووم پییان ده وتم نه گه ر بیتو گو یچکه ماسییه ک به خه یته سه ر گویت، نه وه گویت له چرپه هه ره دووره کانی زه ریا ده بیته. ئا به م جو ره، له نیو جیهانی لاکلۆدا، هه ر رسته یه ک گو ترا، نه وه ئیتر بو هه میسه گویت لی ده بیته و دوویات ده بیته وه. ئا نه مه سه ده ی هه ژده هه مه؟ ئا نه مه یه به هه شتی له ززه ت؟ یا نه وه تا ئینسان به بی نه وه ی هه سستی پیبکات، هه میسه له نیو گو یچکه ماسییه کی بزویندا ده ژیت؟ له هه موو حاله تیکدا، خو جیهانی ئی پیکور گو یچکه ماسییه کی بزوین نییه تا داوا له موریده کانی بکات و بلای: "به نه یی بژین!"

خه لکی ته ماشای ده کهن، مناله کەش له سهه نه سه که مبهله که پراوه ستاوه و تا دههات دهنگی بهرز ده کرده وه. له سهه روخساری باوکیشی زهرده خه نه یه که ده بیهنرا که بهختیاری پتوه دیار بوو.

شوشه یه کی بۆردۆی^(١) نایاب، گوشتی سۆنه، شبرینی بی - نهی نی ئوتیه که یه -، ده که وینه قسه، دلخۆش و بی خه م. پاشان ده که پینه وه ژووره که مان، هه روا بۆ چه ند ده قه یه که ته له فیزیۆنه که داده گیر سینه م. دیسانه وه منال. نه مجاره یان پیست رهشن و گیانه لایانه. نه و ماوه یه یه که له کۆشکه که ماینه وه، پیکه وتی نه و سه رده مه بوو، بۆ ماوه یه چه ندین ههفته، هه موو رۆژی، منالانی ولاتیکی نه فریقایان له ته له فیزیۆن پیشان ددها، هی ولاتیکی بوون ده میکی بوو ناویم له بییر چووبوه وه (وا دوو سی سالی به سه را تیپه ری، چون نه م هه موو ناوه ش له به رده کرئ!)، مه به ست له و ولاته بوو که شه ری ناوخۆ و برسیستی هه لا هه لای کرد بوو. منالان دهغه زار، شه که ت، هیزی نه وه شیان نه بوو میش و مه که ز له سهه سهه ر و روویان لاده ن.

قیرا پتی وتم: "تایا پیره میردیش له و ولاته ده مرن؟"

نه خیر، نه خیر، نه وه ی گه لی سه رنج پاکیشه له م برسییه تی و قاتوقرییه ی ئیستا، که له وانی دیکه جودای ده کاته وه نه وه یه ته نها قری ده خاته منالانه وه. هه رگیز گه وره یه کمان نه بینی له سهه شاشه که تازار بچیژی، ته نانه ت هه موو رۆژیکیش سه یری ده نگوباسمان ده کرد، به تابه ت بۆ نه وه ی بیته به لگه بۆ نه م بارودۆخه زۆر تابه ته.

که واته زۆر سه روستییه، منالان نه ک گه وره کان، زۆر به ئاسایییه وه به رووی دلره قی گه وره کانا به ته قنه وه و شیعاری "منالانی نه وروپا برنج بۆ منالانی سه ماله ده نیرن" هه لگرن. سه ماله! ئا ئا به لی! نه م شیعاره

(١) مه به ست له شه رابی ناوچه ی بۆردۆیه. بۆردۆ شاریکه ده که ویتته رۆژئاوای فه رهنساوه و به شه رابی نایاب به ناوبانگه. (وه رگێر).

نه و که سه ی له ژووری پیتسوازیی دایه عاده ته ن ئینسانی زه ریفن، نه وه نده ی دی زه ریفتر ده بن کاتیکی له پرسگه ی میوانخانه یه که دان. هه رچه نده ش هه ر دوو سال ده بی که بۆ یه که م جار هاتینه ئیره، به لام پیی ده چی زۆر شتیان گۆرا بیت. سالۆنیکیان بۆ کۆنفیرانس و سیمیناری جیا جیا ته رخان کردوه و هه روه ها گه رماویکی نایابیشیان دروست کردوه. جیی سه رسوپمان بوو، به هو لیکه گه لی رۆشندا تیپه رین و په نجه ره ی زۆریشی لی بوو که ده پروانییه باخچه یه که. له سه ره تای هو لته که ش، نارده وانیکی پان به ره و گه رماوه که شو ر ده بووه وه، به کاشیش پازاندرابوه وه و بنمیچه که شی شوشه ریژ کرا بوو. قیرا نه مه ی هی تابه وه یاد م: "جاری پیتسو، له هه مان شوین، گولجاریکی بچووکیش داندرابوو."

سه ره تا چووینه ژووره که مانه وه و پاشان چووینه باخچه که. هه یوانی که سک به ره رووی رووباره که دامه زرا بوو، مه به ست له رووباری سینه. گه لی شه نگ و که می چه په ساین و ئاره زووی نه وه شمان ده کرد پیاسه یه کی دووردریژی بکه بن. دوا ی چه ند ده قه یه که، ریگایه کمان لی قوت بووه وه که ئوتومبیلی پیایا دههات؛ ئیتر به کوتیدا هاتبووین هه ر به نه ویتشا گه راینه وه.

چیشته که ی ئیواری به تام و له ززه ت بوو، هه موو به جلوه رگی جوانه وه هاتبوون، هه ر به وه ده چوو که به شه ره فی زه مانی به سه رچوو نه م خه لکه کۆبوو بیته وه و گشت بی ره وه رییه کان له بنمیچی سالۆنه که موچرکی به له شیانا ده هیئا. له ته نیشتی ئیمه ش چه ند خیزانیکی له گه ل مناله کانیا نا هاتبوون، دانیشتبوون. منالی له وانه به دهنگی به رز گۆرانی ده وت. خزمه تکاره که به خۆی و سینییه که وه چه مایه وه سهه ر میزه که یان. دایکیشی به چاویکی فیکس تییده روانی هه ر وه ک نه وه ی پیی بلتی و هانی بدات بۆ نه وه ی به سهه ر مناله که یا هه لباختی، چونکه شانازی به وه وه ده کرد که

منالته فه رهنسییه کان کاتتی بهراکردنه وه به ره و پیری منالته ئه فریقییه هاوتهمه نه کان بیان ده چوون، هه میسه روخساری بیترکی رۆشنبیرم ده خاتته وه یاد. که واته ئه و رۆژانه بۆ ئه و، رۆژگاری شکۆمه ندیی بوون. ئه مه ش هه میسه شتیکی ئاسایییه کاتیکی له مه ر شکۆمه ندیییه وه ده دوتین، شکۆمه ندیی ئه و تووشی شکستی هات: دیتته وه یادمان: له هه شتاکانی ئه م سه ده یه دا، جیهان به رامبه ر به ئافه تی ئایدز زهنده قی چوو بوو، له ریتگی مومارسه ی خو شه ویستییه وه ئینسان تووشی دیت و سه ره تا له ناو ئۆمۆسیکسۆلاکاندا بلاو بووه وه بۆ ئه وه ی به رامبه ر به توند ره وان هه لۆتست وهرگیریت، چونکه وایان لیکدا یه وه ئه م ئافه ته سزایه کی ره ببانیه و ده بی خۆ له و نه خو شان هه پپاریزین هه ر وه ک چۆن جارن خو مان له رشان وه ده پاراست؛ ئه وان هه شی بانگاشه ی لیبور دنیان ده کرد، ئه وه یان روون ده کرده وه که نزیک بوونه وه له و نه خو شان هه هیچ مه ترسی تیدا نییه و به لکو هه لۆتستیکی برایانه شه. دوو بیترکی په رله مه نتار و بیترکی رۆشنبیر، له چیشته خانه یه کی به ناوبانگی شاری پاریس له گه ل کۆمه لتی تووشبووی ئایدز نانیان خوارد و نانخواردنه که ش له ئه ئۆسفیرتیکی زۆر نایاب و ده گمه ن به سه ر چوو؛ بۆ ئه وه ی وه ک نمونه یه کی چاکیش بئینیتته وه، په رله مه نتار له کاتی شیرینی خواردندا بانگی ته له فزیۆن ده کات. هه رکه کامیتراکان ناماده بوون، دوو بیترک هه لسا و له نه خو شتیکی نزیک بووه وه و له سه ر ئه سکه مبیله که ی به رزی کرده وه و هیشته ش هه ر له ج و لیوی به شکۆلاته وه بوو، ناو ده می ماچ ده کات. ئیتر بیترک تووش بوو. هه ر خیرا له وه تیگه یشت که ماچه که ی دوو بیترک و ده کات که ئه و وینه یه هه میسه به نه مریی بئینیتته وه؛ بۆیه هه لسا و به شیلگیتری بییری کرده وه که ئایا ده بی ئه ویش ماچی به کئی له و نه خو شان هه بکات یا نه. له یه که م قوئاغی بیهرکردنه وه دا، ویستی به م کاره هه لئسته تی، چونکه له ناخی خۆیدا

به ناوبانگه ناوی ولاته که ی خسته وه یادم! ئای چه ندی جیی داخه گشت ئه م هه موو رووداوانه هه مووی له بیهرچوونه وه! منالان کیسه برنجیان ده کپی و کیسه یه کی هیجگار زۆریان کۆکرده وه! دایک و باوکان ئینتیباعیکی سه بریان له لا دروست بوو که کۆرپه کان بیان هه نده هه سستی هه ره وه زیبان له لا پته وه و ئه م هه سته ش له ئاستی جیهانییدا به رقه رار ده بوو. دایک و باوکان پاره یان به خشی و ریکخراوه کانیش یارمه تی خو بان پیتشکه ش کرد؛ له هه موو قوتابخانه کانیشدا کیسه برنج کۆکرایه وه و نیررانه به نده ره کان و له پاپۆره کان بارکران و به ره و کیشوه ری ئه فریقا به ری خران و هه موو دونیاش موتابه عه ی ئه م مه لحه مه یه ی شکۆمه ندی برنجی کرد.

هه ر یه که سه ر دوا به دوا ی ئه وه ی له سه ر شاشه که ئه و منالانه مان بینی که گیانیان ده دا، کچۆله ی شه ش هه وت ساله شاشه که ی داگیر کرد و به جلوه رگی گه ورا نه وه و وه کو پیره ئنی خنجیلانه و نازدارانه هه لسوکه وتیان ده کرد. ئای که میهره بان و ئۆخژنبه خسه و عه نتیکه یه کاتیکی منالان لاسایی گه وران ده که نه وه، کیژۆلان و کورانی ماچی یه کتر ده که ن و پاشان زه لامییک په یدا بوو و منالیتیکی شیرخۆره ی له با وه شه و له و کاته ی که ده یوبست ئه وه مان بۆ روون کاته وه که باشته رین ریتگا بۆ خاوتین کردنه وه ی په رۆ پیتالی شیرخۆره یه ک، ژنیکی شه نگ ده رده که وت و لیتی نزیک بووه وه و زاری کرده وه و زمانیتیکی تا بلتی هه شه ربی لیوه ده رکرد و ویستی بیخاته زاری خاوی ئه و زه لامه ی که شیرخۆره که ی له با وه ش بوو.

"با برۆین بنوین"، قیرا پیم ده لتی و ته له فیزینه که ش ده کۆرژینیتته وه.

قناعه تی ده کرد و هیشتا سوور نه بوو له سه ره ئه وهی که ئایا ئەم نه خویشییه له یه کیکه وه بۆ یه کیکی دی بهم شیوهیه ده گوازیتته وه یا نا؛ له قوناعی دووه میشتا، ویستی به سه ره وه سواسه یا زال بیت و وینه یه کی واش له ته له فزیۆن ده رپجیت، خو موغامه ره یه کی وا ده هیتنی؛ به لام له قوناعی سییه مدا، له کاتی نزیک بوونه وهی له ده می نه خوشتیک هه لویتسته یه کی کرد؛ ئایا ئە گهر هاتوو ئه ویش نه خوشتیکی دیکه ی ماچ کرد، خو ئه وهی ئه و قه د ناگاته ئاستی ئه ویتتر، واته ئاستی ماچه که ی دوو بیترک، به لکو به پیتچه وانه وه و ههر خیرا ده چیتته خانه ی لاساییکه ره وه یه ک، ده چیتته خانه ی ئه وهی که دوا ی یه کیکی دی کهوت، ته نانه ت ره نگیبی به خزمه تکاری ئه ویش بچویندری، چونکه لاسایییه کی وا کتوپر ته نها شکۆی زیاتر ده خاته سه ره شکۆی ئه وی تره وه. له کۆتاییشتا، به وه رازی بوو که ههر به پیتوه رابوه ستیت و زه رده خه نه یه کی گه لحو بانه بکات. به لام ئه و چه ند چرکانه ی که دوودل بوو تیا یا زۆری له سه ره کهوت، چونکه به رامبه ر به کامیتر و له ده نگو یاسی ته له فزیۆنیشدا، ههر هه موو فه ره نسا چاویان لیبی ده بێ و روخساریان بینی و ههر سه قوناعه که ی سه ره ده موچاویشبان خوینده وه که رارا و دوودل دیار بوو. ئه و منالانه ی که خه ریک بوون کیسه برنجیان بۆ سو مال کۆیکه نه وه، له کاتیکی زۆر چاکدا فریای کهوت. له هه موو ریکه وتی کدا، به رامبه ر به بینه ران و جه ماوه ران، هه مان قسه ی نه سه ته قیش دوویات بکاته وه "ته نها منالان له هه قیقته تدا ده ژین!"، پاشان ده چیتته ئه فریقا و له ته نیشته کچۆله که ی پیست ره ش وینه یه ک ده گرتت که کچۆله ی ناوبراو خه ریکی گیاندان بوو و هه موو روخساریشی میش و مه گه ز داگیری کردبوو. ئیتتر ئه و وینه یه له سه ره ئاستی جیهان ده نگ ده داته وه، به لکو له وینه که ی دوو بیترکیش زیاتر ده نگ ده داته وه، مه به ست له و وینه یه که ماچی تووشبووی نه خوشتیکی تایدزی کرد، چونکه وینه ی منالیک که گیان ده دات، به هایه کی زۆرتری هه یه له ئینسانیکی گه وره، شتیکی روون و ئاشکراشه ئه و کات یه کیکی وه کو

دوو بیترک ئەم راستیییه نه ده زانی. سه ره رای ئەمه ش دوو بیترک هه ستی به وه نه کرد که ئیتتر شکستی خواردوو و دوا ی چه ند رۆژتیکی تر، جاریکی دی دوو بیترکمان له ته له فزیۆن بینییه وه وه کو مه سیحیییه کی ئیماندار، ئه وه شی ده زانی که بیترک خاوه ناسه، بیری له وه کرده وه که مۆمیتک له گه ل خو ی بسات، چه کیکه خاوه ناسته رین که س ملکه چ ده کات. له کاتی چاوپیتکه وتنه که ی له گه ل رۆژنامه نووسی کدا، دوو بیترک مۆمه که ی له گیران ده رده هیتنی و دایده گیرسیتنی، به م شیوه ناره وایه، به رامبه ر به منالانی ولاتانی دووره ده ست، ویستی گومان بخاته سه ره دلپاکییی بیترک و ئیتتر کهوته باسکردنی وه زعی منالانی هه ژاری ولاتی خو مان، منالانی گوندانی ئیمه، منالانی گه ره که داماو هکان و بانگاشه ی هاو ولاتانی کرد که دابه زنه شه قامه کان و مۆمیتک بگرنه ده ست و پیتکرا هه موو به شه قامه کانی پاريسا ره وتیتک ئه نجام بدریت، بۆ ئه وه ی هه ره وه زیی خو مان به رامبه ر به نازاری منالانی خو مان ده ربهرین؛ ههر بۆیه، بۆ ئەم بۆنه یه بانگی بیترکی کرد (به ته وزتیکی شاراوه وه) پیتکرا، له سه ره تای خویشاندانه که ده رپوشتن. بیترکیش ده بووایه، یا ئه وه تا وه کو ساوتلکه یه ک، مۆم له ده ست، له ته نیشته دوو بیترکه وه پروات، یا ئه وه تا خو ی بدزیتته وه و بیته جیبی گله یی هیتران. ئەمه ته له یه ک بوو ده بوایه خو ی لیبی قوتار بگردایه، به شیوه یه کی بو ترانه وه و چاوه پروان نه کراو: بریاری دا و ههر خیرا وه کو گزگل بۆی ده رچوو، به ره و یه کی له ولاتانی ئاسیا رۆیی که میلله ت له گه رمه ی یاخی بوونی دا بوو. بۆ ئه وه ی به شیوه یه کی روون و ئاشکرا هاوار بکات که پشتیوانی زۆر لیتکراوان ده کات؛ ئه فسووس، جوگرافیا هه میشه خالی لاوازی ئه و بوو. جیهان بۆ ئه و ده بووه دوو به شه وه، به شیکی فه ره نسایه و به شه که ی تریش ئه وه ی ده مینیتته وه؛ ناوچه تاریک و تنووکانی قه د لیتکتر جودا نه کرده وه. ئا به م شیوه یه له ولاتیکی هیتنی بیترکه ر داده به زی که فرۆکه خانه که شی ده که وته ناوچه شاخاوییه کانه وه و به فر دایپۆشی بوو و به که لکی فرۆکه فرینیش نه ده هات؛ هه شت رۆژ له وی چاوه پروانی کرد تا کو

تەعلیقى پۆتقانىش ئەمە بوو: "بیرک پاشای شەھیدانى سەماکەرانه"
مەفھوومى سەماش تەنھا لە لایەن گرووپىكى بچووكى پۆتقانهو و اتای
دەزانرا. ئەمە يەكێكە لە داھێنانە ھەرە مەزنەكانى، دەشبى خەفەتى ئەوھش
بخۆین، چونكە بەباشى ئەم بابەتى بۆ ساغ نەكردینەو و نەبوو بەبەتى
كتیبيك یا ببیتە بابەتى چەندین سیمینارى نێودەولەتى. ھیچ
گرینگىیەكى بەناو و شورەت نەدەدا. ھاوړیکانى بەشەوق و گرینگىیەو
گوێیان بۆ شل دەکرد.

بەگۆرەى پۆتقان، ھەموو سیاسەتمەدارانى ئیمپرو، كەمى سەماکەرن و
ھەموو سەماکەرانیش خۆ تیکەلى سیاسەت دەکەن، ناشبیت ئیمە
تیکەلىیان بکەین و لە یەكتر جودایان نەكەینەو. سەماکەر لە
سیاسەتمەدارى ئاسایی خۆى جودا دەکاتەو، چونكە سەماکەر لە دەسەلات
ناگەریت، بەلكو لە شورەت و شكۆمەندى دەگەرێ؛ ئارەزوى ئەوھش
ناكات كە قاوغىكى تايبەت بۆ رێكخراوى كۆمەلایەتى بسەپینى (وھكو
شوومىك دووللى خۆى بەیان دەكات) بەلكو دەپەوێ لەسەر شانۆ سنگى
خۆى ھەلكیشى.

بۆ ئەوھشى سەرتاپای تەختەى شانۆ داگیر بکەى دەبێ پال بەئەوانى
دیکەو بنیى. ئەمەش پەيوەندى بەمەعلانى و تەكنىكى زۆرانبازى
تايبەتەو ھەبە. ئەو خەباتەى كە سەماکەر دەپكات، پۆتقان ناوى دەنێ
ژودۆى^(١) ئەخلاقى؛ سەماکەر دەسكیشەكەى بۆ ھەموو كەسێك فرێ
دەدات: كێ دەتوانى ئەو نیشان بدات كە لە ئاپوودارتر و (ئازاتر و
بەشەرەفترە و سەریحترە و لەوانى دیکەش فېداكەرە و راستگۆتریشە)؟
ھونەرى ئەوھش شك دەبات كە ئەو پتر بخاتە دۆخێكى نشیوترەو.

ئەگەر ھات و سەماکەرىك خۆى تیکەلى گەمەى سیاسەت کرد، ئەو
بەئاشكرا ھەموو دانوساندنیكى نھینى رەت دەکاتەو و (كە ھەمیشە
گۆرەپانى ھەموو گەمەيەكى سیاسەتى راستەقینەيە) بەدروژن و بى ئاپوو
و دووړوو و پيس و پۆخلیان دادەنى. پيشنیارەكانى راستەوخۆ و ړووكەش
لەسەر سەكۆبەك و بەگۆرانى وتن و ھەلپەرىنەو بەرامبەر بەجەماوەر
ئاشكرا دەكات و بەبەردەوامییش ئەوانى دى بانگ دەكات بۆ ئەوھى

(١) وشەيەكى یۆنانیە بەمانای "پرنسیپی ھونەر" ھاتوو، بەلام لە ئەوروپا وھكو
وهرزش مامەلەى لەگەل كراوہ. "وەرگێر".

به شداری بی بکهن و جهخت لهسه ره ئه وهش ده کهم: نهک به نهیینهیه وه، (بوئ وهی کاتی تهواو بداته ئه ویتتر بوئ وهی بیر بکاته وه و بیر له وه بکاته وه که دژه پیتشیناری خوئی ناماده بکات) به لکو به ئاشکرا و ئه گهریش مومکین بیت، ئه وه به واقورماندنه وه: "هه مووتان نامادهن (وهکو من) له موچهی مانگی خاکه لیتو خوئش بن و بوئ وهی بیبه خشنه منالانی سوئمال؟" چه په سان، خه لکیش ته نها دوو ریتگیان له بهرده م دایه: یا ئه وه تا ده لیتن نه و به مه میسداقییه ت له سه ره خو لاده دن، چونکه دوژمنایه تی خوئیان له گه ل منالاندا روون ده که نه وه، یا ئه وه تا ده لیتن "به لئی" به للام له نیو شله ژانیتی تهواو کاتیک کامیراش زور بیژیانه، دوو دلی سه ر روویان ئاشکرا ده کات، هه ره وه کو چوئن پاراییه که ی بیرکی له کوئی نان خوارندا له گه ل تووشبوانی ئایدز، ئاشکرا کرد. "دکتور H بوجی بیده نگن به رامبهر به وهی که مافی مرؤف له ولاته که تاندا پیتشیل ده کری؟" ئه م پرسیاره له دکتور H کرا، له کاتیکدا که خه ریکی عه مه لیات کردنی نه خوئشیک بو، نه ییده توانی وه للام بداته وه؛ به للام پاش ئه وهی سکه هه لدر او ه که ی دوور بیه وه، به ییده نگیه که ی، خوئی تووشی شه رمیکی زور کرد و پاش ئه وهی سه ماکه ره که چاک هانی دا، هه رچییه کمان ویست هه لپشت، (ئه مه گه مه یه کی دیی ژودوی ئه خلاقیه، گه لی فه زیعه) ئیتتر وازی لیته ئنا: "با گه لی دره نگیش بیت..."

ئه مه له بارودوخی تاییه ت (بوئ نمونه له رژیمه دیکتاتوریه کاندا) روو ده دات، چونکه به ئاشکرا هه لویتست ده رپین ترسناکه؛ دیاره بو سه ماکه ریک ترسناکییه که ی که متره، چونکه ئه وه ده که ویتته ژیر پرؤژیکته ره وه و له هه موو سووچیکه وه دیار ده بیت و جه ماوهریش پاریزگاری ده کات؛ هه ره وه ها موعجیبینی شاراهوی خوئی هه یه و به شینه بی و هه له شه بییه وه گوئرایه لی بانگاشه که ی ده بن، ناماده ن ئیمزای بو کوئیکه نه وه، ناماده ی کوئو نه وه یاساغه کانی ده بن، له شه قام خوئیشاندان ساز ده که ن. ئیتتر هه ندیکیشیان تووشی گترمه و کیشه ده بن،

به للام سه ماکه ره که شکست ناهیتنی، هه رچه نده ئه ویش بو به سه رچاوه ی ئه م گترمه و کیشانه، ئه وه ده زانی که مه سه له یه کی ره وا، له ژبانی ئه م و ئه و گرینگتره.

فانسان دژی پوتقان راده وه ستیت: "شتیکی ئاشکرایه که تو قینت له بیرک ده بیتته وه و ئیمه ش دوات که وتووین. به للام، ئه گه ره له خوئیه کیش بیت، پشتیوانی گه لی مه سه له ی کردوه و به رای ئیمه ش مه سه له ی ره وان، یا ئه وه تا، به نیسه بت تووه ته نها کاریک بو له پیناوی خوئدرخستن. پرسیاره ی ئه وه ت لیده که م: کاتی ده ته وی خوئ تیکه ل که یته نیو نیزامیکی گشتیه وه، سه رنجی هیترا ن بو کاریکی ناروا رابکیشی، ده ستی یارمه تی بو زور لیکراویک دریز بکه ی، چوئن ده کری له م سه رده مه ی ئیمه نه بیته سه ماکه ریک یا وه کو سه ماکه ریک خوئ درنه خه ی؟".

ئا به م جوژه پوتقانی ئه فسووناوی وه للامی دایه وه: "به هه له ی ده چیت ئه گه ر وا تیبگه ی که من دژی سه ماکه رانم. من پشتگیریان لی ده که م. ئه وه ی خوئی له سه ماکه ران دووره په ریز رابگریت یا ئه وه تا قینی لییان بیتته وه، ئه وه ئیتتر ته گه ره به ک بو خوئی دروست ده کات و توانای ئه وه شی نابیت به سه ریا زال بیت: چونکه شه ره ف و ئابروویان زور له پیش چاوانه، سه ماکه ر مه حکومی ئه وه ده بیت که نه بیتته جیتی گه لی، وه کو فاوست په یمانی له گه ل شه بتانا نه به ستوه، به لکو له گه ل فریشته یا په یمانی به ستوه: ده یه وی ژبانی بکاته شاکاریکی هونه ری و فریشته ش ئا له م کاره یا یارمه تی ده دن؛ چونکه ئه وه ت له یاد نه چیت سه ماکه رن هونه ره! ئا لیروه، واته له ناواخی ژبانییه وه ماده ی هونه ره ده قوزیتته وه و ده بیتته جه وه هری هه قیقی بو؛ ده رز له مه ر ئه خلاقه وه نالیتته وه، به لکو ده ی کاته سه ما! ده یه وی به جوانی ژبانی خوئی، جوئش و خرؤش و ئه فسوون به خشیته خه لک! عاشقی ژبانه، هه ره وه کو په یکه رتاشیک چوئن عاشقی ئه وه په یکه ره ده بیت که خه ریکی تاشینیتی."

له خوّم دەپرسم ئەرئ بۆچی پۆتقان ئەم بیروبوچوونە سوودبەخشانه بۆ خەلکی ئاشکرا ناکات. دکتۆرای لەمەر میژوووه بە دەست هیتاوه، خو هەندەش مەشغول نییە، لە مەکتەبە کەمی کتیبخانە ی نیشتمانی هەمیشە بێزارە. ئایا بە لایەوه گرینگ نییە تیورییەکانی بە خەلک بناسین؟ زیادپرەویش نییە ئەگەر بلتین تەنانەت بێزیشی لێدەکاتەوه. ئەوهی بیروبوچوونەکانی بە هیتران بناسین، ترسی ئەوهشی هەیه، کار لەوانی تر بکات و هەقیقەتی خوئی فەرز کات و ئیتر بچیتە ریزی ئەوانی کە دەیانەوی دۆنیا بگۆرن. دۆنیا گۆرن! بە نیسبەت پۆتقانهوه چ فیکرەیهکی قۆرە! ئەمە مانای ئەوهی نییە کە شانازی بە جیهانهوه دەکات، بە لکو بە نیسبەت ئەوهه هەموو گۆرانکارییهک، بئ سئ و دوو دۆنیا بەرەو خراپتر دەبات. هەر وهها لە تیروانییەکی خۆپەرستانەشەوه، هەموو بیروپا و بوچوونیکیش دواي دەرپرینی و بلاوکردنەوهی، سبەهی یا دووهی جارپکی دی بەگژ خاوهنە کەمی دەبیتەوه و هەموو ئەو لەزاتانە ی لئ دەسەنیتەوه کە پیتشتر لەو روهوه چیتشبووی. چونکە پۆتقان یەکیکە لە موربده گەرەکانی ئەپیکۆر: تەنها لە بوچوونی لەزەتەوه گەشە بە بیروپاکانی خوئی دەدات. قین و کینە ی بەرامبەر بە مرۆقايەتی نییە، چونکە مرۆقايەتی بۆ ئەو سەرچاوهیهکی لە بن نەهاتوو بە بیرکردنەوه، دلخۆشکەرە بە مەکرۆکانی، بە لکو بەهیچ جۆرپیکیش حەز لەوه ناکات کە پەيوەندییهکی زۆر تاییهتی لەگەل دروست بکات. کۆمەلئ هاورپ دهوری داوه و یەکتەر لە قاوهخانه کەمی گاسکۆن دەبینن، ئەم نموونە بچوو کەمی مرۆقايەتییهش بۆ ئەو بەسە.

یەکی لەو برادرانە، ئانسان ناویکە، گەلی سادە و زووش دەچیتە دلەوه. گەلێکم خووش دەوی و تەنها رەخنەشم لێی هەبیت (راستە، بە کەمۆکە یەک ئیرەبییهوه) ئەم پەرستنه کالفامە بۆ پۆتقان هەیهتی،

بە نیسبەت منەوه کەمی زیادپرەوییە. تەنانەت ئەم دۆستایه تییهشی گەلی دلگیرە. چونکە هەردووک لەبارە ی گەلی بابەتەوه قسان دەکەن، ئەمەش بۆ ئانسان گەلی دلگیرە؛ لەبارە ی فەلسەفەوه و سیاسەتەوه، هەر وهها لەبارە ی کتیبیشەوه قسان دەکەن، ئانسان دلخۆشە کاتیک لەگەل پۆتقانه. دوو بەدوو؛ لەمەر گەلی فیکرە ی سەرنج راکیش و کاریگەرەوه دەدوین و پۆتقانییش بە گەر موگوربییهوه دەدوی و هەندی جاریش هەلە ی موربده کەمی راست دەکاتەوه و ئیحای دەدات و فیرە جوامیری دەکات. بەلام هەرکە یەکی بەسەریانا بیت، ئیتر ئانسان دلئ دەگیرئ، چونکە هەر زوو، پۆتقان دەبیتە یەکیکی دی: بەدەنگی بەرز قسە دەکات و عەنتیکەش دیتە پیش چاو، بە نیسبەت ئانسانیشەوه گەلی سەیر دیتە پیش چاو.

بۆ نموونە: کاتئ لە قاوهخانه هەردووک پیکرا دەبن، ئانسان لێی دەپرسی: "بەر راستی چۆن لەو وهزە ی سۆمال دەگە ی؟" پۆتقان، لەسەر خو، کۆنفراسیتی لەبارە ی ئەفریقاوه بۆ ساز دەکات. ئانسان لە هەندی لەو قسانە ی کە ئەو دەیلئ، تیبینی خوئی بۆ عەرز دەکات، لەو روهوه قسە دەکەن، رەنگە هەندی جاریش گالته بکەن، بەلام واش ناکەن وهکو بلیمەت خوبان پیشان بدن، تەنها ئەوه نەبیت، دیانەوی بۆ چەند ساتیک بەسینەوه. لەوه زیاتر شیلگیری مومکین نییە.

ماچوو لەگەل ژنیکی جوانی نەناسراو هات. ئانسان ویستی لەسەر مەوزوووه کەمی بەردەوام بیت: "توخوا پۆتقان پیم بلئ، هەست ناکە بیت دەتەوی یەکی هەلبخەلە تینی کە... " و دەمەتە قیبیهکی سوودبەخش لەمەر تیورییهکانی هاورپیکەوه قووت دەکاتەوه.

پۆتقان بۆ قەدەرێک وچان دەدات. وهستای ئەم پشوانەیه. وای لیکدەداتەوه کە تەنها ئەوانە ی شەرم دەکەن لەم پشوانە دهترسن و بە پەلەپەلێشن کاتیک وهلامیان پی نابئ، رستە ی تیکەلوییکەل وایان لێدەکات کە وهکو قەشمر هەلسوکەوت بکەن. پۆتقان دەزانئ چۆن بهویقارەوه بیدەنگ بیت، بە لکو ئەستیره ی کاکیشانییش بەبیدەنگی ئەو

سهری سوږ ده مینتی و بی وچان چاوه ږتی وه لومه. بی ورته، ته ماشای فانسان ده کات و ناشزانیږ بچی له شه رما چاو داده خات و پاشان به زه درده خه نه وه سه یری خانمه که ده کات و جارتیکی دیش ته ماشای فانسان ده کات وه و له چاوه قورسه کانیسی داواکارتیکی دروژنانه ده خویند ریتته وه: "به رامبه به و خانمه و نا به و شیتویه سووری له سهر مه و زو وعه که ت و به شیتویه کی سهرنج راکیش شیتویه بیرکرنه و هت ناشکرا ده که یت، نه مه گرژ بوونه و یه کی لیبیدوټ به شیتویه که که جیتی پاراییه، ناشکرا ده کات." له سهر روخساری ماچو زه درده خه نه به ناوبانگه گه لحوټیه که ی به دیار ده که ویت، خانمه جوانه که ته ماشایه کی لووتبه رزانه و عه نتيکه ی فانسان ده کات، فانسانیش سوور ده بیتته وه؛ ههستی بریندار ده بی: هاوړتیه که، ده که یه که نابات زور به جو شه وه گوټی بو قولاغ کردبوو، هه خیرا، له بهر نه وه ی دلنی نه و خانمه پازی کات، ناماده یه نه و بتر نغروټ بکاته نیو سه غله تی.

پاشان، هاوړتیانی تر ناماده ده بن و کوډه بنه وه و ده که ونه له وچه دان؛ ماچو نوکته ده گپرتته وه؛ به سه رنجی هیشکه وه، گوژار زانیاریه کتیبیه کانی هه لده پرتی؛ چنه د ژنیک خوټان له بهر پیکه نین ده گرن. پوتشان بیده نگ ده بیت؛ چاوه ږی ده کات، داوی بیده نگیسه کی تیر و ته سه ل و ده که ویتته دوو: "کچه هاوړتیه که م بی وچان داوی نه وه م لیده کات که هه لسوکه وتی توندره وانه ی له گه ل بنوټم."

خودایه، چنه به جوانی قسه ده کات. نه وانه ی سهر میزه که ی ته نیش تیش به بیده نگ بوون و گوټی ده گرن؛ تریقه ی پیکه نین له ناو هه وادا گرژ ده بیتته وه، چاوه وړوان. چ شتیک له مه دا هه یه که کچه هاوړتیه که ی داوی نه وه ی لئ بکات که هه لسوکه وتی توندره و ی له گه ل مومارسه بکات؟ گشت نه م سیحره له ناو ده نگدا نیشته جیبه و فانسانیش ناتوانی هه ست به ئیره یی نه کات، چونکه ده نگي نه و نه گه ر له گه ل نه وه ی پوتشان به راورد کریت، به ده زووله یه کی مسکین ده کات که جورته تی نه وه ی هه بیت خوټی به

فیولینسیل بچوټنی. به بی نه وه ی ده نگي به رز کاته وه، پوتشان به هیمنی قسه ده کات، سهره ږای نه مه ش هه موو هه لکه که پر ده کات و له و زیاتر گوټمان له که سی دیکه نابیت. به رده وامه: "هه لسوکه وتی توندره وانه... به لام من توانای نه مه م نیسه! من کابرایه کی توندره و نیم! من کابرایه کی ناسکم!"

تریقه ی پیکه نین هه و داگیر ده کات و بوټه وشی نه م تریقه یه له ززه تی هه بیت، پوتشان وچانیک ده دات.

پاشان ده ست به قسه ده کاته وه: "جار ناجاری کیژله یه که دیت بو نه وه ی شتم بو تایپ ده کات، دپته ماله که م. روژتیکیان خه ریکی نه وه بووم شتم پیی ده نووسییه وه، له پرتکدا، زور له سهر خوټی و به نیازیکی پاکیشه وه، دهستم بو قژی برد و هه لمساند و به ره و قهره و ټله که رایمیچا. له نیوه ی ری، به رلام کرد و دامه تریقه ی پیکه نین: ئوی، چ چه وتیبه که، نه ری تو نه بووی داوی نه وه ت لیکردم که توندره و بم له گه لت. داوی لیبوردنت لیده که م خانم! "هه موو نه وانه ی له قاوه خانه که بوون ده ست به پیکه نین ده کن، ته نانه ت فانسانیش، جارتیکی دی ماموستا که ی خوټی خوټ ده ویتته وه.

به لّام رۆژی دوايي، به له هجه به كي توانج ئاميزه وه پيئي وت: "پۆتشان، تۆ ته نها تيؤريزانكي گه وه ري سه ماكه ران نيت، به لكو به خو تيش سه ماكه ريكي گه وه ري."

پۆتشان (كه مي شله ژا): "تۆ چمكه كان تيكل ده كه يت."

فانسان: "كاتيك من و تۆ پيكله وه ين زؤر ئاساييه، به لّام ههر يه كيكي ديكه روومان تيكلات، ئه وه خيتر ئه و شوينه ي كه ليبي دانيشتويين، ده بيته دوو به شه وه، من و ئه و كه سه ي كه تازه رووي تيكردويين و توش ده چيته سه ر ته خته ي شانؤ و سه مامان بؤ ده كه ي."

پۆتشان: "ههر وه كو پيتم وت تۆ چمكه كان تيكل ده كه يت. تييري سه ما ته نها به سه ر ئه وان ده ا ده سه پي كه له ژياني جه ماوه ردا ئيگزيبيسيؤنيستن.^(۱) قينيشم له ژياني گشتيي^(۲) ده بيته وه."

فانسان: "دويني به رامبه ر به و ژنه ره فتاريكي وات نواند، ههر به وه ي بيترك ده چوو، مه به ست له و ره فتاره يه كه به رامبه ر به كاميراكه نواندي. ويستت به ته واوي سه رنجي بؤ لاي خو ت رابكيشي. ويستت خو ت وه كو چاكترين ئينسان پيشان به دي. دژ به منيش، چه په لترین ژوودؤي ئيگزيبيسيؤنيستت به كار ده هينا."

پۆتشان: "وايه ره نگه ژوودؤي ئيگزيبيسيؤنيست بوويت. به لّام ژوودؤي ئه خلاق نه بوو! ههر له به ر هه مان هوش، زؤر به هه له يا ده جيت كه به سه ماكه رم بچوئيني. چونكه سه ماكه ر ده يه وي زؤر به ئه خلاقانه بيته پيشه وه. منيش، له تۆ خه راپتر خو م پيشان دا."

(۱) مه به ست له و كه سانه يه كه به رامبه ر به هيتران خو يان رووت ده كه نه وه. (وه رگيتر).

(۲) مه به ست له كاري سياسه ته دارانه. (وه رگيتر)

فانسان: "سه ماكه ر ده يه وي به ئه خلاق خو ي نيشان به دات چونكه جه ماوه ره كه ي ساويلكه ن و واش تيده گات هه موو ئاماژه يه كي ئه خلاقانه ش شتيكي جوانه. به لّام جه ماوه ره كه مه كه ي ئيمه هه ژاران و چه ز له ئه خلاق ناكه ن. كه واته تۆ ژوودؤيه كي نانه خلاقانه ت دژ به من به كار هينا و ئه مه ش به هيچ شيويه ك له گه ل جه وه ري سه ماكه رانه ي تۆ هاوتبا نيبه."

پۆتشان: "له پريكلدا، به له هجه يه كي زؤر سه ريحانه): "فانسان، ئه گه ر بريندارم كرديتي، داواي ليبوردم لئ ده كه م."

فانسان (خيتر به ئيعتيزاره كه ي پۆتشان ئينفيعالتيكي ئوخزنبه خش هات): "پتيويست ناكات داواي ليبوردم لئ بكه ي چونكه ده زانم گالته ت ده كرد." شتيكي ريكله وت نيبه له قاوه خانه ي گاسكو ن چاويان به يه ك ده كه ويت. له نيو هه موو مه شاخه كاندا، ئار تاگو ن له هه موويان گه وه ره تره: شيخي هاورييه تي و تاقه به هاي پيروزيشه لاي.

پۆتشان به رده و امه: "به واتايه كي زؤر فراوان (وايه، تۆ هه قته) بينگومان سه ماكه ر له ههر يه كيكيما نه، له مه يانه له گه لئ تام، كاتيكي ژنيكيش ده بينم، ده به سه ماكه ريك ده جار له واني دي زياتر. چ ده سه لاتيكم هه يه؟ گه لي له من به هيتزه ر."

فانسان دؤستانه پنده كه ني، تا ديتيش به سو ز ديه پيش چاو و پۆتشان به له هجه يه كي تۆ به كارانه به رده و امه: "له لايه كي تريشه وه، ئه گه ر ههر وا بم وه ك ئه وه ي تۆ باسي ده كه ي، مه به ست له گه وه ره ترين تيؤريزه زاني سه ماكه ران بم، ده بي له نيو ئه وان و من شتيكي هاوبه ش هه بيت ئه گينا به بي ئه مه مومكين نيبه. راسته، له گه لئ تام، فانسان."

له م قوناغه دا، پۆتشان هاوريي تۆ به كار، ده بيته وه تيؤريزان: "هيج نيبه، شتيكي بچكؤلانه يه و به س، چونكه به و اتا ورده ي كه ئه م چمكه به كار ده هينم، هيج په يوه ندييه كم له گه ل سه ماكه راندا نيبه. پروا ناكه م ئه مه مومكين بيت، به لكو سه ماكه ريكي راسته قينه، يه كيكي وه كو بيتره يا

قیرا نووست؛ ئەو پەنجەرەبەم کردەووە که دەپروانییە باخچەکە و بێر لەو ماوەیە دەکەمەووە که خاتووت و لاوہ سوارچاکەکە پیکەووە بوون، مەبەست ئەو بەیانییە بە کۆشکەکیان جێبەجێشت، واتە لەو ماوەیە کە دەبیتە سێ قۆناغ.

قۆناغی یەکەم: هەردوو کۆڵ لە قۆڵ، بەقسە کردنەو، پیاسە دەکەن، لەناو چیمەنەکەش لەسەر ئەسکەمبیلێک دادەنیشن، هەر قۆڵ لە قۆڵ و قسە دەکەن. مانگەشەو، باخچەکە بەرە هەیانەکە شۆڕ بۆووەو بەرەو قەرەغی سێن دەچیت، چرپە ئێوان و ورشە درەختان تیکەڵ دەبن. با نەختیک لەو گەفتوگۆیە تۆمار بکەین. سوارچاکەکە داوای ماچیتکی لێدەکات. خاتووت وەلام دەداتەو: "منیش هەز دەکەم: ئەگەر بیت و ئەم ماچە رەت کەمەو، ئەو کات گەلێ لە خۆت بایی دەبی و عیززەتی نەفس وات پێ دەلێ کە سەلت لێ دەکەمەو."

خاتووت هەر چیبەک دەلێت، بەرھەمی هونەر، هونەری ئاخالوتن، دەبێ هەموو ئامازەییەکی جێی سەرنج و لە ماناکەشی کۆلرا بیتەو؛ ئەمجارەیان، بۆ نمونە، خاتوو خۆی بۆ ماچی سوارچاکەکە شل دەکات، بەلام پاش ئەوێ تەفسیری خۆی بەسەر ئەم داواکردنە سەپاند: ئەگەر بیت خاتوو خۆی دایە دەست، ئەو تەنھا لەبەر هەندێ بوو لووتبەرزایی سوارچاکە بگەریتیتەو ئاستی تەواوی خۆی.

کاتیەک، لەبەر گەمەبەکی ئەنتیلێکتوالانە، خاتوو ماچیک وەرەگێرتە کردە بەرگریکردن، خۆکەسێش کالقام نییە، تەنانەت سوارچاکەکەش، دەبێ ئەم قسانە زۆر بەجیدی وەرگیرین، چونکە ئەم قسانە پێرەویکی زبهن دیاری دەکەن و ئەویش دەبێ وەلامی تاییەتی خۆی بۆ ئەو پێرەو ئەمادە کات. چونکە گەفتوکردن بۆ کات بەسەربردن نییە، بەلکو بەپێچەوانەو،

دوو بێرکە، بەرامبەر بەژنیکی کە هیچ حەزنیکی تیا نەبێ، هەولێ ئیغرای کردنی بدات و خۆی بەرامبەری رووت بکاتەو. بەخەیاڵیا نایەت چیرۆکی تاینووسە کە بگێرتیتەو، ئەوێ کە قژی بەرەو رایەخەکی راکیشا، ئەوێ کە بەیەکیکی دیکە چواند. چونکە ئەو جەماوەرێ کە ئەو دەیهوێ ئیغرای بکات، چەند ژنیکی کۆنکریت و دیار و ئاشکرا نییە، بەلکو حەشاماتیکی نادیارە! گوئیگرە، لەمەر سەماوە، ئەمە بەشیکی دیکە تیورییە کە یە: نادیارایی جەماوەرە کە یە! ئا لێرە سامناکترین رووی نوێخواری لەم شەخسییەتە بەدەر دەکەوێت! بەرامبەر بەمن و تۆ خۆی رووت ناکاتەو، بەلکو بەرامبەر بەهەموو عەالم خۆی رووت دەکاتەو. هەموو عەالمیش چ دەگە یەن؟ هەتا هەتایییەکی بێ روخسار! شیکلیکی موجه رەدە و هیچی تر."

لە ناوەند قسە کردندا بوون، گوژار و ماچوو هاتن، هەر لە دەرگاوە، گوژار رووی دەمی کردە فانسان: "تۆ پیت و تم بۆ کورپیک لەسەر ئەنتۆمۆلۆژیست^(۱) داوەت کراوێت. هەوالیکم پێیە! بێرکیش دیت."

پۆتشان: "جاریکی تریش ئەو؟ لە هەموو شوێنیکە!"

فانسان: "دەبێ لە شوێنی وا لە چ بگەریت؟"

ماچوو: "تۆ بەعینوان ئەنتۆمۆلۆژیستیت، دەبێ بزانی بۆچی."

گوژار: "کاتی کە قوتابی بوو، بۆ ماوەی سالتیک ناوی خۆی لە قوتابخانەی بالایی ئەنتۆمۆلۆژیستان نووسیبوو و لەوێ دەبوێت. لەو کۆرەدا، وەکو میوانی شەرف بەخێرھاتنی لێدەکریت."

پۆتشانیش: "دەبێ برۆین و بیکەینە قەشەریات!" پاشان، ئاور لە

فانسان دەداتەو: "دەتوانی بەدزی بمانبەیتە ژوورەو!"

(۱) جۆرە زانستییکە بەژنیکی حەشەرەو خۆی خەریک دەکات. (وەرگێر)

هەر گفستوگۆیه کات ریکدهخات و جلتهوی دهگریته دهست و یاسا و دهستورهکانی خۆی دهسهپیتی و پتویستیشه گۆپراهلی بین.

کۆتایی قوناعی یهکهمی ئەم شهوهیان: ئەو ماچهی که خاتوو پیتشکهشی سوارچاکهکی کرد، تهنها بۆ ئەوه بوو سوارچاکهکه زۆر ههست بهشانازی کردن نهکات، ماچیکی دیکهی بهدواوه هات، ماچهکان "بهپهله بوون، قسه و گفستوگۆکانی کهرت دهکرد، جیگای قسهیان دهگریتهوه..." بهلام، ئا ئهوه تا خاتوو ههلهدهستیت و ریگای گهراوه دهگریت.

چ هونهریکی خستنه سهر شانۆیه! پاش ئەوهی بۆ یهکهم جار واتاکان تیکهڵ دهبن، وای پتویست دهکرد خاتوو ئەوهی پتی نیشان بدات که میوهی لهززهتی خۆشهویستی هیتشتا بهتهواوی پینهگهیشتوووه؛ دهبی نرخیکهی بهرز کریتهوه، ئارهزوومه ندرت بکریت؛ پتویسته موفاجهئات، بگره و بهرده، حالهتی ههلواسراو دروست کرین. له کاتی گهراوهیان بهرهو کۆشکهکه، خاتوو ت ئەوه دهردهخات که بهرهو عهدهم شوڤر دهبیتهوه، ئەوهشی دهزانی که له دوا ساتدا، توانای ئەوهی ههیه بارودۆخه که قَلب بکاتهوه و درێژه بهم ژوانه بدات. بۆ ئەمهش تهنها رستهیهک بهسه، سیغهیهکی هونهری داونهریتی گفستوگۆکردن، لهو رووهوهش دهیانی لهبهربوو. بهلام بهشپوهی تهلهیهکی چاوهروان نهکراو، ههر وهکو ئەوهی له پریکدا ئیحای لی گومرا بوویت، تهنها دانه بهکیش نهدههاته سهر زار. بهئهکتهریک دهچوو له پریکدا دهقی شانۆنامه کهی بپیر چوو بیتهوه. چونکه، راسته، دهباوه دهقه کهی لهبهربواوه؛ خۆ ئەمه وهکو رۆژگاری ئیمرومان نبیه، کیژۆله بهک بهئاسانی بلتی، تۆ دهتهوی و منیش، کهواته با کات بهفیرۆ نهدهبین! بۆ وان، سهرهراي ههموو قهناعه تیکیشیان لهمه ر ئازادییهوه، ئەم سهرهراحه ته وهکو ئەوه وابوو بهریهستیکی له بهردهم بیته. ئەگه ر بیته و بۆ کهسیان فیکریهک له کاتی تهواوی خۆی دروست نه بیته، ئەنجه تیکیش نه دۆزنهوه بۆ ئەوهی درێژه بهپیاسه کردنه کهیان بدن، ئەوه ناچار دهبن، له ریتی مهنتیقیکی زۆر سادهی بی دهنگبونهوه، ریتی کۆشکهکه بگرن و بهک

لهوی تر روخسهت بخوازیته و یهکتر جیبهیلن. لهبهر ئەوهی تا دههاتیش، ههر دووک ههستیان بهوه دهکرد که دهبی تا زوووه ئەنجه تیک بدۆزنهوه و رابهستن و بهئاشکرا ناوی بهین، ههندهی تر ده میان دهچوووه تهلهی تهقیوهوه:

ههموو رسته بهکی فریاد ر هسیشیان لی دهشارد رابهوه و بهبی هیوا بییهوه بهرهو پیری دهچوون. ههر له بهر ههندهی کاتی دهگه نه بهر دهر وازی کۆشکه که، "بهغه ریزه بهکی هاوبه شهوه، ههنگاوه کانیان هیور دهبوونهوه".

خۆشه ختانه، له دوا چرکه دا، ههر وهکو ئەوهی چرپه که ری^(۱) له پریکدا قووت بیتهوه، خاتوو دهقه کهی هاتهوه بهبیرا: بهرهو رووی سوارچاکه دا شالاو دهبات: "زۆر دلّم بهتۆ خۆش نییه... " له دوا له حزه! ههموو شتی قوتار کرا! خاتوو تووره دهبی! ئەنجه ته کهی دۆزییهوه، بهتوره بوونیکی ها که زایی، ئیتر دهیتوانی درێژه بهپیاسه کردنه که بدات: خاتوو له گه ل ئەودا سهریخ بوو، بۆچی هیچ شتیکی له باره ی خۆشه ویسته که یهوه بهو نهوتوووه، مه بهست له کۆنتیسه؟ خیرا، خیرا، دهبی خۆی بۆ روون کاتهوه! پتویسته دهست بکاتهوه به قسه کردن! دوا ی گفستوگۆ دۆز رابهوه و جار یکی دیش له کۆشکه که دوور کهوتنهوه و ئەمجاره یان بهبی زهحمه تی بهرهو گراوی خۆشه ویستی ده یانبات.

(۱) مه بهست لهو کهسه یه که به چرپه دهق بۆ ئەکتهر دهخوینیتتهوه. (وه رگرتی).

به دهم قسه کردنه وه، خاتوو ت زه مینه ی قوئاغی داهاتووی خوش ده کرد، سه باره ت به هه لسوکه وت و شیوه و چوئیه تی بیر کردنه وه سوارچاکه کی فیر ده کرد. ناراسته و خوئیانه، هه ر وه کو ئه وه ی باسی شتیکی تری بو بکات، به وردی و بلیمه تیبی و نهرم و نیانی سوارچاکی تیده گه یاند. بو ئه وه ی خوی له ته وقی دل سوژی قوتار کات و سوارچاکیش بو موغامه ره کانی شه وگار خاو کاته وه، ئه وه ی بو روون ده کرده وه که کونتیس ژنیکی ساردوسره و خوویسته. نهک ته نها له پیناوی ئه وه ی داهاتووی نزیک بخه ملین، به لکو داهاتووی دووریش، به شیوه یهک و سوارچاکیشی حالی ده کرد که نیازی ئه و رقه به رایه تی نییه له گه ل کونتیس و نایه وئ ده سبه رداریشی بیت. خاتوو ت دهرزکی چروپری له مه ر په روره دی عاتیفیه وه پی وت، فه لسه فه ی خوی له باره ی عیشقی پراتیکه وه بو راقه کرد و ئه وه ی بو روون کرده وه چون ده بی ئیتر له زورداری ده ستور و یاساکانی ئه خلاق خو رزگار بکریت و خو به چه کی نه یینی پاراستن پارتیزین: یه کیکه له و فه زیلانه ی که له سه رووی هه موو فه زیله کانه وه یه. به لکو، به شیوه یه کی سروشتی، ئه وه شی پیده وت ئیتر له مه ولا چون له گه ل میترده کی هه لسوکه وت کات.

تووشی حه پاسان بوون هاتن: له کوئی ئه م فه زایه ی که هه ند به وردی ریک خراوه وه و خوشه کراوه و دوا به دوایش چنراوه و حسیبی ته وایشی بو هه موو ورده کاریبه کانی کراوه، جیگا بو عه فه و بیه ت و "شیتی" و ورینه کردن و شه یدای ئاره زوو و "عیشقیکی دیوانه ئامیز" ده بیته وه. سوربالیسته کان چه ندی بو ی به په رۆش بوون؛ ئه ی خو فه رامۆشکردن له کوئ؟ ئه ی کوان گشت ئه و فه زیلانه ی له باره ی شه یداییه وه ده دوین و تیکرای بوچوونه کافمانی له مه ر عیشقه وه خه مالاندووه؟ نه خیر، لیره جیگیان نابیتته وه. چونکه خاتوو ت شازاده ی عه قلّه. نهک به هه مان

شیوه ی عه قلّی بیبه زه یی مارکیز دو میترتوی، به لکو عه قلّیکی نهرم و نیان، عه قلّیکه که په یامی هه ره به رزی ئه وه یه عیشق پارتیزیت.

ده بیتم چون خاتوو، به نیو ئه و مانگه شه وه دا سوارچاک به رپوه ده با. خاتوو راوه ستاو له نیو نیمچه تاریکیبه که وه که له به رده میانا قووت بووه وه، قه راغی گوئسوانه یه کی پینیشان دا؛ ئه و کۆشکه بچوکه شایه دی چ ساته وه ختیکی شه هوه تاوی بو، به داخه وه، خاتوو پیی ده لئ، کلبله که م پی نییه. هه ردووک نزیک دهرگا که ی ده بنه وه (چه ن سه یره! چ شتیکی چاوه روان نه کراوه) به لام دهرگا که ی دانه خراوه!

بوچی خاتوو ئه وه ی پی وت که گوايه کلبله که ی پی نییه؟ بوچی هه ر زوو ئه وه ی پی نه وت که ئه م دهرگایه ده میکه دایناخن؟ هه موو شتی ته رتیب کراوه، ده ستکرده و دروست کراوه، هه موو شتی داهینراوه، هه یچ شتییک راست نییه، یا به شیوه یه کی تر، هه مووی هه ر هونه ره؛ له م حاله ته دا، هونه ری دریزه پیدانی چاوه روانیه، چاکتره بلین: ئه مه هونه ری راگرتنی حاله ته کانی هه لچوونه، تا ئیمکان هه بیت.

له کتیبه‌که‌ی دینۆن، له هیچ شوپنیک چاومان به‌وه‌سفی له‌شی خاتو ت ناکه‌ویت؛ به‌لام شتیک که جیگای گومان نیبه: نابیی له‌شیکیی لاوازی هه‌بوویت؛ و‌اشی بۆ ده‌چم که "له‌شیکیی خڕین و نهرمی" هه‌بوویت" (ئا به‌م جۆره لاکلو له په‌یوه‌ندییه ترسناکه‌کاندا وه‌سفی جه‌سته‌ی ئافره‌تی ئاره‌زوومه‌ند ده‌کات) باس کراوه؛ هه‌روه‌ها له‌شی خڕیله و سه‌نگینی جوولانه‌وه و هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل دا به. ده‌سه‌تالییه‌کی شیرینی ده‌دات. حیکمه‌تی شل و خاوی هه‌یه و هه‌روه‌ها مه‌ع‌لانیشه له‌مه‌ر ته‌کنیکیی له‌سه‌رخۆیییه‌وه. به‌تایبه‌ت له‌قوناغی دوومه‌ی ئه‌و شه‌وه‌دا، مه‌به‌ست له‌چوونیا نه‌ بۆ کۆشکه‌ بچوکه‌که: ده‌چنه ژووره‌وه، به‌کتر راده‌موسن، ده‌که‌ونه سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک، موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی ده‌که‌ن. به‌لام، "هه‌موو شتی به‌کتویری رووی دا. هه‌ستمان به‌هه‌له‌کامان کرد (...) زیاد له‌ پیتووست به‌که‌فوکولین، پیتووسته‌ نهرم و نیانتر بین. راکه‌راکمانه‌ به‌ره‌و ئۆخرن، به‌لام هه‌موو ئه‌و له‌ززه‌تانه‌ فه‌رامۆش ده‌که‌ین که له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه دین".

په‌له‌ په‌للی شیرینی له‌ کاوه‌خۆییان لێ گوم ده‌کات و هه‌ردووکه هه‌ست به‌مه‌ ده‌که‌ن و به‌خه‌تای تیده‌گه‌ن؛ به‌لام هه‌ست ناکه‌م که خاتو ت تووشی سه‌رسوپمان بوویت، وا هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م خه‌تا چاوه‌روان کراوه‌ی پێ ده‌زانی، قه‌ده‌ره و به‌لکو چاوه‌روانییه‌ی ده‌کرد، هه‌ر بۆیه‌شه له‌ کۆشکه‌ بچوکه‌که‌ پێشوه‌خت بیری له‌ خۆ خه‌ریک‌کردن ده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و خێراییه‌ چاوه‌روان کراوه‌ هێور کاته‌وه و شته‌کان به‌شپه‌یه‌ک ئاماده‌ بکات بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ قوناغی سێیه‌مه‌وه، تاکو موغامه‌ره‌کانیان له‌ نیتو سستییه‌کی که‌شخه‌دا ئه‌نجام بدن، غلۆزینه‌وه نیتو دیکۆرتیکی نوێیه‌وه.

خاتووه موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی راده‌گرێ، له‌گه‌ل سوارچاکه‌که ده‌ست به‌پیاسه‌کردن ده‌که‌نه‌وه؛ له‌سه‌ر ئه‌سه‌که‌مبیله‌که‌ی ناوه‌ند چیمه‌نه‌که

داده‌نیستی و ده‌ست به‌ئاخاوتن ده‌کاته‌وه و به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌وه سوارچاک به‌ره‌ کۆشکه‌که‌ ده‌بات و به‌ره‌ کابینه‌ نه‌یینه‌یه‌که‌ که له‌ ته‌نیشت ئه‌پارتمانه‌که‌یه‌تی؛ که‌ زوو، مێرده‌که‌ی وه‌کو په‌رستگایه‌کی ئه‌فسووناوی عیشق رازاندبوویه‌وه. له‌ به‌رده‌م ده‌رگا، به‌رامبه‌ر به‌و ئاویتانه‌ی که به‌قه‌د هه‌موو دیواره‌کانا هه‌لواسرابوون سوارچاک ده‌سه‌په‌سی، وینه‌یان چه‌ندین جار دووپات ده‌بیته‌وه، له‌ پرتکدا، هه‌شاماتی وینه‌ له‌ ده‌وربان کۆده‌بیته‌وه. به‌لام له‌وئ موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی ناکه‌ن، هه‌ر وه‌کو ئه‌وه‌ی که خاتو ت بیه‌وی پێ له‌ ته‌قینه‌وه‌یه‌کی به‌ته‌وه‌ژمی هه‌ست بگرێ و ده‌یه‌وی تا تواناشی هه‌بیت درێژه‌ به‌هه‌لچوون بدات، بۆیه‌ به‌ره‌و ژوورپکی ته‌نیشت ده‌بیات، جۆره‌ ئه‌شکه‌وتیکه‌ له‌ ناو تاریکی ئاوا ده‌بێ، به‌بالیفی جۆراو‌جۆریش رازاندراوه‌ته‌وه؛ ئا له‌وئ، تا به‌ره‌به‌یان، به‌هێوری و کاوه‌خۆیییه‌وه موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی ده‌که‌ن.

به‌هێور کردنه‌وه‌ی شه‌و و به‌که‌رت کردنی به‌چه‌ند به‌شیکیی جیا جیا، خاتو ت، چاکی لێ ده‌زانی، چۆن ئه‌و ماوه‌ که‌مه‌ی که هه‌یان بوو وه‌کو هه‌نده‌سه‌ به‌شیکلی بچووک بچووک دابه‌شی بکات. ماره‌کردنی شیکل به‌سه‌ر به‌رده‌وامیی، له‌ داواکارییه‌کانی جوانیییه‌ و هه‌روه‌ها له‌ داواکارییه‌کانی زاکیره‌شه. چونکه‌ ئه‌و شته‌ی که شیکلی نییه‌ ناتوانین ده‌ستی به‌سه‌را بگرین و ئه‌زه‌ربش ناکریت. بۆ ئه‌وان شیکلدا نه‌ ئه‌و ژوانه‌ شتیکی ده‌گمه‌نه‌ چونکه‌ ئه‌و شه‌وه‌ تاچه‌ شه‌وه و مه‌گه‌ر ته‌نها له‌ یادوه‌ربدا دووپات بیته‌وه.

له‌ نیتوان زاکیره‌ و له‌سه‌رخۆیی، له‌ نیتوان خێراییی و فه‌رامۆشکردن تاله‌ هه‌و‌دایه‌کی نه‌یینی هه‌یه. با باردو‌دۆخیکی تایبه‌ت به‌یینه‌یه‌وه یاد که شتیکی پووج نییه: به‌کێ به‌شه‌قامدا هاتوو‌چۆ ده‌کات. له‌ پرتکدا، ده‌یه‌وی شتیکی بیته‌وه یاد، به‌لام یاد فریای ناکه‌وی. ئا له‌و کاته‌دا، به‌شپه‌یه‌کی ئۆتوماتیکی شه‌قاوه‌کانی هێور ده‌کاته‌وه. به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه، به‌کێک ده‌یه‌وی رووداویکی جه‌رگه‌ر فه‌رامۆش کات که ده‌میک نییه‌ رووی داوه،

ئەو پەوتى خىرا دەداتە ھەنگاۋەكانى ھەر ۋەكو ئەۋەدى كە بىيەۋى لەو رووداۋەى كە دەمىك نىيە قەوماۋە ۋە ھىشتا لىيەۋەى نىكە، دووركە ۋىتەۋە.

لە ماتماتىكى ۋە جوودىدا، ئەم ئەزمونە دوو ھاۋكىشەى ساكار دەگرىتە خۆ: پلەى ھىۋاشى پەيوەندىيەكى راستە ۋە خۆى بەكتوپىرى زاكىرەۋە ھەيە؛ پلەى خىرايىش پەيوەندىيەكى راستە ۋە خۆى بەكتوپىرى فەرامۆشكردنەۋە ھەيە.

لە سەردەمى قىشان دىنۆن دا، رەنگى تەنھا بازەيەكى بچوۋكى مورىدان، نووسەرى "پنتى رۆژى دۋايى" يان ناسىيى ۋە ئەم نەيىيەش ئاشكرا نەبوۋىت؛ بەشىۋەيەكى يەكجارەكىش (رەنگە) تەنھا پاش مردنى نووسەر، ئەۋەش دۋاي ماۋەيەكى زۆر، ئاگادارى ژيانى نووسەر بوۋىتەن. قەدەرى ئەم چىرۆكە بەشىۋەيەكى غەرىب بەۋ چىرۆكە دەكات كە قىشان دەيگىرپتەۋە: لەنىۋ تارىك ۋە روۋنى نەيىنى ۋە ئەفسوۋن ۋە نادىارى ۋە شاردنەۋەدا رىزگارى دەيى.

دىنۆنى نەخشەساز ۋە ۋىنەگر ۋە دىپلۇمات ۋە گەرۆك ۋە ھونەرناس ۋە سىحربازى سالتۇنەكان ۋە پىۋايى خاۋەن ئەزمونىكى سەرنجراكىش، ھەرگىز خۆى بەخاۋەنى ئەم چىرۆكە نەزانىۋە. نەك لەبەر ئەۋەى رەفزی ئەۋ شكوپىدانەى بكات، بەلكو ئەمە شتىكى دىكەى دەگەياند؛ ۋاي بۆ دەچم، خوتنەرانى ئەۋ كات كە ئەۋ دەبوۋىست لىيان نىك بىتەۋە ۋە ئىغرايان بكات، جەماۋەرىكى پانوپىرى نادىار نەبوۋ كە بەبالاى نووسەرا ھەلشاختى ۋەك ئەۋەى ئىمىرۆ روۋ دەدا، بەلكو چىنگى ناسىۋا بوۋن كە دەيتۋانى يەك بەيەك بىنانسى ۋە بىانرخىنى. چىزى ئەۋ سەركەۋتەنى كە لە لايەن خوتنەرانەۋە دەسگىر دەبوۋ، زۆر جىۋاۋ نەبوۋ لەۋەى كە لە سالتۇنىكدا، بەرەۋنەقەۋە بەرامبەر بەچەند گوتىگرېك كە لە دەۋرى كۆدەبوۋنەۋە، دەسگىرى بىيى.

دوۋ جۆرە شكوۋەندىيە ھەن: يەكەمىيان پىش داھىنانى كامىرايە ۋە ئەۋى دىش دۋاي داھىنانىتى. لە سەدەى چۋاردەمدا، فاكلاڧ، پاشاى چىك، ھەزى لەۋە دەكرد لە شارى پراگ ھاۋتوچۆى خانەكان^(۱) بكات ۋە لەگەل

(۱) لىرە خان لەجىاتى (auberge) ى فەرەنسىمان دانا، مەبەست لەۋ مېۋانخانەيە كە خەلكى سادە ۋە تا رادەيەكىش ھەژارى تىبا دەنوستن ۋە دەھۋانەۋە.

رهنگبى پوتشان دهرهق به بىركى رۆشنبىر ههنده دلرّوق نه بوابه ته گهر بهاتبايه تاگاي له و گيرمه و كيشانه بوابه كه له لايهن كچه هه قاليكى قوتابخانه وه، ئىماكولاتا ناويك تووشى هات؛ "بى سوود" ويستى به لاي خويا رايكيشى.

دواى تىپهر بوونى بيست ساليش به سهر ته و رووداوه، رۆژتيكيان ئىماكولاتا بىرك له ته له فيزيون ده بينى كه خهريكى پاسكردى ميتش و مه گهزه له سهر رووى كچوليه كي پيست رهش؛ ئەمه بو ته و جوهر ئيشراقىك بوو. ههر خيرا، ته وهى بو ساغ بووه وه كه هه ميشه ههر خووشى ويستووه. ههر هه مان رۆژ، ئىماكولاتا نامه يه كي بو دنووسى و تيايا "خوشه ويستيه بى گه رده كهى" جارانى خووشى بو به يان دهكات. به لام بىرك زور چاك ته وهى هاته وه ياد كه خوشه ويستى ته و به هيچ ته رحىك بى گه رد نه بووه و به لكو گه لى حه شه رى و له هه مان كاتيشدا هه ستى به بريندار بوونى شعورى كرد كاتىك ئىماكولاتا به بى سى و دوو ره تى كرده وه. ههر بو به له و ناوه وه ئىحايه كي كه مى گالته جارانه ي وهر گرتبوو كه دايك و باوكه پور توغالييه كهى دابوويانه كچه كه يان؛ بىرك ناز ناويكى كه مى سه ير تر و كه مى خه موكى ترى پى به خشىبوو، ته و يش "ده ست لى نه دراو" بوو. ره فتارىكى ناشرينى ده رخت كاتىك نامه كهى به ده ست ده گات (شتىكى سه يروسه مه ره، بيست سال به سهر ته م شكستيه دا تىپه رىبوو، هيشتا به ته واوى هه ره سى نه هپنا بوو) بو به وه لامى نه دا يه وه.

ته م بى ده نكييه ئىماكولاتا تووشى شله ژان دهكات و له نامه ي داها تووبدا گشت ته و نامانه ي خسته وه ياد كه كاتى خووشى بىرك بوى نووسى بوو. له يه كى كياندا، ئىماكولاتاى به "ته و بالنده يه ي چواندبوو كه خه و له چوان ده توورينى".

خه لكى نه ناسياودا قسه بكات. پاشاى ناوبراو، هه م ده سه لات و هه م شكۆ و هه م سه ره به ستى هه بوو. شارل، ته ميرى به ريتانيا، نه ده سه لانى هه يه نه سه ره به ستى، به لام خاوه ن شكۆ به كي مه زنه: نه له دارستانه چره كاندا، نه له نيو حه مامه حه شار دراوه كه يه قوولاى هه ژده نه ومى خواره وه، ده توانى خووشى له ته ماشا رزگار بكات و نه ناسر يته وه. شكۆ مه ندى هه موو نازاد ييه كهى لووش داوه، ئا ئىستا ده زانى: ته نها ته و زيه نه نا تاگايانه ده توان، سه ره به خو يانه هه راوه رباى به ناويانگى به ده نه دواى خو يان.

ئيه ده لى نه گه ر بيت و خه سه له تى شكۆ مه ندى بگووى، له هه موو حاله تى كدا ته مه ته نها چه ند كه سىكى خاوه ن ئىم تياز ده گر يته وه. له مه دا ئيه به هه له دا چوونه. چونكه شكۆ مه ندى ته نها ته وانه ناگر يته وه كه خاوه ن شوره تن، هه موو خه لكى ده گر يته وه. رۆژى ئىمرو، خه لكى به ناوبانگ له سهر روويه لى گو قاره كان دان، له سهر شاشه ي ته له فيزيون، غه زووى خه يالى هه موو خه لكى ده كه ن. هه موو خه لكيان مه شغوول كرده وه، ته نانه ت ده چنه خه ونيشه وه، ئايا ئىمكاني ته وهى هه يه رۆژى له رۆژان ببىته با به تى شكۆ و بنا سرى (نهك وه كو ته وهى شا قاكلاش كه هامووشوى قاوه خانه كانى ده كرد، به لكو وه كو شارل كه خووشى له نه ومى هه ژده هه مى ژىزه مين، له حه مامه كه يدا ده شار يته وه).

ته م ئىحتىماله وه كو سىبه ر دواى هه مووان كه وتوووه و كاره كته رى ژيانيشى گو رپوه؛ چونكه (ته مه پى ناسه يه كي ساده ي ماتماتىكى و جوودى ديكه به) ئىمكانيه تىكى نووى بوون، با ئىحتىماليه كي كه ميشى هه بيت، تىكر اى و جوود ده گووى.

زۆر دەمیتیک بوو ئەم رێستەییە فەرمانۆش کردبوو، بۆیە کە کاتێ ئەو رێستەییە یبێنی هەستی کرد کە رێستەییەکی تا بلێی بلحە و زۆر بەنالائییکی زانی کە ئیماکولاتا هینابوویەو یادی. درەنگتر، دواى ئەوێ قسە و قسە لۆکیکی زۆری بەرگوێ کەوتبوو، لەو تێگەشت کە هەر جارێک لە تەلەفیزیۆن دەرچوو بایە، ئەو ژنەى کە هەرگیز بێرک دەستی لێ گیر نەبوو، لە هەر کوێبەک بوايە، با لەسەر نانخواردنیش بێت، دەکەوتە لەوچەدان و باسی ئەو خۆشەوێستییە بێگەردەى بێرکی مەشوروی دەکرد و دەپوت سالانی زوو لەبەر خۆشەوێستی ئەو، خەوی لە چاوان زرا بوو. بێرک بۆ یەکەم جار لە ژبانی تامەزرۆی ئەوێ دەکرد کە لە پێش چاوان ون بێ.

لە نامەى سێبەمدا، ئیماکولاتا داواى یارمەتییەکی لێ کردبوو، نەک بۆ خۆى بەلکو بۆ یەکن لە هاوسەنگانی، مەبەست لە ژنییک بوو کە لە خەستەخانە عیلاجیکی زۆر خراپیان کردبوو؛ نەک تەنھا لەبەر ئەو نیمچە بەنجەییە کە وەختبوو ژبانی بەفەتارەت بەرێ، بەلکو خەستەخانەکە بەهیچ شێوەیەک نامادە نەبوو کە تەعویری بدات. ئەگەر راستیشە بێرک یارمەتی منالانی ئەفریقا دەدات، خۆ دەستدرێژکردن و یارمەتیدانی خەلکی سادەى وڵاتەکەى خۆى شتیکی ئاساییە، هەرچەندە ئەوان ئەو بواری بۆ خۆش ناکەن کە لە تەلەفیزیۆن دەرچێت.

پاشان ئەو ژنە خۆى، لەسەر داواکاری ئیماکولاتا، نامەییەکی بۆ دەنووسی: "... مامۆستا، ئەو کیژەت دیتەو یاد کە بەپاکیژە ناوت دەبرد و خەوی لە چاوانت تۆراند بوو ". توحوا ئەمە راستە؟! لەم سەر بۆ ئەو سەر بەناو ئاپارتمانە کەیدا لە تاوا دەهات و دەچوو و هاواری دەکرد و بەتوورەییەو دەدوا. نامەکەى کەتوێت کرد و دواى ئەوێ بەتف سواغی دا فرپێ دایە تەنەکەى زبڵەو.

رۆژیکیان لە بەرێوەبەری تەلەفیزیۆنییک بیستی کە گوايە راپۆرتاژچیەکی ژن دەبەوێ پۆرتییتیکی بێرک بکات و بەخەلکی بناسینى. توورە بوو، ئەو سەرنجە توانج نامێزەى هاتەو یاد کە ئارەزووی بێرکی ئاشکرا دەکرد،

چونکە حەز لەو دەکات لە تەلەفیزیۆن دەرچیت، چونکە ئەو ژنەى کە دەبویست ئەو پۆرتییتە نامادە بکات، هەر هەمان ئەو بالندەییە شەوان بوو، مەبەست ئیماکولاتایە! ئا ئەمەییە بابەتی توورە بوون: لە راستیدا، ئەم پێشنیاریەى زۆر بەکارێکی چاک زانی، فلیمییک لەسەر ژبانی بکریت، چونکە حەزى بەو دەکرد کە ژبانی بێیتە بەرھەمیکی هونەری؛ بەلام قەد لەو دەپێش بیری لەو نەکردبوو کە بەرھەمیکی وا بدريتە پال ژەنریکی کۆمیکەو! بەرامبەر بەم مەترسییە، خێرا ئەوێ ئاشکرا کرد کە دەبەوێ تا پێی بکری لە ئیماکولاتا دوور کەوتەو و تکای لە بەرێوەبەرەکە کرد (بەرامبەر بەم تەواوووعە تووشی حەپەسان هات) کە ئەم پڕۆژە دواخریت، چونکە هێشتا زۆر زوو بۆ یەکیکی بێ بايەخ و گەنجی وەک ئەو.

له کتیبه که دا، به شیوه یه کی دلگیر و سه ریح باسی گشت نه و شکستیانی کردوه که دوو چاری هاتوه و له هه مان کاتیشدا قه و ره ی بهرنه داوه، چونکه قه ناعه تیکی پته وی هه بووه که نه م دووه، یه ک بو نه وی تر دروست کراون: ئایا کیسنجهر به وریایی و سلکرده وه خوئی دهرناخت؟ نه مه جیی سه رسورمان نییه: ژنه رۆژنامه نووس، نه وه ی باش ده زانی، ده بی کیسنجهر تووشی چه ندین ژنی بلح و دزیو هاتبی؛ سووره له سه ر نه وه ش، کاتی کیسنجهر له وه تیده گا تا چ راده یه ک نه و خووشی ده وی، هه موو دلراو کتیه ک کوئی پی دیت و ئیتر واز له و خو دووره په ریز گرتنه دینیت. ئای چه ندی دلنیا بوو له و خووشه ویستییه بیگه رده! ده یتوانی سویند به سه ر نه و خووشه ویستییه بخوات: بو نه و، نه م هه سته، به هیچ جوړیک په یوه ندی به وه سواسه یه کی ئیرو تیکییه وه نه بوو. له زور شوینیش نه وه دووپات ده کاته وه و به (شیوه یه کی دایکانه ی سادیانه) که "هیچ شتیکی نه وتوی جنسیم تیا به دی نه ده کرد": کیسنجهر گرینگی به جلویه رگ نه ده دا؛ هه ره ها پیاویکی قوژیش نه بوو؛ چیژی شی نا قولاشی بو ئافره تان هه بوو؛ له لایه کی دیش حوکی نه وه ی به سه را ده سه پینتی، سه ره رای نه وه ی که خووشه ویستییه خووشی بوو روون ده کاته وه و ده لی "ده بی چ دوستیکی (۱) خرابی شی لی ده رده چیت". نه و ژنه رۆژنامه نووسه ش، هه ر وه کو نه و، دوو منالی ده بی، هه ر له خوړا، به بی نه وه ی نه ویتر ئاگای له هیچ هه بوو بیت، سه فه ر بو کوئ دو ئازور (۲) ریکده خات و له دلی خووشی ده لی به لکو دوو منالنه کی کیسه نجه ر فیره فه رهنسی بن.

➤ ژبانی تایبه ته، ژبانی خاوخیزان ده گرتته وه. (وه رگپت).

- (۱) لیته دوست به مه به سستی نه و که سه دیت که هاوسه ری خوئی هه بیت، له هه مان کاتیشدا، په یوه ندی له گه ل ژنی دیکه هه بیت. (وه رگپت).
- (۲) Côte d'azur): که ناری رۆژه لاتی فه رهنسایه که ده که ویتته سه ر سه وری ناوه راست. ئاو و هه وایه کی خووشی هه یه، له هه مان کات هاوینه هه وار و زستانه هه واره. (وه رگپت).

نه م رووداوه به سه ره هاتیکی دیکه م ده خاته وه یاد: به خت یارم بوو ده ستم له و کتیبه خانه به گیر بیت که هه موو دیواره کانی مالی گوژاری دا پووشیوه. جار تکیان باسی غه مگینی خو مم بوئی ده کرد، په فه یه کی پی نیشان دام که له سه ره وه، به ده سه توخه تی خوئی نه مه شی له سه ر نووسیوو: شاکاری نوکته نایرادییه کان، به زه رده خه نه یه کی بیژیانه شه وه، کتیبیکی دهره ینا، له سالی ۱۹۹۷، ژنه رۆژنامه نووسیکی پارسی چاپی کردبوو و تیا یا باسی خووشه ویستی خوئی بو کیسنجهری کردبوو. نازانم ئایا ناوی نه م سیاسیسه قداره به ناویانگه شتیکتان پی ده لی، موسته شاری نیکسون و نه داز یاری ئاشتیش بوو له نیوان نه مه ریکا و قبه تنام.

ئا نه مه ش به سه ره هاته که یه: له واشنتون ژنه رۆژنامه نووس چاوی به کیسنجهر ده که ویت بو نه وه ی چاوپیکه وتنیککی له گه لدا ریک بخت؛ سه ره تا ده بوست بو گوژاریک ئاماده ی بکات و پاشانیش بیکاته مادده یه ک و بیداته ته له فیزیۆن. چاوپیکه وتنه که چه ند جاریک دووباره بووه وه، به لام به بی نه وه ی سنووری راپوژتاریکی پیشه یی تپه ر کات: بو ئاماده کردنی راپوژتاره که، یه ک دوو جارن پیکه وه نانی ئیواره یان خوارد، چه ند جاریکیش له کووشکی سپی، له خانوه تایبه تییه که ی، سه ری له مه کته به که ی دا؛ سه ره تا به تاقی ته نیا، پاشان له گه ل تپه که ی و هه تا دوایی. هه نده نابات کیسنجهر زور سه ز به چاره ی نه و ژنه ناکات. کیسنجهر کالقام نه بوو، له وه تیده گا که به ده وری چی ده خولیتته وه؛ بو نه وه ی له خوئی دووری کاته وه، چه ند سه رنجیکی زور ئاشکرای ئاراسته ده کات. نه وه ی تیده گه یه نی که ژنان چه ندی به هه بیته وه سه یری ده سه لات ده کهن و نه وه شی تیده گه یه نی که وه زیفه که ی ناچاری ده کات هه موو ژبانیکی خسووسی (۱) بختته وه لاوه.

(۱) له زمانی فه رهنسی (vie publique) و (vie privée) هه یه. یه که میان ژبانی نه و که سه انه ده گرتته وه که له بواری سیاسییدا ئیش ده کهن، پیچه وانه که شی <

پوڙٽيڪيان، تپهه‌که‌ی ده‌نيرئ بؤ ئه‌وه‌ی فيلمی کيسنجهر بگرن، خوئی پڻ راناگيرئ و ئه‌و موزعيجانه ده‌رده‌کات. جارٽيکی ديش، بؤ مه‌کته‌به‌ی بانگی ده‌کات و به‌ده‌نگيکی هه‌راش و ساردوسر پتي ده‌لئ نيتر ته‌حه‌مول ناکه‌م و نايه‌وئ ئا به‌و جوړه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکريت. پيشه‌کی، لئوا لئوي شکست و بيه‌ويابيه، به‌لام هه‌ر زوو، دلئ خوئی ده‌داته‌وه و به‌خوئی ده‌لئ جيتي گومان نييه، ئه‌م ژنه پوڙنامه‌نوسه به‌وه لئکیده‌نه‌وه له‌ پرووی سياسيه‌وه جيتي گومانه و کيسه‌نجه‌ريش زانياری له‌ لايه‌ن دژ - سيخوران پيگه‌يشتوه و نيتر نابيت له‌مه‌ودوا چاوی به‌و پوڙنامه‌نوسه بکه‌ويت؛ له‌ هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ری مه‌کته‌به‌که‌شی ميکرؤفون دانراون و به‌مه‌ش ده‌زانئ؛ که‌واته ئه‌و رسته ساردوسرانه‌ش ده‌ره‌ق به‌ئو نه‌بووه، به‌لکو بؤ ئه‌وه‌ی پوڙيسه ناديارانه گوتيان لئ بيت. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌کی خه‌موکی و به‌چاؤ ئه‌وه‌ی پڻ ده‌لئ که‌ له‌م حالته‌ ده‌گات؛ واشی لئکیده‌دایه‌وه که‌ ئه‌و ديمه‌نه به‌جوانيه‌کی تراژیدی رووناک بووه‌ته‌وه (ئه‌م ئاوه‌لناوه له‌ زور شوئين به‌کار ده‌هئينئ)؛ که‌واته ناچاره ئا به‌م جوړه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات و له‌ هه‌مان کاتيشدا به‌چاوان باسی عيشقی بؤ بکات.

گوڙار پيډه‌که‌نئ، به‌لام پتي ده‌لئيم: حه‌قيقه‌تی ناشکرای بارودؤخيتيکي واقيعی که‌ له‌ پشتيه‌وه خه‌ونی عاشقانه ده‌رده‌که‌ويت، گرینگی که‌متره، چونکه له‌ حه‌قيقه‌تیکي که‌ساس به‌ولاهه هيچی تر نييه، حه‌قيقه‌تیکي برينگه که‌ به‌رامبه‌ر به‌حقيقه‌ته‌که‌ی تر کال ده‌بيته‌وه که‌ ئه‌و بلنده و به‌رامبه‌ر به‌زه‌مه‌نیش به‌رگری ده‌کات: ئه‌ويش حه‌قيقه‌تی کتتبه. هه‌ر زوو، ژنه پوڙنامه‌نوس له‌ چاوپيکه‌وتنی يه‌که‌ميه‌وه، کاتئ مه‌عشوقه‌که‌ی ده‌بينئ، ئه‌و کتتبه وه‌کو تاج، ناديار، له‌و نيوانه، له‌سه‌ر ميژتیکي بچووک، نامانجي ناناشکرا و ناناگای هه‌موو موغامه‌ره‌کانی بوو، داندرابوو.

کتتبه؟ بؤچی؟ بؤ ئه‌وه‌ی هيلکاري پوڙتريتیکي کيسه‌نجه‌ر بکيتشيت؟ نه‌خير، له‌ هه‌ققه‌تدا، شتیکي دياربکراوی له‌و رووه‌وه نه‌بوو! ئه‌وه‌ی به‌لای ئه‌وه‌وه بايه‌خدار بوو، رووانيتیک بوو بؤ حه‌قيقه‌تی خوئی. تامه‌زرؤی بؤ

کيسنجهر نه‌بوو، با له‌شی هه‌ر له‌وئ بوه‌ستيت ("ده‌بي چ دؤستيتيکی خراپيشی لئ ده‌رده‌چيت")؛ ده‌يويست "من" ی خوئی فراوان بکات و له‌ جوغزی ته‌سکی ژيانی خوئی ده‌رپه‌رينئ، ده‌يويست بدره‌وشيته‌وه و بيکاته رووناکی. به‌نيسبه‌ت ئه‌وه‌وه، کيسنجهر ئاژله‌ليکی ئه‌فسانه‌یی بوو، ئه‌سپيکی بالدار که‌ "من" ه‌که‌ی سواری پشتی ئه‌و ده‌بي و به‌رز به‌ئاسمانا ده‌فرئ.

گوڙار "گه‌مژه بوو"، به‌سارديی و ته‌وزه‌وه سه‌يری ئه‌م راقه‌ نايابه‌ی منی کرد.

"نه‌خير" وه‌لاميم دايه‌وه، "نمونه‌کان شايه‌ديی له‌ زيره‌کی ئه‌و ده‌ده‌ن". ئه‌مه‌ گه‌وجيی نييه، به‌لکو شتیکي تره. سوور بوو و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بؤ ئه‌م عيشقه هه‌لپزيراره.

بوون بهه لَبژارده بۆچوونیتکی لاهوتیییه، به واتای: له لایهن ئیراده و ویستیکی ئازادهوه، تهنانهت له رتی نه زویهکی خوداوهندهوه، به بی ئه وهی شایانیشی بین، له لایهن پریریکی بالاوهوه، بۆ کاریکی له راده بهدر و گه لی سهرسورپتیه هه لَبژیردراوین. ئا بهم باوره وه گه لی له قه دیسه کان هیتز و توانای خویمان ده سگیر ده بوو تا کو ته فاهه تی ژیا مان رهنگ ده داته وه هه ر بکه ن. بۆچوونه لاهوتیییه کان له نیو ته فاهه تی ژیا مان رهنگ ده داته وه هه ر چه شنی لاسایی کردنه وه کانی ئه وان؛ هه ر یه کئی له ئیمه نازار ده کی شتی (که م تا زۆر) چونکه ژیا ن که چه یه و تا کو بلتی ساده یه و نیازمان وایه له و باز نه یه خو ږگار که یین و بهرز بینه وه. هه ر یه کئی له ئیمه، جار ی له جار ان وه می (که م تا زۆر به هیزی) ئه وه ی له لا دروست بووه که ئه و شایانی ئه م بهرز بوونه وه یه و پیتشه ختیش بۆ ئه م مه به سته هه لَبژیراوه.

بۆ نمونه هه سته کردن به هه لَبژاردن له په یه ندی عاشقانه دا در ده که وئ. چونکه له دوا پیناسه دا عیشق، دیارییه که به بی شایه ن؛ خو شیا ن ده و بین به بی ئه وه ی مو سته حه ق بین، به لکو هه ر ئه مه شه به لگه ی عیشقی راسته قینه. ئه گه ر بیت ژنیک پیم بلتی: خو شتم ده وئ چونکه زیره ک و شه ره فمه ندی، چونکه چا و باشقا ل نیت و له ماله وه قاپو قاچا غیش ده شو ی، ئا له م کاته دا تووشی بی هیوایی ده بم؛ چونکه ئه م خو شه ویستییه بوئی شتیکی لَبژه دئ که ناوی سوو ده مه ندییه. چه ند ری کتره کاتی ک گو یمان له وه ده بیته که یه کئی پیمان بلتی: من شیتی تو م هه ر چه نده تو نه زیره ک و نه شه ره فمه ند و به لکو درۆزن و خو ږه رست و چه په لی.

ږهنگی هه ر له و کاته وه ی که زار له مه مکی دایک دایه، مرۆف تووشی یه که م وه م بیته له مه ر ئه وه ی که هه لَبژیراوه ئه ویش له ئه نجامی ئه وه ی که به بی هیچ فه زلیک سوۆزی دایکانه ی به رده که وئ و ئیتر هه نده ی تری ش به وزه یه کی زۆروه کو ږه و ږک له هه موو شتی ده گریته. پتو بیسته په روه رده

ئه م وه همه پوچ کاته وه و ئه وه به منال تیبگه یه نی که هه موو شتی نرخی خو ی هه یه. به لام زۆر جار ی ش درهنگه و کار له کار ترا زاوه. به بی گو مان ئه و کیژۆله ده ساله ییه تان بینیه له پیناوی ئه وه ی ئیراده ی خو ی به سه ر ده سته خوشکه کانی دا فه رز کات، به بی ئه نجه تی پته و، به دهنگی به رز و به فیزیکی زۆروه هاوار ده کات و ده لی: "چونکه من پیت ده لیم"؛ یا ئه و تا ده لی: "چونکه من ئه مه م ده وئ". وا هه ست ده کات هه لَبژیراوه. به لام ږۆژیکیان دیت بلتی "له بهر ئه وه ی من ده مه وئ" و ئیتر هه موو ئه و خه لکه ی ده ورو پشیشی بده نه قاقای پیکه نین. ده بی چ بکات ئه و که سه ی هه ست ده کات هه لَبژیراوه و به لگه ی بۆ ئه م هه لَبژاردنه ش بدۆزیته وه، بۆ ئه وه ی باوه ر له لای خو دروست کات، چ لای خه لکی دی و نه بیته شتیکی که م نرخی و هیچ و پوچ؟

ئا لیتره وه، ئه م سه رده مه ی که به داهیتیه ری فۆتو گراف نا وزده ده کریته، قووت ده بیته وه، به هو ی گشت ئه و ئه کتره به نا و بانگانه و سه ما که ران و گشت ئه و که سانه ی که به نا و بانگن ده خرتیه سه ر شاشه یه کی مه زن و له دووره وه ش هه موو که سی ده توانی بیانی بین و مو عجیب بن پیتیا ن و که سیش نه توانی ده ستیا ن لی گیر بیت. ئا ئه م تپروانی نه ی که لیا و لیا و ئی عجا به بۆ هه موو ئه وانه ی که مه شوورن، ئیتر ئه وه ی که هه ست ده کات هه لَبژیراوه، به نا شکر ئه وه روون ده کاته وه که ئه و سه ر به خه لکانی تابه ته و له هه مان کاتیشدا، ماوه یه ک له نیوان خو ی و خه لکانی ساده و ده گریته، به تابه ته به رامبه ر به هاوسییا ن، له گه ل ئه وانه ی کار ده کات، له گه ل ئه و که سانه ی که به نا چاری ژیا ن دابه ش ده کات. (چ ژن بیت چ پیاو).

ئا به م شیوه یه خه لکانی به نا و بانگ، ئه وانی ش ده بنه دامه زراویتیکی ره سمی هه ر وه کو ری کخراوه ته ندروستیییه کان و "زه مانی" کۆمه لایه تی، یا شیتخانه کان. ئه مه ش به مه رچی وه زیفه ی خو ی له ده ست نادات، ده بی ئه و که سانه هه می شه دوور ده ست بن. کاتی ک یه کئی بیه وئ به شیوه یه کی

راسته و خو و شه خسی، لای یه کیکی به ناویانگ ته وه بدرکیتی که ته ویش له هه لبرژیدراوانه، ترسی ته وهی هه یه که هه وه کو عاشقه که ی کیسنجهه لاهه خری. ته دهرکردنه به زمانی لاهوتی پیی دهوتری که وتنه خواره وه. هه بویه عاشقه که ی کیسنجهه به ناشکرا له کتیه که یدا باسی عه شقیکی تراژیدی دهکات، چونکه که وتنه خواره وهش، له دوا پیناسه دا ته ویش تراژیدییه، هه رچهنده ده بیته جیی گالته جاری بو گوژار و هه زیشی لئ ناکات.

تا ته و کاته ی که ئیماکولاته گه یشته ته و قه ناعه ته ی که عاشقی بیترکه، وه کو هه مو ژنانی دی ده ژیا: چهنه جاری شوو کردن و چهنه جاریکیش ته لاقدران، چهنه دۆستیکیش که بوونه مایه ی شکستییه کی به رده وام و هیمن و تا راده یه کیش شیرین. دوا دۆستیسی تا کو سنووری په رستن خوشی دهوی؛ له وانی دیکه زیاتر ته هه مولی دهکات، نه ک له بهر ته وهی که گوپرایه له به لکو سوودمه نده: له بهر ته وهی کامیترامانیکه که کاتن له ته له فیزیون دهستی به کار کرد، گه لئ یارمه تی دا. که من له و به ته مه نتره، به لام سیمای ته وهی پیویه که هه میشه به قوتابی بچیت و زور خوشیشی دهوی؛ له هه مو و ته وانی تر زیاتر؛ به جوانتر و زیره کتری ده زانی (به تابهت) له هه مو و انیش به هه ست ناسکتری ده بیینی.

ته هه ست ناسکییه بو ته و وه کو ته و دیمه نانه یه که له تابلو رۆمانسییه ته لمانییه کانداهه رده که ون: له ملا و ته ولا درهخت ده بین تا خه یالیش بر بکات گیروگه والئ، له سه ره وهش، ئاسمانیکی قوول و شین، مه نزلئ یه زدان؛ هه ر جاریک که دپته ناو ته دیمه نه، هه زیکی وا تیا ده بوو ژیتته وه که له توانیدا نییه جلّه وی بگری و دپته سه رچوک بو، هه ر وه کو ته وهی بو په دیده یه کی یه زدانیی کرنوش به ریت.

هۆله که ورده ورده پر ده بوو، ته نتۆمۆلۆژیستیکی فه ره نسی و بیگانه ی زوری لییه، به کئ له وانه چیکییه ک بوو خوی له شه ست سال ددها، وه کو باس دهکرا، شه خسییه تیکی گرینگی رژی می نوییه، په نگب و هزیر یا سه روکی ته کادیمی زانستی بیت یا هه ر به لایهن که م باسکاریکی سه ر به هه مان ته کادیمی بیت. له هه موو حاله تیکدا، ته نها له دیده نیگای فزولیییه تیکی پرووته وه، به که سایه تییه کی گرینگی هۆله که ده ژمیردا (دوا ته وهی کۆمه نیستان له ناو شه وی زه مه ندا ئاوا بوون، ئیتر ته و ته مسیلی چه رخیکی نوی میژوو دهکات)؛ به لام له نیو ته و هه شاماته ی که خه ریکی قسه کردن بوون، هه لده ستیته سه ری، زل و که چ و لاته ریک. قه ده ریکه خه لکیکی زور هه لده ستان و ده رۆن دهستی ده گوشن و چهنه پرسیاریکی ئاراسته ده که ن، هه ر دوا ته وهی یه ک دوو رسته گو ترا، ئیتر نه ده زانرا له به ره ی چیه وه بدوین، وه ک شتیکی چاوه رپوان نه کراو، خیرا ئاخاوتنه کان کۆتایییان پی ده هات. چونکه، له راستیدا، با به تی هاو به ش نه بوو. فه ره نسییه کان هه ر زوو به ره و کیشه کانی خۆبان بایان ده دایه وه، ته ویش کات نا کاتیک "لای ئیمه، به پیچوانه وه یه "ی دوو باره ده کرده وه، به لام پاش ته وهی له وه تیگه یشت که که س ئاور له "لای ئیمه، به پیچوانه وه "که ی ناداته وه، ئیتر خوی دوو ر اگرت و روخساریکی خه موکی که نه زور گرژ دیار بوو نه غه مگینیش، به لام روونبین و تا راده یه کیش به فیز، ده رکه وت.

له کاتیکدا ته وانی تر هۆله که یان به غه لبه غه لب پر ده کرد، هۆله که ش قاوه خانه یه کی لئ بوو، ته و ده چپته سالۆنه به تاله که ی که بو کۆره که ناماده کراوه، چوار میزی دریتی چوار گوشه یی ریز کرابوون. له نزیک ده رگا که وه، میزیکیی بچوو کیش که لیستی داوه تکه رانی له سه ر دانرا بوو، له ته نیشتیش میزه که ش کچیک، پیی ده چوو وه کو ته و ئیهمال کراییت،

راوهستا بوو. له كچه كه نريك دهبيتهوه و ناوی خوځی پیدهلئ. ټویش ناچاری دهكات كه ناوهكهی دووپات بکاتهوه. ناویرئ داوای ټوهدی لئ بکات كه جارټکی تر ناوهكهی بؤ دووباره بکاتهوه، ناچار لیستهكه هلهگرتیت و له ناوټک دهگهړئ كه بهو ناوه بکات كه زور نییه گوټی لئ بوو.

به خوځشه ویستیه کی باوکانهوه، زانا چیکه كه دهچه میتتهوه سهر لیستهكه و چاوی به ناوی خوځی دهکه وټ؛ به په نجهی شایه تمان ئامازه بؤ ناوهكهی خوځی دهكات و دهلئ: سیچورپیسکی.

دهلئ: "ئا ماموستا سیچورپیسکی؟"

- ده بئ به چی - کؤ - ریپسکی له فز بکرتیت.

- به راستی له فز کردنی ئاسان نییه!

- خو به ریپسکی نه نووسراوه، " زانا چیکه كه وهلام دداتهوه. ټو قه له مه هلهگرتیت كه له سهر میتزه كه داندره بوو و له سهر پیټی (س) و (ر) ژماره ی (۷) داده نیت.

سکرتیره كه سهیری هیماکه دهكات و سهیریکی زاناکه دهكات و ټاهټک هلهگرتیت: "زور ئالوزه!"

- به پیچه وانهوه، گه لئ ئاسانه.

- ئاسان؟

- ئایا ژان ټو ده ناسی؟

سکرتیره كه به خیرایی چاوټک به سهر لیستی میوانه کانا ده خشینئ و ههر خیرا زانا چیکه كه دست بهوه دهكات كه شتیکی بؤ رافه بکا: "ههر وهکو دهزانی چاکسازټکی گه لئ گه وړه کلیسا بوو. ده سپیشخه رټک بوو پیش لوسهر. ههر وهکو دهزانی پروفیسور بوو له دانیشگای شارل، به یه که مین دانیشگاش ده ژمیردرټت كه له لایه ن ئیمپراتوریبه تی رومانئ پیروزه وه دامه زرا بوو. به لام ټوهدی ټو نایزانی، ژان ټو، یه کټیک بوو له و چاکسازانه کی که له بواری رټنوسدا کاری ده کرد. به سهرکه و تنټیکی

ته و اووه رټنوسئ بؤ ئاسان کردینه وه. وای کرد كه ته نهها ټوهدی ده خویندرټته وه بنووسری، بؤ نمونه بؤ ټوهدی دهنگی (چ) له فز بکرتیت، پیټیستی ده کرد سی پیټ بنووسرتیت: (t, c, h). ټه لمانیبه کان ناچارن چوار پیټ بنووسن (t, s, c, h). ژان ټو وای کرد كه ئیمه ته نهها پیټی (c) مان بهس بیت بؤ ټوهدی پیټی (چ) پی له فز بکه یین، ته نهها (۷) ټکی له سهر داده نیت.

زاناکه جارټکی دیش خوځی به سهر میتزه کی سکرتیره كه ده نووشتیتیتته وه و له په راوټزی لیسته كه، پیټی (c) به گه وړه یی ده نووسئ و (۷) ټکی ش ده خاته سهری و پاشان سهیری کچه كه دهكات و به دهنگټکی پروون و بیگه رد ده لئ (چ!) "

سکرتیره كه ش ته ماشای چاوی ټو دهكات و پیټی " (چ) دووباره ده کاته وه.

- به لئ، خوټه تی!

- کارټکی گه لئ عه مه لییه. به داخه وه رټیفورمه کانی لوسهر ته نهها له ولاتی ټیوه ناسراون.

- رټیفورمه کانی ژان ټو... " زانا چیکه كه ټه مه ی پیټی ده لئ وه کو ټوهدی گوټی له هله کی کچه فوره نسبییه که نه بوو بیت، " ... خو هه ندهش نه ناسراو نییه. ولاتیکی دیکه ش پهیره وی ټو رټنوسه ده که ن... خو ټه مه ده زانی؟

- نه خیر.

- لیتوانیا!

- لیتوانیا، " سکرتیره که دووباره ده کاته وه، بیچان هه ولئ ټوهدی ددات که له سووچټکی زاکیره ی ناوی ټو ولاته بدوزیتته وه.

" له لیتوانیاش. ئیستا له وه تیده گه ی ئیمه ی چیک بوچی هه نده شانازی به و (۷) ه ده که یین که له سهر هه ندئ پیټن. (به زرده خه نه یه که وه:) ئیمه ئاماده یین ده سته برداری هه موو شتیکی بین، به لام تا دوا تنوک خوټن، ئاماده یین پارټزگاری له و هیما یه بکه یین."

به پریز بۆ کچۆله که دنوشتیتته وه و به رهو میزه چوارگۆشه کان وهرده چهرخی. به رامبه به ههر ئه سکه مبیلی، له سه ر کار تۆنیکی بچووک ناویک نووسراوه. ناوی خۆی ده دۆزیتته وه، قه ده ریک سه یری ده کات، پاشان به دوو په نجه هه لیده گری و به زه رده خه نه یه کی غه م بارانه وه، به لام لیبور دووی پتوه دیاره، ده پروات به سکر تیره که ی نیشان ده دات.

له هه مان کاتیشدا، بۆ ئه وه ی کچه سکر تیره که خه تیکی راست و چه پ له ته نیشته ناوه که یدا بکیشی ئه نتۆمۆلۆژیستیکی دیکه به رامبه به میزه که راده وه ستی. کاتی زانا چیکه که ده بینی و پیتی ده لی:

"ده قه یه ک، مامۆستا چیپیکی!"

ئه ویش ئاماره یه کی میهره بان ده نوینی بۆ ئه وه ی پیتی بلتی: دل له دل مه ده خاتوون، زۆر په له م نییه. به سه به ره وه، به لام به بی ئه وه ی خۆ به که م زانینی پتوه دیار بیت، به چاوه پروانی له ته نیشته میزه که راده وه ستیت (دوو ئه نتۆمۆلۆژیستیکی دیکه ش راوه ستاون) و کاتیکیش سکر تیره که له کاره که ی بووه وه، چیکه که کار ته بچووکه که ی پت نیشان ده دات:

"ته ماشا که، توخوا ئه مه عه نتیکه نییه؟"

کچه که به بی ئه وه ی له هیچ بگات ته ماشای کار ته که ده کات: "مامۆستا چیپیکی، ئا له وی، سه رو بوژه کانی پتوه یه!"

- راسته، به لام ئه مه سه رو بوژی فه ره نسویه، سیرکۆنفلیکسیکی (۱) ئاسایییه! ئه وه بان له بی چوو که سه روژیتری بکه نه وه! ده سه یر که بزانه چۆن دایانناوه! له سه ر (E) و له سه ر (O) دایانناون! Cêchôripsky!

- خۆ راست ده که ی! سکر تیره که هه ست به ته ریق بوونه وه ده کات.

- زانا چیکه که تا دیت غه مگینی له سه ر روو ده خویندریتته وه و ده لی له خۆم ده پرسم و ده لیم ئه ری بۆچی هه میشه ئه م سه رو به رانه له یادی ده که ن. خۆ ئه م سیرکۆنفلیکسه سه روژیترانه گه لی شاعیرییانه! توخوا وا نییه؟

(۱) له فه ره نسی سه ریک هیه که به پیچه وانیه سه ری چیکییه ئه ویش وه کوژماره ی ۸ وایه ده خریتته سه ره ندی پتته وه. (وه رگێر).

هه ر به بالنده ده که ن له کاتی فریندا بن! هه ر به کوتر ده که ن که باله کانیا ن کرابنه وه! (به ده نگیکی زۆر ناسک:) یا ئه وه ته هه ر به په پووله ده که ن. "

بۆ ئه وه ی رینوسی ناوی خۆی پتی چاک کاته وه، جاریکی دیکه ش به سه ر میزه که دا ده چه میته وه و قه له مه که هه لده گریته وه. زۆر به ته وازعه وه، وه ک ئه وه ی له کاریکی چه وت بیه خشی، پاشان، بی ورته، ده گه ریته وه شوینه که ی خۆی.

سکر تیره که ته ماشای ده کات، ئه ویش زل و عه جایب گیروگه وال، له پریکدا، کچه، وه ک دایکیکی میهره بان هه ستی تیا ده بزوی. خه یالی ئه وه ده کات ئه و سه رو بوژه قلی بووانه، وه کو په پووله، به ده وری ئه م زانایه فه ریانه و له کو تاییش له سه ر قژه سپیه دریتته که ی داده نیشیت.

کاتی ده گاته ئاستی ئه سکه مبیله که ی، زاناکه ئاو له سکر تیره که ده داته وه و چاوی به زه رده خه نه ناسکه که ی ده که ویت. ئه ویش به زه رده خه نه یه کی دی وه لامی ده داته وه و پیتش ئه وه ی له سه ر ئه سکه مبیله که ی دانیشی دوو سی زه رده خه نه ی دیکه ی بۆ ده کات. زه رده خه نه ی خه مۆکین، به لام به شانازییه وه ده ی کات. شانازییه کی خه مۆکاوین: ئا به م جوژه ده کری پیناسه ی ئه م زانا چیکییه بکریت.

هه موو که سێ له وه تیدهگا به بیینی ئه و سه رو بۆ سه رو ژێر بووانه له سه ره ناوه که ی ده بیته مایه ی غه مگینی بۆ. به لām ئه و شانازی کردنه ی له کو بیه وه ده هیئا؟

ئه مه ش دراوه هه ر به ره تیبه کانی بیوگرافیای ئه و زانایه یه: هه ر سالیکی دوای ئه وه ی رووسه کان له سالی ۱۹۶۸دا ولاته که ی غه زوو ده که ن، له په یمانگای ئه نتۆمۆلۆژیک ده ری ده که ن و ئیتر تاکو سالی ۱۹۸۹، واته نزیکه ی بیست سال، کاری بیناسازی ده کات.

به لām به شتیوه یه کی به رده وام، هه زاران که س، چ له ئه مه ریکا، چ له فه ره نسا، چ له ئیسپانیا، له زۆر شوینی تر له کار ده رناکرین؟ راسته تازار ده کیشن، به لām قه د نابیته جیی شانازی. باشه بۆچی ئه م زانا چیکه شانازی ده کرد که له کار ده رکراره و ئه وانی دی نا؟

چونکه هۆی له کار ده رکردنی، ئابووری نه بوو، به لکو کاریکی سیاسی بوو.

باشه. ده بی له م حالته ته له وه تیبگه یین و شه رحی ئه وه بکه یین، بۆچی کاتێ یه کێ له به ره هۆی ئابووری له کاره که ی ده رده کریت، نابیته جیی شووره یی و هه نده ش خه ته ر نییه. کاتێ یه کێ له کار ده رده کریت له به ره ئه وه ی وه ستاکه ی به دلایی نه بووه و کابرای ده رکراره هه ست به شه رم ده کات، له حالته تیکدا ئه و که سه ی له به ره مه سه له ی سیاسی کاره که ی له ده ست ده دات، هه قی ئه وه ی هه یه به خۆیا بنازی؟ باشه بۆچی؟

چونکه، کاتێ یه کێک له به ره هۆی ئابووری له کاره که ی ده رده کریت، له هه لسه که وتی رۆلیکی پاسیف ده بیینی، هه یچ تازایه تیبه ک نییه بۆ ئه وه ی بیته جیی شانازی.

ئه مه پتی ده چی شتیکی زۆر ئاشکرا بیت، به لām وا نییه. چونکه ئه و

زانا چیکه ش، به هه یچ ته رحی تازایه تی پیشان نه دا کاتێ له شکر ی روسیا رژی میکی تا بلتی ره زاگرانیان دانا و دوای سالیکیش ئه و له کار ده رکرا. به رتۆبه ری به شتیکی له و په یمانگایه بوو که خۆیان ته نها به میشه وه خه ربیک ده کرد. رۆژیکیان، به بی ئه وه ی ئاگادار بکریته وه، ده دوانزه که سه ی مو عاره زه خۆیان ده کوتنه مه کته به که یه وه، داوای ئه وه یان لێ ده که ن که هۆلیکیان بۆ چۆل بکات بۆ ئه وه ی کۆبوونه وه یه کی نیمچه نه یینی تیا به ستن. ئه وانیش له سه ر ده ستووری ژوودۆی ئه خلاقی هه لسه که وتیان ده کرد: به کتوپری هاتنه ژووره وه و هه ر خۆشیان چنگی جه ماوه ریان گرد کرده وه. ئه م روو به روو بوونه وه یه، زاناکه ده خاته وه زعیکی زۆر ناقۆلاوه. ئه گه ر بلتی "باشه" ئه وه هه ر خه ر سهر ئیشه یه کی زۆری بۆ په یدا ده کات: به لکو له کاره که شی ده ری ده که ن و ده رگای دانیشگاش له رووی سێ مناله که ی داده خریت. به لām ئه گه ر بلتی "نه خه ر"، ئه وه ده بیته جیی قه یز لیبوونه وه ی ئه و چنگه جه ماوه ره که پشتریش هه ر به تر سنۆکیان له قه له م ده دا. له کۆتاییدا به وه رازی ده بیت قه ین له خۆبوونه وه هه لبێژیت، قه ین له شه رم نییه که ی، قه ین له لاوازییه که ی، چونکه رینگای دان بیته وه ژووره وه. که واته ئه گه ر بیت و له سه ر هه ق به یین، ئه وه ده بی بلین له به ره تر سنۆکییه که ی بوو که له ئیشه که ی ده رکرا و مناله کانیشیان له قوتابخانه ده رکرد.

به لێ وا بوو، توخوا ئه ی له پای چی ئه م هه ست به شانازی کردنه؟

تا ده هاتیش ئه و رقه سه ره تاییه ی که به رامبه ر به مو عاره زه هه یبوو له یاد ی ده کرد و خۆی به وه راده هیئا که له "رازی بوونه که ی" هه لۆتستیکی تازاد و له رینگای ویستی خۆیه وه ئه نجامدرا و به رامبه ر به ده سه لاتیکی که جیی قه یز هاتنه وه ی خه لکی بوو؛ ئه مه ی به ته عبیریکی شه خسی له قه له م ده دا. ئا به م شیوه یه خۆی له نیو ئه و که سانه ده دۆزییه وه که چونه سه ر ته خته گه وره که ی شانۆی میژوو و ئا لیره وه گشت ئه و شانازی به خۆکردنه، سه رچاوه ی وه رده گریت.

به لām ئایا ئه وه ش راست نییه هه میشه چه ندین که س خۆیان تیکه لێ

چەندىن مەلەنەن سىياسى كەرد، دەبى ئەوانىش ھەست بەشانازى بکەن
چونکە چوونەتە سەر تەختە گەورەكەى شانۆى مېژوو؟

دەبى وردتر باسى تېزەكەى خۆم بکەم: ئەو شانازى كەردنەى ئەو زانا
چېكە لەبەر ئەوئەبە كە لە كاتىكى زۆر تايبەت چووہ سەر شانۆ، ئا لەو
كاتەى كە پەرژەكتەرەكان شانۆيان رۆشن دەكردەوہ. بەتەختە شانۆى رۆشنى
مېژووش دەوترىت **رووداوه مېژوويىبەكانى گەردوون**. پراگى سالى ۱۹۶۸
چەندىن پەرژەكتەرى لەسەر بوو و چەندەها كامىرەشى بەرانبەرى ھەستا
بوون؛ بۆبە بە **رووداوه مېژوويىبەكانى گەردوون** دەژمىردىت و ئىستاش ئەو
زانا چېكە شانازى پېتوہ بكات.

باشە ئەى بۆچى، مامەلەبەكەى بازركانى مەزن، يا چاوپىكەوتنە
گرىنگانەى كە لە ئاستى جىھانىى روو دەدەن، خۆ ئەوانىش بەرووداوى
گرىنگ دەژمىردىت و ئەوانىش رۆشناىى و كامىريان لەسەرە و تەعليقى
زۆرىشى لى خەرج دەكەن، باشە بۆچى، ھەست بەشانازى كەردن لەناو دلى
ئەكتەرەكانى نابزوينى؟

دوا تىبىنى وردى خۆم تۆمار دەكەم: ئەم زانا چېكە رەحمەتتىكى
ھاكەزايى **رووداوه مېژوويىبە گەردوونىبەكانى** بەرنەكەوتبوو، ئەوئەبە،
رووداوتىكى **بەند** بوو. ئەو كات رووداوتىك بەبەند دەناسرېتەوہ، كاتى
ئىنسان لە ھەرە پېشەوئەى تەختەى شانۆبە و ئازار دەكېشى لە كاتىكدا لە
پشتەوئەش گوتمان لە تەقەوتوقى گوللەرېتژ دەبى و لە سەرەوئەش فرېشتەى
مەرگ فرەفرې بكات.

كەواتە ئا ئەمەبە دوا سېغە: ئەو زانا چېكە، شانازى بەوئەوہ دەكات كە
رەحمەتى **رووداوه مېژوويىبە گەردوونىبە بەندەكانى** بەركەوتبوو. دەشزانى
ھەر ئەو رەحمەتەبە كە لە ھەموو ئەو نەروىجى و دانىماركى و فەرەنسى و
ئىنگلىزانەى كە لە ھۆلەكە كۆبوون، جودا دەكاتەوہ.

لە پشت مېزى سەرۆكايەتییەوہ، شوئىتېك ھەبە بەنۆرە ئەوانەى دەیانەوئە
قسە بکەن دین و دادەنیشن؛ ئەو گوی لە كەسیان ناگرېت. چاوپېتى نۆرەى
خۆى دەكات و جار ناچارىكېش دەستى بۆ باغەلى دەبا و دەست لەو پېنج
لەپەرەبە دەدات كە دەربارەى ئەو داھىنانە بچووكەبە و دەشىزانى
ناوبانگىبەكى زۆرى نىبە: لەبەر ئەوئەبە ئەمە نزىكەى بىست سالى لەو
بوارە ئىش ناكات، تەنھا كورتكەردنەوئەى ئەو داھىنانەى تيا پروون كەردبۆوہ
ھى ئەو كاتەى كە باسكارىكى لاو بوو، ئەوئەبە باسى ئەوئەبە تيا كرابوو كە
جۆرە مېشىكى دۆزبۆوہ كە بەموسكا پراژىنىسىس نازدەى كەردبوو.

پاشان، كاتى كە گوتى لەو چەند بەرگەبەى ناوى خۆى دەبى كە سەرۆكى
كۆرەكە لەفزی دەكات، ھەلەدەستى و بەرەو ئەو شوئەنە دەچى كە بۆ ئەو
مەبەستە تەرخان كرا بوو.

ھەلەسانەكەى بىست چركەبەك دەخايەن، لەو ماوئەبەدا شتتېكى
چاوپروان نەكراو پرووى دا: ھەلچوون ھورروئەى بۆ دەھىن: خواى گەورە،
دواى چەندىن سالى، ئەوا جارىكى دېش خۆى لەئىو كەسانىك دەبىنئەوہ
كە نرخی دەزانن و ئەوئەبە نرخی ئەوان دەزانن؛ وا لەئىو ئەو زانايانەبە كە
ھەست بەنرخی دەكات لەگەلىان و قەدەر لە پرتىكدا لەو نىئەندە
رەگھەلکېشى كەرد؛ كاتىك بەرامبەر بەئەسكەمبىلە بەتالەكە رادەوئەستى
كە بۆى تەرخان كرابوو، دانانىشى؛ بۆبەكەمىن جار دەبەوئە گوتىرپەلى
ھەستەكانى خۆى بېت، عەفەوئەبە ھەرچىبەكەى لە دل داىبە بەو برا
نەناسراوئەبە بلى.

"خوشك و برا ئازىزەكان، داواى لىبوردى ئەوئەتەن لىدەكەم كە باسى ئەو
ئىنقىعالاتانە دەكەم كە لە پرتىكدا داگىريان كەردم. دواى بزى بوونىكى
نزىكەى بىست سالى، وا جارىكى دى دەم ئاراستەى كەسانىك دەكەم كە

وهكو من سهبارت به ههمان كيشه بير دهكهنه وه و ههمان عيشقيش داگيري كردوون. له ولاتي كه وه هاتووم كه تنها له بهر نه وهی ئينسانتيك به بهرزي باسی نه و شتانهی ده كرد كه ههستی پچ ده كرد، ده بی له مانای ژيان دوور خريته وه، مانای ژيانيش بو مرؤقيكي زانا له زانسته كهی زياتر ده بی چي بي. ههر وهكو خوشتان ده زانن، هه زاران كهس، ههر هه موو ئينتيليجينتسيای ولاته كه م دوای رووداوه جه رگبره كانی ۱۹۶۸ له ئيشوكاريان دوور خراوه وه. ههر شهش حهوت مانگ له مه وه پيش، هيشتا كرتكاريم له بيناسازی ده كرد، نه مه بيتگومان هه رگيز جيتي شوورهي نيبه، فيري گه لي شت ده بين و دوستايه تي له گه ل خه لكي ساده و خو شه ويست پهيدا دهكهن، پاشان له وهش تيده گه ين كه ئيمه، كه نه وانهی له بواری زانستدا ئيش دهكهن خاوه ن ئيمتيازن، چونكه ئيش كردن له بواری كدا كه له ههمان كاتيشدا حهز و ئاره زووه، ده بيته ئيمتيازيكي گه وه ره. به لي هاوړپيان، نه و ئيمتيازيه كه قه د كرتكارتيكي بيناسازی ههستی پچ ناكات، چونكه مه حاله به حهز و خو شه ويستيه وه كوله گه يهك هه لگرين. نه و ئيمتيازيه كه بو ماوهی بيست سال لي بي به ش بووم، وا جاريكي دی دهسگيرم ده بيته وه؛ ههر وهكو مه ست بوون وايه بو، هاوړپيانی نازيز، ئا نه مه، نه وه تان بو ليكده داته وه كه بو چي هه ست دهكهم له ناو ئاهه نگي ك دام، هه رچه ند نه م ئاهه نگه كه مي ك غه مگينيشم ده كات. "

له كو تايي نه م وشانه، چاواني پر فرميسك ده بن. نه مه كه مي سه غله تي ده كات، وي نه ی باوكه پيره مي رده كهی ديته وه ياد، له هه موو مونا سه به يه كدا، هه ميشه دهستی به گريان ده كرد. پاشان به خو ی ده لي، بو تيرو پر نه گريتم: نه م ميتوانه ده بی هه ست به شه ره ف بكه ن كه يه كي ئا به م شيويه گريان تاساندوي تي، ده بی به دياري به كي بچووكي شاري پراگيشي ليكبدنه وه.

به هه له يا نه چوو بوو. ژنه هاو كاره كه ش، نه ويش چاوی پر فرميسك بوو. ههر هيشتا به ته واوی كو تايي به دوا وشه نه هينا بوو، بي ركه هه لدهستی و ده ست به چه پله ده كات. كاميراش خيرا له سه ريتي، زوومي رو خساري

ده كات، وي نه ی نه و ده ستانه ده گري كه خه ريكي چه پله لي دانن و ده چي ته سه ر زانا چي كه كه ش. هه موو ميتوانه كان هه لده ستن، هه نديكيان خيرا و هه نديكي شيان له سه رخو، هه نديكيان زه رده خه نه له سه ر لي و هه نديكي شيان كه مي روو گرژ؛ هه موو شه ققه ی چه پله يانه و نه مه شيان به دلّه، تا راده يهك نازانن كهی كو تايي به و چه پله لي دانه به ين. زانا چي كه كه ش، زل، گه لي زل، زل و گه لي گي رو گه والي لي ده رده كه وي، هه نده ش جو شو خرؤش هورؤمي بو ده هيني، تا راده يهك ئي تر فرميسك به وردی نايه نه خواري، به لكو به ئاشكرا، به ده وری دم و لووتيا ده چورينه وه و به ره و چه ناگه ی زهنگوله ده به ستن؛ به رامبه ر به و هه موو ميتوانه ی كه تا ئيمكانيان هه بوو به قايي خه ريكي چه پله لي دانن، را وه ستا وه.

له كو تاييدا، نه م شه ره فمه ندي به هيور ده بيته وه و خه لكي داده نيشنه وه؛ زانا چي كه كه، ده می ته ته له ده كات و ده لي: "هاوړپيان سوپاستان دهكهم، له دلّه وه سوپاستان دهكهم. " به رپز ده نوو شتي ته وه و ده گه رپته وه شوپنه كهی خو ی. هه ستيش به وه ده كات كه ساتيكي گه لي گرینگ له ژيانی به سه ر ده با، ساتي كه بو شكومه ندي، به لي شكومه ندي، بو نابيت نه م وشه يه بو تر يت، هه ست ده كات قو ز و گه وه ره يه، هه ست ده كات به نا و بانگه و ئاره زووی نه وه ش ده كات نه و زه مه نه دري ژ بيته وه تا ده گاته وه شوپنه كهی خو ی، به لكو هه رگيز كو تاييشي نه يه ت.

لهو کاته ی که له ئه سکه مبیله که ی نزیك بوو بووه وه، بیده نگیی بالی به سهر هۆله که دا کیشابوو. ره نگیی راستتر بوترت بیده نگییه کان. زاناکه ته نهها ههر یه کیکانی ده ناسییه وه، ئه ویش بیده نگییه کی کاریگهر بوو. ههستی به وه نه ده کرد که تا ده هات، چون نه غمه یه کی شاراو به ناو قه دی سوناته یکه وه تیده په ری بو ئه وه ی به ره و توتیکی دیکه ی به ری، ئا به م شتیه به بیده نگییه کی سه غله تکه ر شوتینی به بیده نگییه کاریگهر چۆل ده کرد. هه موو دانیش تانیش له وه تیده گه یشتن که ئه م ماموستایه، ئه وه ی که ناوه که ی به زه حمه ت له فز ده کریت، به رامبه ر به خوی هه نده تووشی ئینفیع ال هات و ئیتر ئه وه ی له بیرووه وه که موداخه له که ی که له مه ر کشفی میشی نوئییه وه، بو ئاماده بووان بخوینیتته وه. هه موو انیش ئه و دیان ده زانی که جوان نییه بخوینته وه یادی. دوا ی دوو دللییه کی زۆر، سه رۆکی کۆر کۆکه یه ک ده کات و ده لی: "سوپاسی ماموستا چیکۆچیپی ده که م... (که میتک بیده نگی ده بیت بو ئه وه ی بکه ویتته وه یادی میتوانه که)... تکام وایه ئه وه ی دوا ی ئه و سه رکه وئ. " ئا له م کاته بوو، بیده نگییه که بو ماوه یه کی کورت وه ستا و له قوولایی هۆله که بوو به قاقای پیکه نین.

نغرو ی بیرو کردنه وه کانی خو یه تی، زاناکه نه گوئی له پیکه نینه نه گوئی له و ی دیکه یه که ده چیتته سه ر مه نه سه که. یه ک له دوا ی ئه و ی تر، ههر باسکار و با به تی خو ی ده خوینیتته وه، تا نۆزه ده گاته سه ر باسکار یکی به لگیکی، ئینجا ده به یینیتته وه ئاگا، ئه ویش وه کو ئه و، لیکنۆلینه وه که ی له مه ر میشه وه بوو: ئه ی خوا ی گه و ره، با به ته که ی له بیرو چوو بیخوینیتته وه! ده ست بو به رکی درتژ ده کات، ههر پینج لاپه ره که ی تیدایه، که واته خه و نابینی.

ئای له چ وه زعیک دایه. هه ست به ته ر یقبوونه وه ده کات. ئایا ده کری خۆی له م زرووفه قوتار کات؟ نه خیر، هه ست ده کات که تازه کار له کار

تراز او ه.

دوا ی چه ند چرکه یه ک، فیکره یه کی عه نتیکه که می هیوری ده کاته وه: راسته، بووه جیی گالته جارپی؛ به لام هیچ شتیک نیگه تیف نه که و تۆته وه و شووریه یی نییه؛ ئه م زرووفه قۆره هه نده ی تر میلانکۆلییه وه بنچینه بییه که ی که به شتیک بوو له ژبانی، ئه ستوور تر ده کات و قه ده ری هه نده ی تر غه مگین ده کات و به لام هه میشه زل و جوانیشه. نه خیر، ئه م شانازی به خو کردنه قه د به رۆکی خه موکی ئه م زانا چیکیه به رنادات.

هه موو کوپریک فیراری خوئی هه یه، ئه وان له شوینی دی، هاوشان، کوو دهبنه وه و دهخۆنه وه. فانسان قه لسه له وهی که گوئی بو ئه م باسکارانه راگریت که له مه ر بالنده وه لیکنۆلینه وه چی دهکن و هه ندهش به لیها تووییه سه مه ره که ی زانا چیکه که ش پینه که نی، بویه له دهره وهی هۆله که، له گه ل فیراری دیکه، له دهری میزیکه دریز له ته نیشته کاوتاره که کووونه ته وه.

دوای بیده نگیه کی دریز، له گه ل خه لکی نه ناسراو که وته قسه: "کچه هاووپیه کم هه یه داوام لیده کات توندیره و بم."

کاتیک که پونتشان ئه مه ده لئ پشوویه کی کورت ده دات، هه موو گوپگران بیده نگ، گوئی قولاغن. فانسان هه ول ده دات ئه ویش پشوویه ک بدات، له راستیشدا، گوپی له پیکه نینیک ده بیت، قاقایه ک؛ ئه مه هانی ده دا و چاوانی ده گه شینه وه و به ده ست ئیشاره تی ئه وه ده کات که گوپگران هیمن کاته وه، به لام له م کاته دا، تیپینی ئه وه ده کات که هه موو ئه وانیه کی له دهر میزه که دانیشتبون سهیری لایه کی دیکه ده کن که دوو باسکار به رامبه ر یه ک دانیشتبون و یه ک بو ئه وهی دیکه ناوی بالنده هه ل ده دات.

دوای یه ک دوو ده قه، توانی جاریکه دیکه ش سه رنجی دانیشتبون بقوژیتته وه: "له و شوینه بووم که ده موت کچه هاووپیه کم هه یه داوام لیده کات توندیره و بم،" ئه مجاره هه موو گوپی لی ده گرن و فانسانیش هه مان هه ل ده ویا ره ناکاته وه، مه به ست ئه وه یه خوئی ناخافلیتی؛ تا دیتیش به په له قسه ده کات وه کو ئه وهی بیه وئی خۆی له ده ست یه کی قوتار کات که هه نده نابات رایدیگریت: "به لام ناتوانم، له وزه مدا نییه. من کابرایه کی ناسکم" هه ر وه کو وه لامی خوئی بداته وه و ده داته قاقای پیکه نین. کاتی هه ست به وه ده کات بو پیکه نینه که ی زایه له یه ک نییه، هه ر

خیرا دهیه وئی جاریکه دی و خیرا تر ده ست به قسه بکاته وه: "زۆر جار وا ریک ده که وئی کچۆله یه ک دیتته ماله کم بو ئه وهی شتم بو تایپ کات، من ده یلیم و ئه ویش تایپ ده کات...

- به کو مپیوتهر شت ده نووسی؟ "کابرایه ک پین ده چوو مه وزو وعه که ی له لا سوو ده خش بیت، ئه م پرسیاره ی لی ده کات.

فانسان وه لام ده داته وه: "به لی.

- چ مارکیکه؟"

فانسان ناوی مارکیک ده بات. کابراکه ئه ویش له مه ر کو مپیوتهره که یه وه چیرۆکی تر شک ده بات و ده ست به گیرانه وهی ده کات و ده لئ شتی قوژ و ناقولاش ده کات. هه موو ده دهنه قاقای پیکه نین و به پشتا ده چه مینه وه.

فانسان به داخه وه، فیکره یه کی کوئی خوئی دیتته وه بیرا: به ختی خه لک که م تا زۆر، شیکل دیاری ده کات: جوانی و ناشرینی روخسار، قه د و بالا، قژ و جزوور له ناو خه لکا. هه لیه. ته نها ده نگه که شته کان ته حدید ده کات. ده نگه فانسان لاوازه و زۆر زیقنه؛ کاتی ده یه وئی قسه بکات، که س هه ستی پین ناکات، به شیه یه ک ناچار ده بیت هیز و وزه بداته خوئی به شیه یه کی وا که هه موو وا ده زانن که ده قیژتینی. به پیکه وانیه وه، پوتشان، ئه و زۆر به هیمنی قسه ده کات، ده نگه نزم و ده نگیش ده داته وه، دلگیر، پته وه و به توانا، به جوژی ته نها گوئی بو ئه و شل ده کرت.

ئای به نه عله ت بیت پوتشان. په یمانی ئه وهی دامی که له گه ل گرووپه که دا بچه کوژ به لام خوئی کشانده وه و وه فاداری سروشتی خۆیه تی که هه میشه پیاری قسه یه نه ک کردار. له لایه ک، فانسان هه ستی به شکستی ده کرد، له لایه کی تریشه وه، هه ندهی تر هه ستی به وه ده کرد که ناچاره و نابیت فرمانی ماموستاکه ی به جی نه هیتی که رۆژی پیشوو پیی وتبوو: "پیویسته تو نوپنه رایه تیمان بکهیت. ده سه لاتی ته واوت ده دهمی که به ناوی ئیمه وه قسه بکهیت، له پیناوی مه سه له که مان." بیگومان، فرمانیکی فانتوش

بوو، به لّام همموو گرووپی چاخانه کهی گاسکون قه ناعه تیان بهوه هینابوو که ئەم جیهانه تور هاتهی ئیمه تهنه شایه بهوه بهوه که فرمانی فانتوشی تیا ئەنجام بدریت. له زاگیریدا، له تهنیشته که للهی پوتقانی وردبین، فانسان چاوی بهقه پوزه زله کهی ماچوو ده که ویت که به زه زه ده خه نه وه سه ره ده له قینیتته وه. ئەو په یامه و ئەو زه زه ده خه نه یه پالپشتیی ده کهن. بریاری ئەوه ددهات شتی بکات؛ سهیری ده و روبه ری خۆی ده کات له ناو گرووپه کهی له دهوری باره که کۆبوو بوونه وه. کچیکی جوان ده بیینی و حهزی تیی ده چی.

۲۱

ئەم ئەنتۆمۆلۆژیستانه به گامیشی سهیر ده کهن: کیشه که یان له گۆرئ به جیهیشته، هه ره چهنده ئەو پر به دل گۆیی بۆ راده گرتن و گهر پیتویستیش بوایه ئەوه له گه لّیانا پیده که نی و ئەگهر روو گرژیش بوونایه، ئەوه دیسانه وه روخساری خۆی له گه لّ هی ئەوانا ده گونجانده. پیتی ده چی که سی لیره نه ناسی و ئەو جووله خیرایانه ی که ده یکرد رۆحیکی تاساوی دهشارده وه. فانسان هه لّدهستی و به ره و ئەو گرووپه ده چیته که ئەو کچه ی تیدایه و رووی ده می ده کاته ئەو.

ههنده نابات له وانی دیکه ی جیای ده کاته وه و ده که ونه ئاخاوتنیکی بی سه روبن؛ ئاخاوتنیکه که ههر له سه ره تا وه به وه ده چوو که ئاسان بیت و کۆتاییشی نه یه ت. کچه ناوی (ژولی) یه، تایپچنه، کاریکی بچوکی بۆ سه رۆکی ئەنتۆمۆلۆژیستان کرد و له م دوا ی نیوه رۆوه وه ش ئیتر بیکاره، ویستی ئەم هه له بقۆزیتته وه بۆ ئەوه ی له کۆشکه که له گه لّ ئەوانه ی، له لایه ک سامناکی پی ده به خشن و له لایه کی دیشه وه و فزوولییته، ئیواره کی خۆش به سه ره به ریت. چونکه تا دوینی هیچ شتیکی له باره ی ئەنتۆمۆلۆژیستییه وه نه ده زانی. فانسان هه ست به خۆشی ده کات له گه لّی! پیتویستی به وه نبیه تۆنی قسه کردنی به رز کاته وه، به پیچه وانه وه، به نزمی ده دوی بۆ ئەوه ی ئەوانی دی گوتیان لّی نه بیت. پاشان به ره و میزیک رایده پیچی و بۆ ئەوه ی یه ک له تهنیشته ئەوی تره وه دانیشن و دهستی له سه ره دهستی دانی.

فانسان پیتی ده لّی: "ده زانی، همموو شتی په یوه ندی به توانای ده نگه وه هه یه. ئەمه گه لّی له وه گرینگتره که سیما یه کی جوانات هه بیت.

- ده نگیککی خۆشت هه یه.

- توخوا؟

- به لّی.

- بەلام نزمه .

- ئەمە گەلئى دلخۆشكەرە . من دەنگىكى ناخۆشم ھەبە ، ۋەكو كۆنە
كەرەنايەكيش زىقنە ، توخوا وا نىبە ؟

فانسان لە ۋەلامدا دەلئى : نا ، لە دەنگتدا جۆرە نەرم و نىبانىبەك ھەبە ،
ئىغرابەخشە و بىشەرمىشە .

- بەراستە ؟

بەناسكىبە ۋە فانسان پىتى دەلئى :

- دەنگت ھەر بەخۆت دەچىت ! تۆش بىشەرم و ئىغرابەخشى ! "

ژولى ھەز دەكات گوتى لە قسەكانى فانسان پىت : "بەلئى ، وا ھەست
دەكەم .

فانسان پىتى دەلئى :

- ئەم خەلكە حۆلن .

ئەوئىش بەتەبايىبەكە ۋە لەگەلئى دەلئى : "زۆر راستە .

- دەبىنى چۆن قسە دەكەن ؟ ئەم برجوازىانە ! . ئەرى بىرەكت بىنى ؟ چ
لەخۆبەكە ! " ژولى زۆر تەبايە لەگەل قسەكانى فانسان . ئەم خەلكە
بەجۆرىك مامەلەيان لەگەلئى دەكرد ، ھەر ۋەكو ئەوئى نەيانىبىبىن ، بۆبە
ھەر چىبەكى لەسەر ئەوان گوى لىدەبوو ، پىتى خۆش بوو ؛ ھەست دەكات
تۆلەى خۆى دەكاتە ۋە . تا دىتتەش ھەست دەكات فانسان كورپىكى
دلنەوايە و قوزىشە ، دلخۆش و سادەبە ، قەت و ھەرگىز بەو زمانلوسە
برجوازىيانە ناكات .

فانسان دەلئى :

" ھەز دەكەم ئازاۋەبەكى موحتەرەم لىرە بنىمە ۋە ... "

پىكە ۋە تىكى چاكە : ئەمە ۋەكو ھىنانەدى پەيمانى ياخيىوونىكە . ژولى
بزە دەبىگرى ، دەبەوى چەپلەى بۆلئى دات . فانسان پىتى دەلئى : "دەرۆم
ۋىسكىبەكت بۆ دەھىتەم ! " بەرەو بارەكە دەچىت ، لەوبەرى سالۆنەكەبە .

ئا لەم ماۋەبەدا ، سەرۆكى كۆر كۆتايى بەسىمىنارەكە دەھىنى و
بەشداربوانىش لەناو ھەر اوزەنادا ھۆلەكە جىدەھىلن و ھەر زوو سالۆنەكە
پر لە خەلك دەبىت . پرىك رووى دەمى دەكاتە زانا چىكەكە و پىتى دەلئى :
"پر قورگم گريان بوو كاتى كە... " بەئەنقەست كەمى راپايى خۆى پىشان
دەدات ، چونكە دەبەوى ئەوئى بۆ ساغ كاتە ۋە ، بۆ ئەوئى ۋەسفى
ئاخاوتنەكەى زانا چىكەكەى پى بىكات ، تا چ رادەبەك دۆزىنەۋەبەى
سىغەبەك گونجاو زەحمەتە " ... بەھۆى ... شەھادەتى جەنابتانە ۋە . عادەتەن
ئىنسان مەبىلى ئەوئى ھەبە زوو شت فەرامۆش كات . دەمەوى ئەوئى تەتەن پى
راگەبەنم ، بەرامبەر بەگشت ئەو رووداۋانەى كە لە ولاتى ئىوھ رووى دەدەن ،
ئىحساسىكى زۆرم بەرامبەر بەگشت ئەو رووداۋانەى لە ولاتى ئىوھ رووى
دەدەن ھەبە . بەراستى ئىوھ جىتى شانازىن بۆ ئەم ئەورووپايەى كە ھىچ
شتىك واى لىناكات شانازى بەخۆبە ۋە بىكات . "

زانا چىكەكە ئامازەبەكى مولتەبىس دەكات بۆ ئەوئى نارەزايى خۆى
دەرپى و تەوازوعى خۆى پىشان دات .

بىرك بەردەۋامىبى بەقسەكانى دەدا : "نەخىر ، نارەزايى لە چى ، دەمەوى
ئەۋەشتان پى بلىم . بەتايبەت بۆ ئىوھ ، مەبەست لە رۆشنىكرانى ولانى
ئىوھبە ، بەرگىبەكى تەۋاتان دژ بەزولم و داپلوسىنى كۆمۆنىستان كرد ،
ئازەبەتتەكتان نواند كە ئىمە نىمانە ، ئىوھ توتىتتى ئازادىتان پى نىشان
داين ، بەلكو دەلئىم ئىوھ جوامىرىتان نىشان داين ، ئىتر ئىوھ نمونەن بۆ
ئىمە . لە لايەكى تىشە ۋە " ، بىرك دەبەوى توتىكى وا بداتە قسەكانى كە
زىاتر ئاشنايەتى پىوھ دىار بىت : "بۆدابىست شارىكى زۆر دلگىرە ،
شارىكى زىندوو و تكايە بوارى ئەۋەشم بەدەرى كە سەرنجىتان بۆ ئەۋەش
رابكىشم كە شارىكى تا بلىتى ئەوروپايىبە .

- ئا مەبەستت پراگە؟ "بەشەرمىيەكەو زانا چىكەكە ئەمە دەلى." .

ئا جوگرافىيە بەنەعلەت بوو! بىرک لەو تىگەبىشت كە ھەلەيەكى چكۆلانەى كرد و خىرا بەرامبەر بەزاناكە كە شارەزايى ئەتەكيت نىيە، ھەلچونەكەى جەلەو كرد و وتى: "بىگومان، مەبەستم پراگە، مەبەستىشم كراكۆشى و سۇفيا و سان پىتەرسبورگ و ھەرۈھا بىر لە ھەموو ئەو شارانەى رۆژھەلات دەكەمەو كە تازە لە ژىر زەبرى ئۆردوگا زۆرەملىيەكان قوتارىان بوو.

- باسى ئۆردوگا زۆرەملىيەكان مەكە. زۆر جار لە كار دوور دەخراينەو، چونكە ئىمە لە ئۆردوگاي زۆرەملى نەبووين.

- ھاوپى ئازىم، ھەموو ولاتانى رۆژھەلات بوو بوو ئۆردوگا! جا چ ئۆردوگاي حەقىقىيە، چ مەبەست لە ئۆردوگاي پەمىيە، ئەمەيان زۆر گرىنگ نىيە!

- ھەرۈھا ھەمووشى مەدە پال رۆژھەلاتەو، زانا چىكەكە بەردەوام رەتى دەداتەو: پراگ ھەرۈكو پارس كەوتۆتە رۆژئاواو. دانىشگاي شارل كە لە سەدەى چوارە دامەزرا، يەكەمىن دانىشگاي ئىمپراتورىيەتى رۆمى پىرۆز بوو ھەر لەوئىش وەكو دەزانن، ژان ئو، بەدەسپىشخەرى پىش لۆسەر دەژمىردىت و ھەرۈھا بەچاكسازىكى مەزنى كلىسا و رىنوس لە قەلەم دەدرىت. "

دەبى چ زەردەوالەيەك بەزاناكەى دابىتەو؟ بەردەوام ھەلەى ئەويتەر چاك دەكاتەو، ئەوئىش وەكو كىچ كەوتبىتە كەولى، سەرەراى ئەوئى گەرموگورىيەكى دەنگى نەشاردەو: "ھاوپى ئازىم، شەرم مەكەن كە خەلكى رۆژھەلاتن. فەرەنسا ھەست بەدۆستايەتسىيەكى زۆر بەرامبەر بەولاتانى رۆژھەلات دەكات. بىر لە ھىجرەتى سەدەى نۆزدە بگەرەو!

- ئىمە لە سەدەى نۆزدەھەم، ھىجرەتەمان نەبوو.

- ئەى مىكىويكز؟ بەراستى شانازى بەوئەو دەكەم، فەرەنسا بوو

بەولاتى دووئەمى!

- بەلام مىكىويكز خەلكى... بەردەوام زانا چىكەكە رەتى بىرک دەداتەو.

ئا لەم كاتەدا ئىماكولاتا دىتە سەر شانۆ؛ بەھىمى گەلى خىرا، بانگى كامىرامانەكەى دەكات، پاشان، بەپىشتى دەست زانا چىكەكە لا دەدات و دەچى لە تەنىشت بىرکەو رادەوئەستىت و پىي دەلى: "ژاك - ئەلان بىرک..."

كامىرامانەكە كامىراكە لەسەر شانى چەسپ دەكات: "توخا دەقەيەك!"
ئىماكولاتا رادەوئەستى، سەبرى كامىراكە دەكات و جارىكى دىش ئەمە دووبارە دەكاتەو: "ژاك - ئەلان بىرک..."

سه عاتی له مه و بهر، کاتی بیترک ئیماکولاتا و کامیرامانه که ی له هۆلی کۆره که بینی وهخت بوو له داخا شهق بهریت. بهلام ئیستا، نهو سه غله تیبیه که زانا چیکه که بۆی دروست ده کرد، نهو ی ئیماکولاتا تیبیه ده کات؛ تازه خوئی له دهستی قوتار کردبوو، به ئاسته میش نیمچه زهرده خه نه یه کی بۆ ده کات و بهس.

ئیماکولاتا ههست به وره به رزی خوئی ده کات، له دهنگییدا ههست به دلخوئی و ناشایه تیبیه کی ناشکرا ده کریت... "ژان له لان بیترک، له م کۆره ی که بۆ نه نتمۆلۆژیستان ساز کراوه و قه دهر و ریکهوت وای کردوه که خوئان له م نیوه نده بدۆزنه وه و چهند ساتیکه پر له جۆشوخوشتان برده سه ر..." و مایکرۆفۆنه که له ده می نزیک ده کاته وه.

بیترک هه ر وه کو قوتابییه ک وهلام ده داته وه: "به لئ، میوانداری نه نتمۆلۆژیستیکه گه وره ی چیکمان کرد، له جیاتیه نه وه ی خوئی بۆ لیکۆلینه وه تهرخان بکات، هه موو ژیانیه له زیندان بردۆته سه ر. جزووری نه وه هه مووانی تووشی راچه نین کرد."

بوون به سه ما که ر ته نها سه و داسه ربی نییه، به لکو ریکه گیه که و ناتوانین خوئمانی لی لادهین؛ نه و رۆژه ی که دو بیترک فراوینی له گه ل تووشبوانی ئایدز ده کرد، ئابرووی بیترکی برد، بیترک له بهر زیاد غرووری، رووی نه کرده سوئال، به لکو له بهر نه وه بوو سه ما چه وته که ی خوئی پی راست کاته وه. ئیستا ههست به بی تامی رسته کانی خوئی ده کات، ههست به وه ده کات که نه م رستانه شتیکیان نوئسانه، تام و خویی ده وئ، فیکره یه کی چاوه روان نه کراو، موفاجه یه ک. هه ر بۆیه به رده وه ام قسه ی ده کرد، تاکوله دوورا ههستی به ئیحای فیکره یه ک کرد: "نه م بۆنه یه ده قۆزمه وه و بۆ نه وه ی پیشنیاری خوئمان ئاراسته بکه م، نه ویش دامه زاندنی کۆمه له ی

نه نتمۆلۆژیستانی فه رهنساوی - چیکیه. (ههست ده کات ئیستا زۆر باشتره، له مه ر نه م فیکره یه وه خوئی تووشی واقورمان هات). ده میک نییه له گه ل هاوکاریکه چیکه له م رووه وه قسه م کرد (ئاماژیه کی ها که زایی بۆ زانا چیکه که ده کات) و گه لیک دلی به م فیکره یه خوئ بوو و هه روه ها ناوی شاعیریکه دووره ولاتی سه ده ی رابردووش بۆ نه م کۆمه له یه پیشنیار کرا و ده بیته ره مزی برایه تی نیوان نه م دوو میلله ته. نه ویش میکیویزکیه. مه بهست له ئاده م میکیویزکیه.

له ژیانیه نه م شاعیره شتیکی فیر ده بین، نه ویش نه وه یه چ شیعیر چ کارکردن له بواری زانست، به شوێر شگیپری ده ژمی ردریت. (وشه ی "شوێر شگیپری" هه ر زوو وزه و ژیانیه خسته وه بهر) چونکه ئینسان هه میشه شوێر شگیپره (ئیستا گه لی جوانه و هه ستیشی پیده کات) توخوا هاویرئ وانیه (ئاویر له زانا چیکه که ده داته وه هه ر خیرا ده که ویتته بهر زوومی کامیراکه و سه ر ده له قیته و هکو نه وه ی پیمان بلئ "وايه")، ئیوه، له ریکه ی قوربانیه دانه وه، به ژیان نه مه تان سه پاند، له ریکه ی نه شکه نه ج و ئازاره وه، به لئ، ئیوه نه مه تان ساغ کرده وه که نه و ئینسانه ی که نه م ناوه به خوئی ره وا ده بینن، هه میشه له شوێر دا به، شوێر دژی زولم و زۆرداری، خو ئه گه ریش زولم و زۆرداری نه بی... (پشوویه کی دریت ده دات، ته نها پوتشان سه ر له م پشووه دریت و کاربگه رانه ده رده کات: ...) دژ به هه لومه رجه مرۆقایه تی که ئیمه هه لمانبژاردوه.

شوێر دژ به هه لومه رجه مرۆقایه تی که ئیمه هه لمانبژاردوه. نه م دوا رسته یه، بوو به گولی نه م خیتابه ئیرتیجالیه، خوئی تووشی حه په سان کرد؛ له هه ققه تدا رسته یه کی جوانه؛ له پر پیکدا نه م رسته یه گه لی له خوئبه ی سیاسه ته دارانه دووری ده خاته وه و رۆحی ئاویتته ی رۆحه هه ره مه زنه کانی ولاته که ی خوئی ده بیته: مه گه ر کامۆیا مالرۆیا سارته ر، بۆیان هه بوایه رسته ی له م جۆره بنوسن.

ئیماکولاتا دلخوئشه، به په نه جه ئاماژه بۆ کامیرامانه که ده کات و کامیراکه

ئا لهه کاته دا زانا چیکه که له بیترک نریک ده بیته وه و پیتی ده لئی: "زۆر جوان بوو، به راستی زۆر جوان بوو، به لآم روخسه تم بدهرئ با پیت بلیم که میکویبکز هین نه بوو..."

پاش ئەم سه رکه وتنه جه ماوه ریبه، بیترک هیشتا ههست به تالی دهکات؛ به دهنگیکی نه بهرد و ههراش و گالته جاریبه که وه قسه به زانا چیکه که ده بریت: "ده زانم، هاوړتی نازیم، ده زانم، منیش وه کو تو ده زانم که میکویبکز نه نتۆمۆلۆژیست نه بوو. خو زۆر کهم هه لده که وئ شاعیریک نه نتۆمۆلۆژیست بیت. سه ره رای ئەم نو قسانیبه ش، هه موو مرۆفایه تی شانازی پیتوه دهکات، با نه وه شت پتی بلیم، هه موو نه نتۆمۆلۆژیستان، تو شئ له گه لدا بیت، به شیکن له وانیه که ده بی شانازیبان پیتوه بکه ن."

پیکه نینیک و هه کو هه لمییک ده مییک بیت په ستر او بیت، له پر تیکدا به ره لا بی: کاتیک له وه تیگه یشتان ئەم مامۆستایه ی که خوئی خوئی تووشی ئەم هه ژان و هه لچونه کرد و موداخه له که ی له بیر چوو بخوینیتته وه، هه موو نه نتۆمۆلۆژیستان حه زیان ده کرد پر به دل پیتی پیکه ن. قسه تونده کانی بیترک وای لییان کرد که له دوو دلیبه وه نازاد بن و به بی نه وه ی دلخووشی خو بان بشارنه وه، بده نه قاقای پیکه نین.

زانا چیکه که شله ژا و دیاریوو: ئه ری نه و ریز و حورمه ته چی لیها ت هه ر پیش یه ک دوو ده قه هاوکاره کانی بزبان ده ریانی ری؟ چۆن ده بیت وای بیجازه به خو بان بدهن و به م ته رحه پیکه ن؟ ده بی به م خیراییبه وه ئینسان له حاله تی ئیبعابه وه به ره و حاله تی قیز لیها تنه وه بگوریت؟ (به لئ، به لئ، هاوړتی نازیم). که واته عه تف و به زه یی شتیکی هه نده ناسکه و که مخابه نه؟ (به لئ، به لئ، هاوړتی نازیم، بیگومان راسته.)

له هه مان کاتیشدا ئیماکولاتا له بیترک نریک ده بیته وه. به دهنگیکی به هیز قسه دهکات و به سه رخووشیش ده چیت:

"بیترک، بیترک، گه لئ مه زنی! هه مووت هه له ئینایه وه! ئای، به راستی شیتی نوکته و قوشمه کانتم! هه رچه ند گه لئ نازارت داوم! کاتی مه کته بت دیته وه یاد؟ بیترک، بیترک، دیته وه یادت به ئیماکولاتا بانگت ده کردم! نه و بالنده شه وییه ی که خه وی له چوانت زرانده بوو! که خه ونه کانتی ده شیاندا! پیتویسته فلیمیکت یا پوترتیکت بو چی بکه ین. ده بی نه وه ش بزانی ته نها من نه و مافه م پی ره و ده بیری ت."

ئه و توندیبه ی که زانا چیکه که ی سر کرد، بوو به پیکه نینیک و هه کو پاداشتییک نه نتۆمۆلۆژیسته کان دایانه بیترک، هیشتا له ناو می شکیدا ده زربنگایه وه و مهستی ده کرد؛ له کاتی وادا، له خوړازی بوونیکی مه زن داگیری ده کا و جه ساره تی نه وه شی ده کرد سه راحه تیکی وای بنوینتی خووشی لیتی بره ویتته وه. که واته پیتویسته لیتی ببورین. قولی ئیماکولاتا ده گری ت و به لایه کا رایده کی شئ تاکو له گوئی ناگه هان دووری خاته وه، پاشان به دهنگیکی نزمیش، پیتی ده لئ: "برۆ وه ل به، پیره ئنی سوزانی، خو ت و هاوسیبه نه خو شه کانت، برۆ چه پ به، بالنده ی شه وان، داوه لئ شه وان، یاداشتی هه موو گه لخو بیبه کانم، گو فکه ی هه موو یادگار بیبه کانم، پۆخله واتی سه رده می هه رزه ییم..."

ئیماکولاتا گوئی له م هه مووه بوو به لآم بر وای نه ده کرد که نه مه راستی بی ت. واش بیر ده کاته وه که ئەم رسته نا قولایانه، به ره و رووی نه و نه کرابیتن، هه ر بو چه واشه پی بردن و ترابیتن، بو نه وه ی مه زه نه ی یاریده ده ره که ی پی هه لخه له تینئ، وای بیر ده کرده وه که ئەم رسته نه فیلتیکن هیچ پیتویست به وه ناکات لییان تیبگات؛ بو به به ساو یلکه یی و هیوا شیبه وه به بیترک ده لئ: "بوچی ئەم هه موو شته م پی ده لئتی؟ ناخر بوچی؟ چۆن پیتویسته له م هه موو رسته یه تیبگه م؟

- چۆن پیتی ده لئیم، ده بی هه ر نه وها و نه وها تیببگه ی! به پله ی یه که م وه ریگره، چۆن و تراون هه ر نه وها! هه ر وه کو خوئی! په تیاره واته په تیاره و ره زاگران و ده عبای خه وره وین واته ده عبای خه وره وین، پۆخله واتیش هه ر وه ک پۆخله وات! "

کردنه که ی خوی رازبیه و رسته کانی زیاتر قه به ده کات و فشیان ده کاته وه، هر به یه کیچ ده کات له سهر په یژیهه ک دابیت و به ره و دروازه کانی ناسمان کرابیتته وه. کورپکی لاو، چاویلکه له چاو، قاتیکی له به ره، گویی گرتوه و هر وه کو نازه لیکیش خوی مه لاس داوه، به وردیش سهرنجی داوه تی. دوا ی نه وه ی قانسان تا دوا تنوک له ره وانبیشیه که ی ده خواته وه، پیی ده لی: "کاکای نازیم، نیمه ناتوانین نه و سهرده مه که تیا یا دینه دونیا وه ده سنیسان که یین. هه مووان له پیش چاوی کامیرا ده ژین. ئیتر نه م دیارده یه به شپکه له هه لومهرجی مرؤ قشایه تی. ته نانه ت کاتیکیش ده جه نگی، دیسانه وه هر به رامبه ر به کامیرا ده یکه یین. کاتیکیش نارهایی خومان بو مه سه له یه کی دیاریکراو درده برین، دیسانه وه هر به هوی کامیرا ده توانین ده نگیان بیستریت. هه مووش هر سه ماکه رین وه کو عه رزت کردین. به لکو ده توانم نه وه شت پی بلیم: یا نه وه تا سه ماکه رین یا نه وه تا فیراین. ماموستای به ریز، پیی ده چی له وه دلگیر بیت که زه من به ره و پیشه وه ده چیت. که واته بگه ریره وه داوه! بگه ریره وه بو سه ده ی دوانزه، تا نه مه ت ده وی؟ به لام نه و کاته ش دژ به کلتیسا ده وه ستیت و به به ره بری هاوچه رخیان ده چوتی! زیاتر بگه ریره وه داوه! بگه ریره وه ببه به مه میون! تا له وی هیچ ناسه واری مؤدیرنیته نییه و هه ره شه تیش لی ناکه ن، تا له وی ئیتر هه ست ده که ییت له مالی خوتی، له به هه شتی بیگه ردی ماکه کانی!" (۱)

هیچ شتی که له وه زیاتر جی نه فرده ت نییه وه لامیکی کوشنده ت چنگ نه که وی کاتیکی پرسیاریکی کوشنده ت لی ده کری. تا له م سهر له خو تیکچوونه ی که وه سف ناکریت، له ژیر بزهی گالته نامیزانه وه، قانسان ملکه چ ده کشیتته وه. دوا ی ده قه یه کی شهرمه زاری، نه وه ی هاته وه یاد که ژولی چاوه پروانی ده کات. په رداخه که ی ده ستی هه لده دا که قومیکی لی نه خواردبوو؛ پاشان له سهر کاونه توره که دایده نی و دوو په رداخه ویسکی دیکه داوا ده کات، به کیکیان بو خوی و نه وی دیش بو ژولی.

(۱) ناوی جوړه مه بموونیکي ناسیایه. (وه رگپړ).

به درتیا یی نه م ماوه یه، له قولایی سالونه که وه، قانسان سهرنجی نه و که سه ی ده دا که حه زی له چاره ی نه ده کرد، هه موو پروو داوه کان چه ند مه تریک له وه وه دوو ر بوون و به لام هیچ له قسه کان نه گه یشت. سهره رای نه مه ش شتی که به نیسه ت نه وه وه ناشکرا بوو: بیچ به نیسه ت نه وه وه، هر وه کو چون پوتقان وه سفی ده کرد: موهره ریجیکی ماس میدیایه، نه کته ریکی نابوت و زمانلوس و سه ماکه ره. بیگومان، هر له به ر نه وه ی نه و ناماده یه، جه ماعه تی ته له فیزیون خویان و انیشان ده دا که به ته نگی نه نتو مؤلژیستانه وه دین! قانسان زور به وردییه وه سهرنجی دابوی و له هونه ری سه ماکه رنه که ی کولی بسو وه وه: هونه ری نه وه ی ده سه برداری ئوژده کتیفی کامیرا نابیت و هه روه ها بلیمه تی نه وه شی هه میسه له پیشه وه ی هه مووان راده وه ستیت، به کارامه یی و قوزبیه وه، به ده ست هیمه ده کات و سهرنجی هیترا ن بو خوی راده کیشی. له و کاته ی که بیچک ئیما کولاتای له قولوه گرت، ئیتر له توانا یدا نه ما و هاوار ده کات: "سه بری که ن، تاقه شت که بیری لی ده کاته وه، نه و ژنه یه که له ته له فیزیون ئیش ده کات! تا به و جوړه قولی زانا چیکه که ی نه گرت، بو نه و نه م هاوکارانه هیچ گرینگیه کیان نه بوو، به تاییه ت کاتیکی بیگانه بن، نه و شیت و شه یدا ی ته له فیزیونه، ته له فیزیون دایک و باوکیستی، ته له فیزیون دوست و په تیاره یه تی، گره وتان له گه ل ده که م تاقه شتی نه وه، گره وتان له گه ل ده که م تاقه ناریله ی هه موو گه ردوونه!"

سهره رای نه وه ی دنگی قانسان، زیقن و نرم بوو؛ شتیکی سه بر، نه م جارهبان، زور ته و او مه حکم بوو. راسته، بارودوخی و اهه یه گویمان له نرمترین و نرمترین دنگ ده بیت. به تاییه ت نه و کاتانه ی که فیکره یه ک ته رح ده کریت و سه غله تیمان بو ده نیته وه. قانسان په ره به بیبرک رنه وه کانی ده دات؛ ناسک و تیژپه؛ باس له سه ماکه ران ده کات و باسی نه و په یمانه ش ده کات که له گه ل فریشته دا به ستوویانه. تا دیتیش له ره وانایی قسه

قات له بهر هکه، وهکو درکپیک چه قییبته رۆحی وابوو، نه دیده توانی له کۆلی خۆی کاته وه؛ ههندهی کاره که سهخت دهکه و ته وه، کاتیک دهیویست ئیغرای ژنییک بکات. به لآم چۆن ده توانی ئیغرای ژنییک بکهیت له کاتیک درکپیک چه قییبته رۆحت و نازارت بدات؟

درکی به میزاجی کرد: "ئه وه ئه وه هه موو کاته له کوئی بوویت؟ وام ههست کرد ئیتر ناگه رپیته وه. ده ته وی و ازم لی بهیتی. "

له وه تیده گا که دلێ پتویه تی و ئه مهش که میک نازاری درکه که سووکت ده کاته وه. جاریکی دیش هه ولی ئه وه ده دات سه ره نوێ ئه فسوونای خۆی بنویتی. به لآم دوو دلێ:

"حیکایه تم بۆ هه لمه به سه ته. وهکو پینش نه ختییک نیت، گۆرایت، چاوت به ناسیای کوه؟

- نه خیر، نه به خوا، فانسان وه لآم ده داته وه.

- با با. چاوت به ژنییک کوه. تکایه، ئه گهر ده ته وی له گه ل ئه وه برۆی، برۆ، پینش نیو سه عات نه تمده ناسی. ده توانم به رده وام بم له سه ره ئه وهی که قهت نه تمنا سیی. "

کچه که تا دیت غه مگین دیاره و به نیسه بت پیای ویکیشه وه، ده رمانی وا چاک قه د ده ست ناکه وی که له غه مگین کردنی ژنییک چنگی ده که وی.

"به خوی هیچ نییه، بروام پین بکه، په یوه ندی به ژنه وه نییه. سه غله تکه ریکی خۆلم تووش بوو، شووم، که وتینه شه ره قسه. هه ره ئه مه و بهس، به ناسیایی نه وازش به گۆنای ده کات و ئیتر ته نه که گومانه که ده ره ویته وه.

ژولی پیتی ده لی: "فانسان، به لآم سه روین گۆرای.

- وه ره ". بۆ کاونتۆری باره که ده عوه تی ده کات. ده یه وی ئه وه درکه به ریژنه ی ویسکی له رۆحی هه لقه نی. کابرا قۆزه چاکهت و پانتۆل له پتییه که له گه ل چه ند که سیکی دی، هه ره له و ناوه یه. هیچ ژنییک به و ناوه وه دیار نییه، ئه مهش بۆ فانسان به ختیکی چاکه، چونکه له گه ل ژولی دایه و تا دیتیش له پینش چاوی جوانتر ده بیته. دوو په رداخ ویسکی تر بانگ ده کات، دانه یه کی بۆ ئه وه دریژ ده کات و ئه ویتریش خیرا فر ده کا و پاشان به ره و وی لار ده بیته وه: "سه یری ئه وه خۆله که، ئه وه قات له به ره ده بینی، عه ینه ک له چاوه که.

- ئه وه؟ کو ره فانسان، ئه وه هیچه، سه د ده ره سه ره هیچه، چۆن وا سه غله تی کردوی؟ فانسان ده لی:

- هه ققته. کابرایه کی سۆزگ* دیاره. تر سنۆک و ده عبا قرتا وه*. "واش هه ست ده کات حزووری ژولی شکسته که ی هیتور ده کاته وه، چونکه سه رکه وتنی راسته قینه، ئه وه ی به راستی نرخی هه بی، غه زوو کردنی ژنییکه، ئا به و خیراییه ش، به تایبهت له نیو ئه م ئه نتۆمۆلۆژیستانه ی که له رووی ئیرو تیکه وه ویرانه یه کن هه ره بۆ خۆیان.

"بروام پین بکه، هیچه، هیچه هیچ، ژولی دوو پاتی ده کاته وه. فانسان پیتی ده لی:

- راسته راست، ئه گهر خۆم ئا به مه وه خه ریک بکه م، هه ره ده بم به خۆلیک وه کو ئه و"، ئا له وینده ری، له نزیک باره که، له پینش چاوی هه موو خه لکی، ده می ده خاته ناو ده مییه وه.

* ده عبا و دو ابراهه که و کونی رهش و چه ندان زاراوه ی تر ئیمه له جیاتی وشه راسته وخۆ و رووته کانی ئه م کتیبه داماننا وه. داوا ی لیبور دن له وه رگیتی به ریژ و خوتنه رانی خۆشه ویست ده که ی که بۆ خۆلادان له سه ر ئیشه نا چاری ئه م ده ستکار یه بووین. بۆ ئه مانه تیش ده لیین که وا هه ره وشه یه کی نیشانه ی ئه م ئه ستیره یه* له لای ژوورووی چه پیه وه نوو سرا بێ ئه وه ئیمه گۆر یوما نه.

ده زگای ناراس

ئەمە ماچی بەگەمییان بوو.

دەچنە ناو باخچەگە، پیاسە دەگەن، دەوستان و جارێکی دیش دەس بەماچ کردن دەگەنەو. لە ناو باخچەگە ئەسکەمبیلی تەختە دەبین و دەچن لەسەری دادەنیشن. لە دوورەو گوتیان لە خورەیی رووبارەگەیی دەبیت. هەست دەگەن رۆحیان کەوتۆتە شەشەش و نازانن لەبەر چی، بەلام من دەزانم لەبەر چی: گوتیان لە خورەیی رووبارەگەیی خاتووت دەبیت، رووباری عیشقی شەوان؛ لە قوولایی زەمەنەو، سەدەیی لەزەتەکان سلاوێکی نەیتنی دەبەخشیتە فانسان.

ئەویش وەک ئەوێ کە هەستی پیکردبێ: "جاران، ئا لەم کۆشکانە، ئۆرژێ (۱) ساز دەکرا. دەزانی سەدەیی هەژدەم. سەدەیی ساد. مەبەست لە مارکیز دو سادە. *فەلسەفەیی ژووری ژنان*. ئەم کتێبە دەناسی؟

- نەخێر.

- پێویستە بێخۆتینیتەو. دەتەم. لە یەکی لە ئۆرژیبەکاندا باس لە گفتوگۆی نێوان دوو ژن و دوو پیاو دەکات.

ژولی دەلی:

- باشە.

- هەر چواربان رووتوقووتن و خەریکی خۆشەویستی کردن.

- بەلی.

- حەز بەئەمە دەگەیی؟

- نازانم، ژولی وەلام دەداتەو. بەلام، "ئەم نازانمە" بەواتای ڕەت نایەتەو، ئەمە سەراحتیکی دلفرینی تەوازوعیکی نمونەیییە.

هەروا بەئاسانی درک دەرناهیتریت. دەتوانریت خۆ قایم بگرین و یا

(۱) ئاھەنگن لە پێناوی دیۆنیزۆسی ئەتینایی و باخوسی رۆمان ساز دەکران. (وەرگێڕ).

ئەو تا نازارەگە داپلۆسرت، خۆمان وا نیشان بەدین کە نازار ناکیشین، بەلام ئەم خۆ دەرخستەش هەول و تەقەلای دەوی. ئەگەر بیت، فانسان وا بەجۆشوخوڕشەو بەسی ساد و ئۆرژیبەکانی دەکات، ئەمە بو ئەو نییە ژولی لە ڕێ دەکات، بەلکو دەیهوی ئەو نازارەیی لە بیسەر بچیتەو کە کابرای قات لەبەر تووشی کرد.

فانسان پیتی دەلی:

"بەلی، تۆش باش دەزانی" باوەشی پێدا دەکات و ماچی دەکات. "باش دەزانیت و حەزت لە شتی وایە. "فانسان حەزی دەکرد گەلی ئیستیشەادی بو بەیتیتەو کە لەو کتێبە نایابە دەریهیتناو، مەبەست لە کتێبی *فەلسەفەیی ژووری ژنانە*.

پاشان هەلدەستن و دەست بەپیاسەکردن دەگەنەو. لەنیوگەلا وردیلەکانی درەختەکانەو مانگیکی گەورە دەردەگەوی. فانسان تەماشای ژولی دەکات و لە پڕێکدا، وەک ئەوێ سیحری لیکراییت: تریفەیی سپی مانگ جوانییەکی ئەفسووناوی دەبەخشییە ژولی، جوانییەک فانسان تووشی حەپەسان دەکات، جوانییەکی نووییە، پێش وەخت نەیبینیوو، جوانییەکی ورد و ناسک، پاکیزە و تەمەلوکردنی سەختە. لە پڕێکدا، نەشیدەزانی چۆن ئەمە روویدا، وینەیی پشتەوێ لە پڕێکدا خەیاالی داگیر کرد و نەیدەتوانی خۆی لێ قوتار کات.

ئای! بو ئەو سمتە نازادبخواهه! تەنها ئەو دەتوانی قات لەبەرە قۆزەگەیی پێی لە بیسەر باتەو (لە کۆتایییدا، لە کۆتایییدا!) بەتەواویی ئاوا بوو. ئەو هەموو بادە ویسکییانە نەیانتوانی قات لەبەرەگەیی لە مێشک بسپرنەو، ئەوا لە چرکەبەگدا، سمتی ئەو کچە هەموو شتەکانی پێی فەرامۆش کرد! فانسان خۆی لە ژولی دەتالینیی، ماچی دەکات و مەمکۆلەکانی هەلدەگۆتۆفی و بو ماوەیەکیش دەروانیتە جوانییە سیحراویبەگەیی و بەردەوامیش بیسەر لە سمتی دەکاتەو. پڕ بەدل ئارەزووی ئەو دەکات کە

پیتی بلتی: "مه مکو له کانت هه لده گلو فم به لام بیرم هه ره له لای سمتته. " به لام ناتوانی، وشه کان ناکه ونه سه زاری. چهندی دی بیر له سمتی ده کاته وه، هه نده ژولی سپی و بیگه رد و فریشته یی خوئی ده نوینی، هه رچه ندهش له توانیدا نییه به ناشکرا ئەم وشانه بو ده بری.

۲۶

قیرا نوستوو و منیش له په نجه ره که وه ده روانم، دوو کهس ده بینم، له ژیر تریفی مانگ له ناو باخچه که بیاسه ده کن.

له پریکدا ههست ده کهم هه ناسه دانی قیرا خیرا تر ده بیت، ئاوری لی ده ده مه وه و له وه تیده گه م که هه نده نابات هاواریکی لی بهرز ده بیته وه. هه رگیز نه مبینیوه خهوی ناخوش ببینی! ده بی چ شتیکی له م کوشکه روو بدات؟

به ئاگای ده هیتمه وه و ته ماشام ده کات و چاوانی زهق و پری له سامناکییه. پاشان هه ر خیرا، وه کو ئه وهی له ژیر کاربگه ری گرانه تا دابیت، دهست ده کات به گیترا نه وه و ده لی: "ههستم ده کرد له دالانیکی دریتی ئەم میوانخانه یه دا بووم. له پریکدا، له دووره وه، پیاویکم لی قووت بووه وه و به ره و من غاری ده دا. کاتیک لیم نزیک بووه وه، چه ند مه تریکمان له نیتواندا بوو، دهستی به هاوار کردن کرد. گوئیگه، به چیکی قسه ی ده کرد! رسته ی بی سه ر و بنی ده وته وه: "میکیوبکز چیکی نییه! میکیوبکز پۆلۆنییه!" پاشان به هه ره شه کردن لیم نزیک بووه وه و چه ند هه نگا ویکمان له به ینا بوو، ئا له م کاته دا به ئاگات هیتامه وه.

پیم وت:

- داوای لی بردنت لی ده کهم، تو بوویته قوربانی ورتنه کانم.

- چۆن؟

- وه کو ئه وهی خه ونه کانی تو ته نه که ی خو ل بن و منیش لاپه ره پرو پووچه کانی تیا فری ده م.

- چ شتیکی له میشتک دایه؟ رۆمانی؟ "به رارایییه وه پرسیری لی کردم.

سه رم شو ر ده که مه وه.

"زۆر جار پیت دەوتم دەمەوی رۆمانیک بنووسم وشەى جیدی چیبە تیای
نەبیت. **حەماقەتیکى زل بۆ ئارەزووەکانى تۆ.** لەو دەترسم ئیستا کاتى
هاتبیت. دەمەوی ئاگادارت بکەمەو: وریا بە."

سەرم زیاتر شوپ دەکەمەو.

"دیتەو یادت دایکت چی دەوت؟ گویم لە دەنگیتى، هەر وەکو ئەوێ
کە دوینى بووبیت: میلانکو. بەس ئەوئەندە قۆشمەچی بە. کەسێک نییە
لێت تیبگات. هەستى هەموو خەلک بریندار دەکەیت و ئیتر هەموو قینیان
لێت دەبیتەو. دیتەو یادت؟
لە وەلامدا دەلیم:

- بەلێ.

- ئاگادارت دەکەمەو. جیدی بوون دەتپارێزێ. ناجیدییه تیش لە پیش
پەو گورگ پروتت دەکاتەو. خۆ ئەوئەش دەزانى، گورگ چاوەروانى چ
دەکەن."

دواى ئاشکراکردنى ئەم غەیبە، جارێکی دی نووستەو.

کەم تا زۆر ئا لەم کاتەدا بوو کە زانا چیکە کە گەرایەو ژوورە کەى،
شکست و هەستى دەکرد رۆحى هەلا هەلا بوو. تاکو ئیستاش پەر هەر دوو
گویتی لە تریقەى ئەو پیکە نینانە یە کە دوا بەدواى قەشمەرییانەکانى
بێرکەو دەروست بوون. هەروا بەسەرسورمان مایەو: ئایا دەبێ هەر وا
خیرا، ئیعبابیکى لە رادەبەدەر شوین بەو قیز لێهاتنەو یە چۆل کات؟

لە هەقەتدا، لە خۆم دەپرسی، ئایا ئەو ماچە چی بەسەر هات کە
رووداوە میژووییە گەردووییە مەزنەکان لەسەر تەویلی جیبەپشت؟

ئا بەم شیوەیە ئەوانەى کە مامەحەمەبى بەرووداوە هاوچەرەکانەو
دەکەن، تووشى هەلە دین. ئەو نازان ئەو بارودۆخانەى میژوو دەیانخاتە
سەر شانۆ، تەنھا بۆ چەند دەقەیک رووناکییان دەگاتى. هیچ رووداوێک
لەنیو بەردەوامییدا بەهاوچەرەخى نامینیتەو، تەنھا چەند کاتیکى کورت
خایەن نەبیت، ئەویش هەر لە سەرەتای سەرەتادا. ئەو منالانەى کەوا لە
سۆمāl بەپیش چاوى ملیۆنەها تەماشاکەرانی تەلەفیزۆنەو گیانیان دەدا،
ئایا لە مەرگ رزگاریان بوو؟ چیبیان بەسەرھات؟ ئایا لاوازتر بوون یا
قەلەوتر؟ ئایا سۆمāl ماوہ یان نە؟ ئەرى بەراستی، سۆمāl وجودى
هەبوو؟

گیرانەوێ میژووی هاوچەرەخ بەئاهەنگیکى مۆسیقا دەچیت کە تیایا
سەد و سى و هەشت بەرھەمى بیتھۆڤنى ریز کریت، بەلام لە هەر بەرھەمە
و تەنھا هەشت پێوهرى سەرەتا وەرگیریت. ئەگەر بیت و هەمان ئاهەنگ دە
سالى تر پێشکەش بکریتەو، ئەو هەر بەرھەمە و تەنھا نۆتەى یەکەمى
لێبدریت، کەواتە سەد و سى و هەشت نۆتە لە هەموو ئاهەنگەکەیا
لێبدریت و حیسابى ئاوازشى بۆ بکریت. دواى دە سال، سەرتاپای
مۆسیقای بیتھۆڤن، بەنۆتەیکى درێژى زیقن بچویندریت، هەر وەکو ئەو

نۆته بهرز و ههتا ههتایییهی رۆژی یهکهمی کهر بوونی گۆتی لئ بوو.

زانا چیکهکه نغرۆی میلانکۆلییهکه بهتی و ههر وهکو ئهوهی دلئ خۆی بداتهوه، فیکرهیهکی بهخه یالا دیت، بیری بۆ قاره مانایه تی خۆی چوو، هی ئه کاتهی که کریکاری بیناسازی بوو. هه موو ده بانه وی ئه مه له یاد بکهن، لهو رووه وه یاداشتیکهی ماددی و ههستیاری هه بوو: هه موو لهشی ماسوولکه بوو. بزیه کی نهینی له خۆرازی بوون، له سه ر لیوی چه که ره دهکات، چونکه له وه دلنیا یه که که سه یتک له وانه هه نده ی ئه و، خاوه ن هه مان بازوو و ماسوولکه نییه .

به لئ، بروای پئ ده که ن یا نه، ئه م فیکره یه، به عه نتیکه ده چیت، به راستی دلئ دهاته وه. چاکه ته که ی فرئ ده دات و له سه ر سک، ههر له سه ر عه رده که، له سه ر سک پال ده که وی، پاشان، ده که ویته سه ر بازوو. بیست و شه ش جار گینگل ده دات و دلئ به خۆی خۆشه. ناو به ناو، ئه وه ی به بیرا دیت و له گه ل هاوکاره کانییه تی، دوا ی ئیش ده چوون له گۆمه بچووکه که ی پشته وه مه له یان ده کرد. راستر بو تریت، ئا ئه و کات، هه زار جار دلئ خۆشتر بوو له ئیستا. کریکاران ناویان لینابوو ئه نیشتا یین و خۆشیا ن ده ویست.

ئه م فیکره سووکه ی به خه یالا دیت (هه ست به سووکیی فیکره که دهکات، به لام دلخۆشیشی دهکات) بچیت له گه رماوی میوانخانه که مه له بکات. هۆشیا ره به رامبه ر به م دلخۆشی خۆده رخستنه، ده یه وی له شی خۆی نیشانی ئه و ئه ننتیلیکتویله له رولا وازانه ی ئه و ولاته زۆر پیشکه وتوو، زیاد له پیوست رۆشنبیر و بئ وه فایانه بدات.

خۆشبه ختانه، له پراگه وه ده رپیتی مه له ی له گه ل خۆی هینابوو، (هه مبه شه له ناو جانتاکه یه تی) ده یکاته پیتی و نیوه رووت، له ئاوتینه که سه یری خۆی دهکات. ئه نیشکی ده چه مینیتته وه و ماسوولکه ی بازوو به جوانی ره پ ده بن.

ئه گه ر یه کی دان به رابردوو م ناهینی، با سه یری ئه م ماسوولکانه بکات، به لگه نه ویست! " دلغه ی ئه وه لئ ده دات وا به ده وری حه وزه که ده خولیتته وه و له شی به فه ره نسبییه کانی نیشان ده دات و ده یه وی پیمان بلتیت، به هایه کی سه ره تایی هه یه ئه ویش ته کامولی له شه، ته کامولیکه و ههر ئه و ده توانی خۆی پیوه هه لکیشئ و ئه وانی دی هیچ فیکره یه کیان له م رووه وه نییه . پاشان هه ست ده کات زۆر جوان نییه وا به نیوه رووت به دالانی میوانخانه که یا تپه ری، فانیله که ی ده کاته به ر. ئه وه ی ده مینیتته وه، مه سه له ی پتیه . به پتی په تیش بروات به قه د ئه وه ناشربنه که پتیا وه کانی له پی بیت، که واته بریار ده دات ته نها گۆره وییه کانی بکاته پتی. ئا به م شیوه یه ش. جاریکه دیش سه یری ئاوتینه که ده کاته وه. جاریکه دیش، ته نکه خه میک تیکه لئ شانازی به خۆ کردنه وه که ی ده بیت، سه ره له نوی له خۆی دلنیا یه .

تاقیکراوه ته وه، پۆلینکراو، چاودیریکراو، گۆرانی پیتدا هه لدر او و
ناهنگی بو گیراوه.

دواپراوه که*: چوار ریتی پر له غه لبه غه لب که ئینسانییه تی پالکه وتووی
تیا یهک دهگری، تونیلیکه نه وه کانی پیتدا تیده په رن.

ته نها گیل و گه لحویان نه و قه ناعه ته بیان له لا هه یه که نه و جیتگا زۆر
گشتییبه شویتیکه زۆر خسوسییبه. له راستیدا، شوینی هه ر خسوسه،
کونه ره شه یه*، ده رگای بالا؛ بالا یه چونکه له هه مرویان نه فسووناویتر و
نهیتینامیتزتره. بو نه وهی نه پۆلینیر بگاته نه م حیکمه ته، ده بوایه چوار
مانگی ره به ق له ژیر توپاراندا ژیان به ریتته سه ر، له کاتیکدا، قانسان
ته نها دوا ی پیاسه یهک له گه ل ژولیدا، له ژیر تریفه ی مانگی سه پی،
که یشته نه م قه ناعه ته.

پشته وه. ده کری به جو ریکه دیکه ش ناوی به رین، بو نمونه گیوم نه پۆلینیر
به ده رگای نۆیه می له شی ناوزه ده کرد. نه و شیعه ری که له باره ی نو ده رگای
له شی ئافره ته وه ده ووی، له دوو نوسخه دا بلا بو وه: به که میانی له ۱۱ ی
جو زه ردا نی ۱۹۱۵ نو سی کاتج که له سه نگه ری جه نگدا ده بی و بو "لوو"
ناویک، مه عشووقی ده بی و بو نه وی ده نی ری، دو وه می شیا نی له ۲۱ ی
ره زه ری هه مان سال، هه ر له هه مان سه نگه ر نو سی بو ی، نه مه یانی بو
مادلین نارد، ژنه دۆستیک بوو. هه ر دوو شیعه که جوان، دوو خه یالی
جیاواز به به ره میان هینا وه، به لام به هه مان شیوه دارپژراون: هه ر کۆپله و
سه بارت به ده رگایه کی له شی مه عشووقه یه: چاو یک، پاشان چاوی دو وه م،
گو تیه ک، پاشان گو تی دو وه م، کونه لووتی راست، پاشان کونه لووتی لای
چه پ، ده م، له شیعه که ی "لوو" دا، باس له "ده رگای پاشه ل*" ده کات و
پاشانی ش، ده رگای نۆیه م دیت و مه به ستیش له دواپراوه که یه*. به لام له
شیعه ری دو وه مدا، نه وه ی که بو مادلینی نو سیوه، شتیکه سه بر به سه ر
ده رگا کانا دیت. دواپراوه که* ده که ویتته خانه ی هه شته مه وه و با سی کونیک
ده کات که له "نیوان دوو چیا ی عاقیقه وه" ده کرتته وه، که شوینی ده رگای
نۆیه م ده گرتته وه: "له وانی دی نه فسووناوی تره"، ده رگای "جادوو بازییه
که له و رو وه وه جو رته تی قسه کردن نامینی"، "بابی عالی" یه.

بیر له و چوار مانگه ده که مه وه که ده که ویتته نیوان نو سین ی نه م دوو
شیعه ره وه، نه و چوار مانگه ی که نه پۆلینیر له سه نگه ری جه نگدا بو، نغو
خه ون و نه ندیشه ی ئیرۆتیکیه و گۆرانکارییه کی ته و او ده کاته سه ر نه م
که شفه: ره ش* ده بیته با به تیکه عاجباتی و تیا یا هه مو وه زه ی نیوکلیری
روو تایه تی تیا به کار ده هینی. بیگومان ده رگای دواپراوه که* گرینگه،
(بیگومان کی ده توانی حاشا له مه بکات؟)، به لام گرینگیه کی زۆر
ره سمیه، شویتیکه تو مارکراو و کۆنترۆلکراو و زۆر پیاسه لدر او،

وهزعیکی ناهه مواره کاتییک که نه توانین تنها دهربارهی شتییک قسه بکهین و له ههمان کاتییشدا، توانای نه وهمان نه بی له و پرووه قسه بکهین: نه و کونوی که فانسان له توانایدا نه بو له فزی بکات و هکو تۆپه له په رۆیه که و ناخراره ته قورگییه وه. سهیری ناسمان دهکات و هک نه وهی له یارمه تیده رتییک بگه ری. ناسمانیش فریای ده که وی: نیحای شیعیبیانهی بو دهنیری، فانسان دهست دهکات به هاوار: "ته ماشا بکه!" نامارژیه کیش بو مانگ دهکات. "هر ده لیتی کونی ره شه* به و ناسمانه وه لکاوه!"

چاوی به ره و ژولی و هردده گیتی. ناسک و بیگه رد و ژولی بزه دیگری و ده لتی: "راسته"، چونکه نیو سه عات ده بی، به هه موو شتیکی فانسان موعجیبه.

گوپی له و "راسته" ده بییت، به لام تینویتی ناشکینی. هر به پاکیزیه کی نه فسووناوی دهکات و فانسانیش هزی ده کرد گوپی له: "کونی ره ش*" بوایه. هزی له وه ده کرد نه و زاره نه فسووناوییه، نه و وشانهی له فز بکردبایه، نای که پی خۆش ده بو! هزی له وه ده کرد که پی بلتی: له گه ل من نه مه دووباره بکه وه، کونی ره ش*، کونی ره ش*، کونی ره ش*، به لام ناویری. له جیاتی نه مه، زمانه وانییه که ی بو ده بیته ته له، نه وه ندهی دیکه به ره و زمانی نیستعاره ده خلیسکی: "له و کونه ره شه وه* رووناکییه کی کال به سه ره هه موو گه ردوونا په خش و بلاو ده بیته وه!" بازووی به ره و مانگ دریز دهکات: "به ره و پیتشه وه، به ره و کونی ره ش* هه تا هه تای!"

ناتوانم سه رنجی خۆم به رامبه ره به ئیرتیجالییه تهی فانسان خۆی بیده نگ راگرم: له به ره نه و هه سواسییه ی که له مه ر کونی ره شه وه* تووشی هات،

دهیه وی په یوه ندی خۆیمان به سه دهی هه ژده مه وه بو ساغ کاته وه، په یوه ندی خۆی به ساد و به گشت نه و گرووپه ی که لیبه رتان بوون؛ به لام له به ره نه وهی هه نده هیز شک نابات، بو نه وهی تا دوا سه رحه دی نه م هاجیسه پروات، که له پوورتیکی دیکه، جیاواز، دژ به میان، ده که ویتته سه دهیه ک دواي نه وه وه، نه و فریای ده که ویت، به جوړتیکی دیکه، له توانایدا نییه دهرباره ی هاجیسه لیبرتینه کانییه وه بدوی، تنها به خو دالده دان نه بییت، نه ویش له پشتی لیریکییه که وه که ده کاته نیستعاره و میتافۆر. نا به م شتیوه یه. زهینییه تی لیبرتیناژ ده کاته قوربانی زهینییه تیکی شیعی. کونی ره ش*، له جهسته ی ژنییکه وه ده گوازیتته وه بو که شکه لانی فه له ک.

نای که نه م جیگورکییه شتیکی غه مگین و بینینیسی سه خته! هیچ هزم لیتی نییه نا به م جوړه دواي فانسان بکه وم: خۆی ده خواته وه، له و میتافۆرانه گیر بووه هر و هکو نه وهی میتشییک به چریتشه وه نووساییت؛ جارتیکی دیش هاوار دهکات "کونی ره ش*" ناسمان و هکو چاویکی شاهانه یه!"

وه کو نه وهی ژولی هه سستی به ماندوو بوون کرد بییت، ژولی نه فه سی شیعیبیانه ی فانسان ده پچری، تا ده هات به ره و ژوور هه لده گرا، به ده ست نامارژه بو سالونه رۆشنه که ی دهکات، له پشت چه په ره که وه دیار بو و ده لتی: "پی ده چی که سی تیدا نه ما بییت."

ده چنه ژووره وه: وایه، له ده ور میزه کان، یه ک دووانیکی به جیما و و که سی دیکه ی لی نه بوو. قات له به ره که شخه که ش له و ناوه نه ما بوو، به لام، غیابی نه و، به شتیوه یه کی وا دیت به بییری فانسانا، گوپی له ده نگیشی ده بییت، ساردوسر و شه رانی، هه روه ها له هه مان کات گوپی له پیکه نیی هاوه له کانیسی ده بییت. جارتیکی دیش شهرم دایده گری: چون ده بییت نا به و جوړه، بی ده سه لات به رامبه ری وه ستام؟ چون هه نده غه مگینانه زمانم به قورگمه وه نووسا؟ دهیه وی نه م خه یاله له میتشیکی راجمالی، به لام ناتوانی، جارتیکی تریش گوپی له وشه کانی ده بیته وه:

"هه موومان له پيش چاوى كامپيرا ده ژين. ئيستر ئه م دياردهيه به شيكه له هه لومه رج مروفايه تى..."

به ته واوى ژولى له بېر دهكات و سه رسورماو، به رامبه ر به م دوو رسته يه هه لويس ته يه ك دهكات؛ چهندي سه يره: نه نجه ته كه ي قات له به ره كه هه ر دهقاو دهق به فيكره ي فانسان ده چي ت، كاتى خو ي ناراسته ي پوتشانى ده كرد و ده يوت: "ته گه ر به وه ي تيكه لى ژيانى گشتيى بيت و سه رنجى خه لكى به ره و ناعه داله تى رابكيشى، چو ن ده توانى تا له م سه رده مه ي ئيمه نه بيته سه ماكه ر، يا وه كو سه ماكه ر خو ت نه نويني؟"

هه ر له به ر ئه مه نيبه به و جو ره هه ست به ته ريق بوونه وه بكات به رامبه ر به قات له به ره كه؟ ئايا نه نجه ته كه ي گه لى له وه ي ئه وه وه نزيك بوو، هه ر له به ر ئه مه بوو نه يتوانى به ره و رووى بيته وه؟ ئايا هه موو له ناو هه مان ته له داين، سه يرى به وه دا هات كه له پريدا، نه و زه مينه ي كه له سه رى راوه ستا بوو، ده بيته سه ر ته خته ي شانويه ك و ده رچه يه كى تيا نادو زيته وه؟ كه وا ته جياوازي به كى نه وتو له نيوان بېر كرده وه ي فانسان و نه و قات له به ره كه دا نيبه؟ نه خير، نه م فيكره يه ته حه مول ناكريت! بيتز له بېر ك دهكات وه، بيتز له قات له به ره كه دهكات وه، نه م بيتز ليها تنه وه يه ش پيش هه موو حوكميك ده كه وي ت. وركن، هه ولى نه وه ده دات ده ست به سه ر نه و جو داوازي به نه دا بگريت كه له وانى ديكه ي جو داى دهكات وه، تا ده گاته نه وه ي شتيكى زور روونى به خه يالا بيت: نه وان وه كو كه ساس و به دبه خت، دلبيان به هه لومه رجى مروفايه تى خو شه، هه ر وه كو نه وه ي كه سه پاندر او ده ته سه ريان: سه ماكه رن و دلبيانيش پيى خو شه. به لام نه و، سه ره راي نه وه ي كه ده شانى هيج ده رچه يه ك نيبه، فيكره ي نه گونجاني خو ي له گه ل جيهاندا هيتورى دهكات وه. تا نه م كاته وه لاميكى به بېرا ديت و ده بوايه نه م وه لامه ي بسا ويايه رووى قات له به ره كه شه كه: "ته گه ر بيت له پيش چاوى كامپيرا ژيان برده سه ر هه لومه رجى مروفايه تى بيت، من دژ به مه ده وه ستم. من نه مه هه لئه بژاردو وه!" تا نه مه يه وه لام! به ره و لاي ژولى ده چه ميته وه و

به يى هيج شه رحىكى پيشوه خت، پيى ده لى: "ته نها شت نه گه ر بو مان مابسته وه، نه وه ياخي بوونه دژ به هه لومه رجى مروفايه تيبه، چونكه ئيمه نه م هه لومه رجه مان هه لئه بژاردو وه!"

ژولى به رسته سه يره كانى فانسان راهات، نه مه ي دوايى زور به دل بو و له سه ر تو نيكى خه با تگي رانه ش وه لام ده داته وه: "بيگومان!" هه ر وه كو نه وه ي وشه ي "ياخي بوون" پر گياني له وزه يه كى دل خو شه ر كرديت، ده لى: "با بو ژووره كه ت بچين".

له پري كدا، كا برى كه شخه له پيش خه يالى فانسان ون ده بيت و سه يرى ژولى دهكات و سه باره ت به دوا وشه كه ي ژولى تووشى حه په سانىكى ته واو هاتو وه.

ژوليش تووشى حه په سان هات. نزيك باره كه، چهنده كه سيك مابوونه وه، هه مان نه و كه سانه بوون پيش نه وه ي فانسان بيت و قسه كه ي خو ي بكات. نه و خه لكه، هه ر هه ستيان به بوونى ژولى نه ده كرد و به مه ژولى هه ستى بريندار ده بوو.

ئيستاش، سه يريان ده كا، سه ره رز و پته و، شه ويكى عاشقانه ي له پيشه، نه ويش سه باره ت به ئيراده ي و نازايه تى خو يه تى، هه ست دهكات ده و له مه نده، به خت ياريتى و له و هه موو خه لكه ي ده ور باره كه ش به هيتزه .

ده چريپي ته بنا گو يى فانسانا: "نه م خه لكه هه موويان ده عبا* قرتاون." نه وه ش ده زانى كه نه م وشه يه هى فانسانه و نه مه ده لى بو نه وه ي تيببگه يه ني كه خو ي ته سليمي نه و كر دو وه و بو ته هى نه و.

هه ر وه كو نه وه ي ژولى نارنجو كى دل خو شى بكاته چنگيه وه. كه وا ته ده توانى له گه ل خاوه ن جوان ترين سمتدا يه كسه ر به ره و ژووره كه ي بكه ويته رى؛ به لام هه ر وه كو نه وه ي ملكه چى فرمانيك بيت كه له دووره وه ده كه وته به رگو يى، حه زى ده كرد پيش نه وه ي پروات هه رايه ك بنيته وه، كه وته گيژاوى مه ستببه كه وه، له پيش چاوى وينه كان تيكه لو ييكه ل ده بوون، هى

زرتی سمیتیک، حه زبی شاهانه ی جووتیبون، دهنگی گالتی جارانه ی قات له بهره که شخه که و سیبهری پوتشان، هه وه کو ترۆتسکی، له پونکه ره پارسییه که یه وه، داوی پاشا گهردانیی و زه خیره ی ئاژاوه یه کی بی بنی به دهسته وه یه.

"با بچین مه له بکه یین"، قانسان به ژولی ده لئی و به غاردان، به په یژه کانا دیتته خواری و به ره وه حه وه که ده چیت، له وه کاته دا که سی لئی نه بوو، بو ئه وانه شی له سه ره وه ته ماشایان ده کرد هه به دیمه نیکی شانۆ ده چوو. دوگمه ی کراسه که ی ده ترازی نی. ژولیش به ره وه ئه و را ده کات. "با مه له بکه یین"، دووپاتی ده کاته وه و پانتۆله که ی فری ده دات. "خۆت دا که نه!"

۳.

ئاخواتنه توندوتیژه که ی بیترک که ئاراسته ی ئیماکولای کرد، به ده نگیکی نزم کردی، به چریه، ته نانه ت ئه وانه ی له و ناوه ش بوون، له سروشتی راسته قینه ی ئه و کاره ساته ی که له پیش چاویان رووی ده دا، تینه گه یشتن. ئیماکولای تا توانی به ته واوی شته کان بشاریتته وه؛ کاتیکیش بیترکی جییه یشت، به ره وه په یژه کان ده چوو و پیا نا سه رکه وت، ته نها کاتیک گه یشته نیو دالانی ژووره کان، هه ستی به ته نهایی کرد؛ هه ستی به گیتژ بوون کرد.

نیوسه عاتیک تیپه ری بوو، گومانی له هیچ شتیک نه ده کرد، کامیرامانه که هاته ژووره وه، ئه و ژووره ی که پیکرا لئی دنووستن، بینی له سه ر سک راکشاه.

"چ رووی داوه"

وه لام ناداته وه.

له ته نیشتی داده نیشی و ده ست ده خاته سه ر سه ری. وه کو ئه وه ی ماریک گه ستیبتی، راده چله کی.

"به راست، پیم بلئی چ رووی داوه؟"

ئه م پرسیاره ی چه ند جاریک دووباره کرده وه تا کو ئیماکولای هاته وه لام: "تکات لیده که م بچۆ هه ندی غه رغه ره بکه، ته حه مولی ئه م بوئه ناخۆشه ی ده مت ناکه م."

بوئی ده می ناخۆش نه بوو، هه میشه به سابوون ده م و چاوی ده شوست، گه لیکیش وریای پاک و خاوتینی خۆی بوو؛ کامیرامانه که ده یزانی راست ناکات، به لام دیسانه وه هه ر به گوتی کرد و چوو هه مامه که و وه کو پیتی راگه ینرا، ده ستی به غه رغه ره کردن کرد.

فیکره ی بوئ ناخۆشی شتیک نه بوو هه ر وا له خۆراییییه وه بکه ویتته خه یالی ئیماکولای؛ ئه مه زاکی به یه کی داپلوسراوه که لایه نی خراپ و

شهرانی پیتی قووت کردهوه: زاکیرهی بۆن ناخۆشی هه ناسه ی بێرکه. کاتی له ژیر گشت ئه و جوین و داشۆریانه پان بیهوهوه، توانای ئه وهی نه بوو گرینگه به بۆنی ده می بێرک بدات، یه کیکی دی، خۆی له ناو دلێ حه شارداوه، له جیاتی ئه و، هه موو ئه م بۆنه ناخۆشه ی تۆمار ده کرد و ههروه ها ئه م تیبینییه زۆر راست و کۆنکرته شی لای خۆی تۆمار کردبوو: ئه و پیاوه ی بۆنی ده می دیت، دۆستیان بۆ په یا نا کریت. هیچ ژنیک ئاماده ی ئه وه نییه خۆی له گه ل ئه م هه ناسه ناخۆشه یه رابه یینی؛ هه ر ژنه و ئیتر به جوړیک له جوړه کان پیاوه تیده گه یه نی که ده بی بروات خه میتیک له گرفته که ی بخوات. جوړیکه ی زۆری به سه را دا باری، به بیده نگه ی گوتی بۆ ئه م سه رنجانه راگرتبوو و به هیوا به خش و دلخۆشکه ریشی زانی، چونکه ئه وه ی پێ راده گه یاند، سه ره رای ئه وه ی که بێرک و ا به خه لکی ده گه یه نی که سه یبه ری خاتوونی شه نگ به ده وریدا ده خوولینه وه، به لām له راستیدا ده میتیکه ده سه به رداری موغامه رات بووه و که واته ش خه وتن له ته نیشه ی مه حال نییه.

کامیرامان پیاویکی عه مه لی و پۆمانسی بوو، له کاتی غه ره غه ره کردندا به خۆی وت، تاقه رینگا بۆ ئه وه ی ئه م میزاجه کوشنده یه بگۆرم، پتیه سه ته تا زووه بچمه جینگاوه له گه لی. هه ر له حه مامه که، بیجامه ده کاته بهر و به هه نگاوی پارا، ده گه رپته وه و له قه راغ قه ره ویله که، له ته نیشه ییه وه داده نیشه.

به بی ئه وه ی جوړه تی ئه وه بکات ده ستیکه ی بۆ درێژ کات، جاریکه دیش پیتی ده لیتته وه: "چ رووی داوه؟"

به حزووری توانستی هه موو زیهنیه وه وه لām ده داته وه: "ئه گه ر ته نها ئه م پرسیاره گیلۆکه یه ت لێ ده وه شیتته وه، بروا ده که م نابێ چاوه پروانی هیچ گفتوگۆیه کم له گه لدا بکه یه ت."

هه لده ستیت و روو ده کاته کانتۆره که و ده بکاته وه، ده روانیتته جلویه رگه هه لواسراوه کانی، کراسه کانی سه رنجی راده کیشن؛ ئاره زویه کی نامۆ و به هیزی تیا ده بووژینیتته وه، ئه ویش ئه وه یه که له سه ر ته خته ی شانۆ توپ

هه لدری و بگه رپته وه ئه و شوپینه ی که تیا یا سه ره شوپریان کرد و به دارمانه کانی قایل نه بیت، ئه گه ر دارمانیش هه بوو بیت ئه وه بیگۆرپته سپیکتاکلیکی واکه جوانیه که ی تیا یا بگه شیتته وه و نه زا که ته یاخیبوو که شه ی بخاته وه گه ر.

"چ ده که ی؟ بۆ کوێ ده رۆی؟ پیتی ده لێ."

- ئه مه یان هیچ گرینگیه کی نییه. گرینگ ئه وه یه که له گه ل تۆ نه بم.

- به لām پتیم بلێ چ رووی داوه!

ئیماکولاتا سه یری کراسه کانی ده کاته وه و تیبینی ئه وه ده کات: "شه شه م جار"، ئه وه ش ده لیم له م حیسابه به هه له یا نه چوو بوو.

"تۆ گه لێ ریکو پیک بووی"، کامیرامانه که پیتی ده لێ و بر باری داوه پتیش میزاجه که ی بکه ویت.

"چاکمان کرد هاتین. پرۆژه که ت له مه ر بێرکه وه پیتی ده چی له گیرفان دا بیت. داوای بوتلیک شامپانیا م کرد بۆ ژووره که مان.

- چ ده خۆیتته وه بخۆره وه و له گه ل هه ر کتیه کیش ده ته وئ.

- به لām پتیم بلێ چ رووی داوه؟

- حه وته مین جار. ته وا و له گه ل تۆ کۆتایی هات. هه رگیز. ئیتر ته حه مولی ئه وه ناکه م که بۆنی ئه و هه ناسه ناخۆشه ت بکه م. تۆ خه ونی ناخۆشی منی. تۆ شکستی منی. شه ر و شووره یی منی. شه رم و داشۆریی منی. قیژ و بیزلیه اتنه وه ی منی. ده بی ئه مه ت پتیم. به توندوتیژییه وه. به بی ئه وه ی درێژه به دوو دلایی و پارایم بده م. به بی ئه وه ی درێژه به م حیکایه ته بده م که هیچ مانایه کی نییه."

به پتیه یه، به رامبه ر به کانتۆری جله کان، پشتی له کامیرامانه که یه، به هیمنی ده وئ، به هیوری، به ده نگیکه ی نزم، به چرپه. پاشان ده ست ده کات به خۆ رووت کردنه وه.

ئەمە بۆ بەكەمەن جارە ئا بەم شىتوھە، بەبى موبالاتىيەكى ئاشكرا و بەبى شەرم خۆى بەرامبەرى پرووت دەكاتەوھ. بەم خۆ پرووت كىردنەوھە دەبويست پىتى بلى: و جوودى تۆ لىرە، بەنيسبەت منەوھ، ھىچ گىرنگىيەكى ئەوتۆى نىيە، و جوودى تۆ وەكو و جوودى سەگى يا مشكى واپە. تەماشاشا كىردى تۆ، بەھىچ جوۆى، ھىچ ئەندامىكى لەشم ناھەزىنى. دەتوانم ھەر چىيەكم بویت بەرامبەرى تۆ بىكەم، دەتوانم چى ناھەموار و ناقۇلايە بەرامبەرت بىكەم، دەتوانم بەرامبەرت برىشىمەوھ، گوپىيەكانم پاك بىكەمەوھ يا ناولىنگم بشۆم، مىز بىكەم و خۆمىش پەحەت بىكەم. تۆ بەنيسبەت منەوھ، نا - چا و نا - گوپى و نا - سەرىكىت. ئەم بى موبالاتىيە رۆج بلىندەم دەبىتە پالتۆبەك و يارمەتىم دەدات بەبى شەرم و حەيا ئازادانە بەرامبەرت بجوولتیمەوھ.

كامىرامانەكە جەستەى شۆخەكەى دەبىنى چۆن لە پىش چاوى بەتەواوى تووشى گۆرانكارى دىت: ئەم جەستەبەى كە تا ئەو كاتەش شىتىكى ئاسان بوو بۆى، ئىستە دەبىتە پەيكەرىكى يۆنانى و لەسەر بناغەبەكى بلىدى سەد مەتربىيەوھ و دەبى لە خوارەوھ تىبى پروانى. ئارەزووبەكى شىتانەى تىبا بوو، ئارەزووبەكى نامۆ و حەشەرىبانە خۆى بەيان نەدەكرد، بەلكو رۆ دەچوھە مىشكىيەوھ، مىشكى و بەس. ئارەزوو كاتى دەبىتە سەوداسەرىيەكى عەقلىي، ئەوھ دەبىتە دىوانەبىيەكى ئەفسووناوى؛ ئا تەنھا ئەم جەستەبە، ئەم جەستەبە و بەس، دەتوانى، ھەموو ژبانى پر خوشىيى بىكات.

ئىماكولاتا ھەستى بەم سەوداسەرىيە دەكرد، ھەستى بەم خۆ فەيدا كىردنە دەكرد كە دەلكايە پىستىيەوھ، وەكو شەپۆلى موچرىكىكى ساردىش بەرەو سەرى سەردەكەوت. ھەستى بەحەپەسان دەكرد، ھەرگىز لەوھەو پىش ھەستى بەشەپۆلى و نەكردوھ. ئەم شەپۆلە ساردىيە، ھەر وەكو شەپۆلى عىشقى، يا شەپۆلى گەرمىي، يا ھى توورە بوون. ئەم ساردىيە لە

ھەققەتدا ھى عىشقى؛ لەبەر ئەوھى ئەم خۆ فەيدا كىردنە موتلەقەى كامىرامانە و پەنز كىردنەوھەكى بىر ك بەدوو پرووى يەك نەفەرەت لى كىردن دەچوون و ئىماكولاتا لە ھەردووكيان ياخى ببوو. بەوھ دەچو پەنز كىردنى بىر ك بىت، فرىتى داتە باوھش دۆستە ئاسايىيەكەى و تەنھا لەخۆبايى بوونىش بىت و باكات بەرەو پرووى ئەم پەنز كىردنە بىستەوھ و قىنىتىكى زۆرى لە دۆستە ئاسايىيەكەى بىستەوھ. لەبەر ئەم ھۆبەيە كە ئا بەم توندوتىزىيەوھ پەنزى دەكات و حەزىش دەكات، كامىرامانەكە لە پىش چاوى بىتە مشكىك، ئەم مشكەش بىتە جالجالۆكەيەك و جالجالۆكەش بىتە مىش و جالجالۆكەيەكى تىرش قووتى بدات.

ئىستا و بەكراسىكى سپىيەوھ، پىبارى داوھ بچىتە خوارى و خۆى بەبىر ك و گشت ئەوانەى دىكە نىشان بدات. دلى بەوھ خۆشە كە كراسىكى سپى لەبەرە، پەنگى سپىش، پەنگى بووكە، چونكە ئەو و ھەست دەكات كە ئىمىرۆ رۆزى گواستەوھەتى، شايىيەكى بەرەواژ، شايىيەكى تراژىدى، شايىيەكى بى زاوا. لەژىر ئەم كراسە سپىيەش برىنى ناعەدالەتتىك بەجەستەوھەتى، ھەست دەكات ئەم نا عەدالەتتىيەش گەورەى كىردوھ، ئەم نا عەدالەتتىيە جوانى كىردوھ ھەر وەكو چۆن كارەسات شەخسىياتى تراژىدىا جوان دەكات. بەرەو دەرگا دەرەوات، ئەوھش دەزانى ئىستا ئەوتىر بەبىجامەيەكەوھ، بەسەر نووكى پىيەوھ، وەكو سەگىك دواى دەكەوتىت و حەزىشى دەكرد ئا بەم شىتوھە بەناو ھەموو كۆشكەكەيا پىياسە بىكات، جووتىكى تراژىدىاي مەسخەراوى، شازادەيەك سەگىكى ناجسنىش دواى كەوتوھ.

به لآم سه ری سوور ده مینیی له و که سه ی که به سه گی چواند. له نیو دهرگا که راوه ستاوه و به سیمایه کی تووره وه. له پریکدا ئیراده ی ملکه چی ده کوژیتته وه. پر له شی له ئاره زویه کی بیه یوا ده بیت، ئه ویش دژی ئه و شه نگیه به ستیت که وا به ناهق ئاپرووی برد. ئه و ئازایه تیبه شک نابات که شه پازلله یه کی لیبدات، یا دارکاری کات، یا فریی داته سه ر دۆشه ک و به زور له گه لی بخه ویت، به لآم هه ست به شتیک ده کات که کار له کار بترازینیی، شتیکی زل توندیره و ئامیز بیت.

ئیماکولاتا ناچاره له پیش دهرگا که هه لۆیسته یه ک بکات.

کامیرامانه که پیتی ده لی:

- نایه لم تیپه ری.

- تو له مه ودوا وجودت نیبه بۆم.

- چۆن؟ وجودم نیبه ؟

- کاکه ناتناسم.

پیکه نینییکی گرژ ده یگری: "نامناسیت؟" دهنگی به رز ده کاته وه: "ئه م

سه رله به یانیبه ش پیکه وه نووستین!

- مه جالت ناده منی ئا به م شیوه یه قسه م له گه لا بکه ییت! به م ئسلووبه!

- ئه م سه رله به یانیبه ، تو به م ئسلووبه قسه ت له گه ل ده کردم، نه تده وت،

ده ی... ده ی... ده ی!

به ته نکه شهرمیکه وه وه لآمی دایه وه:

- ئه و کاته ی که هیشتا خوشتم ده ویست، ئیستا بیز له م ئسلووبه

ده که مه وه. "

کامیرامانه که هاوار ده کات: "به لآم پیکه وه نووستین!

- به م شیوه یه قسه م له گه ل مه که!

- دوینیی شه ویش دیسانه وه هه ر پیکه وه نووستین، به یه که وه نووستین،

به یه که وه نووستین!

- وس به!

- بو ئه م سه رله به یانیبه ته حه مولی له شمت ده کرد، ئه م ئیواره یه نا؟

- ده زانی من قینی گه وره م له م ئسلووبه ناشرینه ت ده بیتته وه!

- جا چ گویم له قینه اتنه وه ی تو یه! تو سۆزانیبه کی بو خۆت!"

ئای که نه ده بوو ئه م وشه یه بدرکینیی، هه ر هه مان وشه بوو بیکیش پیتی وت. ئیماکولاتا هاوار ده کات:

"بیزم له م قسه بازارپیانه یه، بیزم له تو شه!"

کامیرامانه که ش دیسانه وه هاوار ده کات: "که واته تو له گه ل یه کپیک

نووستی بیزت لیتی ده کرده وه! به لآم ئایا ده زانی ئه گه ر بیت و ژنیک له گه ل

یه کی بنوی و له هه مان کاتیشدا بیزی لیکاته وه، ئه وه په تیاره یه که بو

خۆی، په تیاره یه، په تیاره یه که بو خۆی!"

وشه کانی کامیرامانه که تا دین شیکلی بازارانه وهرده گرن و تا دیتیش

ترس له سه ر روخساری ئیماکولاتا ده نیشیی.

ترس! ئایا به راستی لیتی ده ترسی؟ پروا ناکه م: ئه و باش ده زانی، له

قوولایی ناخیدا، پتیوستی به وه نه ده کرد که گرینگیه کی زور بدرتته ئه م

به گژدا چوونه. شاره زای ملکه چی کامیرامانه که یه و له م رووه شه وه ئه وه ی

مسۆگه ر کرده وه. ئه وه ش ده زانی که به م جوینانه ده یه وی بلتی گویم لیبگرن،

ببینن، ئیعتیارم بو دابنن. چونکه لاوازه، بۆیه جوین ده دات، له جیاتیی

هیز شه لاتبانه هه لسوکه وت ده کات و قسه ی توندیره وانه ش به کار ده هیتنن.

ئه گه ر ئیماکولاتا که میکیش خوشتی بو یستایه، ئه وه هه ر هه ندۆکه یه ک و

به س، که واته ده بویه ئیستا به رامبه ر به م ته قینه وه ی بیه یواییبه خاو

بیتتهوه. بهلام بهپیتچهوانهوه، لهجیاتى خاوبوونهوه، ناروزوویهکى
جلهوترازاوى تیدایه، ئەویش له پیناوى نازاردانى ئەوه.

هەر له بهر هه مان هۆش، واى لى دهکات که وشهکانى بهجیدى وهرگرت
و پروا بهجوین و هه رهشهکانى بکات و لیشى بترسى. هەر بۆیهش،
ئیماکولاتا زهق زهق تهماشای دهکات و له چاوانیشیهوه ههست بهو ترسه
دهکرا.

ترس له سه سیمای ئیماکولاتا دهخوینیتتهوه و ههست بهنازایهتى خو
دهکات: بهشیهوهکى ناسایى، ئەوه هه میسه ترسى له سه ره نهشت، خو بۆ
شل دهکرد و داواى لیبوردى لیدهکرد، وانىستا له پرێکدا، هیز و توانا و
سه رشیتى خو پى نیشان ددها، ئیستا، ئەوه له ترسا هه لده لرزى.
کاتیکیش ئیماکولاتاش دهبینى، لاواز و بى دهسه لات، ئەوه زیاتر دهنگى
هه راش دهکات و جوینه توند و بى سوودهکانى جارێکى دى بۆ هه لده لرزى.
داما، نازانى که وتۆته گه مەى ئەوهوه و بۆته شتیک که بهناسانى یارى
پى دهکرى، ته نانهت لهو کاتانهشى که هیز و سه ره سه شیشى له نىو تووره
بووندا دهسگير دهبوو.

ئیماکولاتا پى دهلى: "دهمترسىنى. شه رانیت و جى قىزلیهاتنه وهى"،
ئەوى دامویش، نازانى ئەم تاوانبارکردنه په شیمان بوونه وهى بۆ نییه و
ئەویش سیپالى ملکچه چى و دلّسافى، ئیتر بۆ هه تا هه تايه، لای ئەوه ده بیه
یه کیکى توند ره و ده سدر پیکه ر.

"دهمترسىنى" جارێکى تریش ئیماکولاتا پى و ته وه و خو لای دا بۆ
ئەوه تىپه رى.

پى ده دات بروات و وه کو سه گیکى ناجسن داوى شازاده یه ک بکه ویت،
هەر ئەوها داوى ده که ویت.

رووتایه تى. چەند لاپه ریه کى گۆفارى نوقیل ئۆسه رفاتۆرم هه لگرتوه،
هى مانگى خه زه لوه رى ۱۹۹۳ه، تىایا راپرسىک ئە نجام دراوه:
لیستىکیان بۆ سه د و بیست که س ناردوه که خو یان به چه پ ده زانن بۆ
ئەوه ی هیل به ژیر ئەو وشانه دا به یین که پىیان وایه ئە فسوونیه خشن، یا
هه ستیکى تايه تیان له لا دروست ده کهن، یا سه رنج راکیشن یا ئە وه تا
ته عبیر له ها وده مى ده کهن؛ چەند سالتیک له مه به ر، هه مان راپرسیان ساز
کردبوو، هه مان پرسىاریان تىایا دارشتبوو، هه ژده خال، خه لکى سه ر
به چه پى له دور خو کو ده کردوه و به مه خالى هاوبه شیان پیکه هیتا.
ئیمرو ته نها سى وشه هه ن خه لک له ده ورى کو ده بیه تته وه. ئایا چه په کان
ته نها له سى خال یه کده گرن؟ چ غلۆربوونه وه یه که! چ ئاوابوونیکه! باشه
ئەم سى وشه یه چىن؟ باش گو تىگرن: یاخى بوون و رهنگى سوور و
رووتایه تى. له یاخى بوون و رهنگى سوور خیرا تیده گه ین. باشه له
ده ره وه ی ئەم دووه، ته نها رووتى ده مینیتته وه که دلّی چه په کانى بۆ
لیده دات، ته نها ئەم وشه یه وه کو که له پوورى سه مبولى هاوبه ش له نىوانیان
ده مینى، شتیکى سه رنج راکیش. ئا ئە مه که له پوورى مېژووبه کى مه زنى
دوو سه د ساله که ده سپیکه که ی شو رشى فه ره نسایه، ئا ئە مه که له پوورى
رۆب سپیه ر و داننۆن و ژۆ ریس و رۆزا لوکسومبورگ و لینین و گرامیچی و
ئە راگۆن و چى گیشارایه؟ رووتایه تیه؟ سکی رووت و گواندینى* رووت و
سمتى رووته؟ ئا ئە مه یه دوا به یداغ که به ژیریا چه په کان مه زنترین ره وتى
مېژووییان ساز بدن؟

باشه ئاخ له بهر چى رووتایه تى؟ بۆ خه لکانى چه پ، ده بى ئە مه چ
بگه یه نى؟ په پمانگای راپرسین لیستىکیان بۆ بنیرى و ئە وانیش هیل به ژیر
ئەم وشه یه دا به یین؟

مه سیره ی چه په وه کانى ئە لمانىام دینیتته وه یاد، له هه فتا کاندا، بۆ

خویشاندان و نارەزایی دەربەرین هاتبوونە سەر شەقام (نازانم، دژ بەبۆمبای نیوکلیر بوو، یا دژی جەنگ یا دژ بەدەسەلاتی پارە بوو) لەسەر شەقامی یەکی لە شارە گەورەکانی دونیا، خوێبان رووت کردبوو و هاواریان دەکرد.

دەبێ ئەم خوڕووت کردنەوێه تەعبیر لە چ بکات؟

گریمانی یەكەم: رووتیی بۆ ئەوان بەهاترین سەر بەستییە و یەكێكە لەو بەهانیانە كە زۆرترین هەرەشە ی لێكراوە. ئەم چەپرەو ئەلمانانە بەم سەر و ئەوسەری شاردا دەهاتن و دەچوون، گەلی خوێبانان نیشان دەدا، هەر وەكو ئەو مەسیحییانە كە كاتی خوێ، خاچ لەسەر شان، بەرەو مەرگ دەڕۆشتن.

گریمانی دووهم: چەپرەو ئەلمانەكان، بەمە سەمبۆلی یەكێ لە بەهاکانیان عەرز نەدەکرد، بەلكو بەشێوەیەكی ئاسایی، دەیانویست سەدەمە لە لای ئەو خەلكە دروست بکەن كە خوێشیان بەچارەیان نەدەهات. سەدەمە دروست كردن و تۆقاندن و نەفرەت لێ كردنە. پیسایی فیلیان بۆ تیگرن. هەموو پۆخڵەواتی دونیايان بەسەرا برژێتن.

دوو فاقیبەکی سەیر و عەجایب: ئایا رووتی دەبیتە گەورەترین بەها، یا زەبەلاحترین پۆخڵەوات و وەك قۆمپارەیهکی قەستەقول فری دریتە نیو دوژمنەو.

باشە كاتیك ئانسان بەژولی دەلێ: "خۆت رووت كەو" چ واتایەکی بۆی هەیە و هەر وەها پیشی دەلێ: "چ قەپالگرتنیکە لە پیش چاوی ئەم دەعبا* قرتاوانه!"

ئەي باشە دەبێ بەنێسبەت ژولیبەو چ مانایەکی هەبیت كە بەناسکی و گەرموگورپیەو، وەلام دەداتەو: "بۆ نە"، قۆچەي كراسەكەي دەترانزینی؟

رووتە. كەمێ تووشی حەپەسان دیت و پێدەكەنی و پێكەنینهكەي نەتر دەدات و لە راستی بەخۆی پێدەكەنی، نەك بەئەو، چونكە ئا بەم شێوە رووت بوونەوێه، لەم فەزا پانویەرینە پر جامخانەیه، بۆ ئەو هەند نا ئاساییه و تەنها شتیش بیری لێكاتهو، ئەو ئەو وەزە نامۆیه و هیچی تر. مەمكڵغەكەي فری دا، پاشان ئاوەلكراسەكەي* بەلام ئانسان نەیدەبینی: سەرنجی ئەو دەدات رووتە، بەلام بەبێ ئەو ی بزانی ئایا بەرووتی دەبێ چۆن بێ. با بیخەینەو یادی خوێمان، چەند ساتیك لەمەوێهەر، ئانسانمان بینی چۆن تووشی وەسواسەي سمتی بیو، ئایا هەمیشە بیر لە سمتی دەكاتهو، دواي ئەو ئاوەلكراسە* ئاوریشمینەكەي فری دا؟ نەخیر. ئەم بیرەي لە لای رەویەو. لەجیاتي ئەو ی بەوردی سەیری ئەم لەشە بکات كە خەریكە رووت دەبیتەو، لەجیاتي ئەو ی خوێ لێ نزیك كاتهو، هێدی هێدی هەستی پێ بکات، بۆ نە دەستی لێ بدات، نەخیر پشستی تیدەكات و خوێ فری دەداتە حەوزەكەو.

ئەم ئانسانە زەلامیكي سەپروسەمەرەیه. سەماكەرانی لەتوێت كرد، وپێنەیهکی زۆریشی لەمەر مانگەو دەکرد، لە راستیشدا، ئەم ئانسانە وەرزشەوانە. خوێ نغرو دەكاتە نیو ئاوەكە و مەلە دەكات. لە پێكدادا، رووتیی خوێ لە بێر نامینێ، ئەو ی ژولیش، ئەو ی تەنها بیری لێ بکاتهو، ئەم مەلە كردنەیه كە بازوو و قاچەكانی بەخیرایی دەجوڵینیتەو.

دوا بەدواي ئەویش، ژولی، چونكە زەرگ نازانی، بۆیه بەوریایی بەپەیزەكەیا دەچیتە خواری. ئانسان، هەر ئاوریشی لێ ناداتەو! جیتی داخە: غەدر دەكا، چونكە ژولی گەلێ جوانه، زیاد لە پێبوستیش جوانه. لەشێکی تیشكهاویژی هەیه؛ ئەمەش ئەنجامی شەرم نییه، بەلكو شتیکی

دیکه یه، ئه ویش جوانه: ئه نجامی ناقولایی هه میمییه کی ته نهاییانه یه، چونکه، فانسان له بهر ئه وهی سه ری له ژیر ئاو دایه، ژولی گومانی له وه دا نییه که که سیکی دیکه نییه ته ماشای بکات؛ ئاو تا کو قژی دیت و هه ست دهکات ئاوه که سارده، هه زیش دهکات خۆی نو قم کات، به لام غیره ت ناکات. راوه ستا و دوو دله؛ پاشان، به ئه سپایی په یژه یه کی دی ده چیه ته خواره وه، هه رچه ند ئاوه که تا کو ناو کی دیت و هه ر دوو ده ستی نو قم دهکات، به ناو له پ مه مکی ته ر دهکات و فیتکی ده کاته وه. به راستی دیه نیکی جوانه. فانسانی ساویلکه، گومان له هیه شتیک ناکات، به لام من له کو تاییدا پروتییه که ده بینم که ته مسیلی هیه شتیک ناکات، نه ته مسیلی نازادی دهکات، نه ته مسیلی پۆخله وات دهکات، پروتییه که له هه موو مانایه که دامالراوه، پروتییه کی په تییه، هه ر وه کو خۆی، ساف، پیاو شیت دهکات.

له کو تاییدا ده ست به مه له کردن دهکات. زۆر له فانسان هیمنتر مه له دهکات، سه ری نارپیکانه سه رئاو ده که ویت؛ فانسانیش، سچ جار ئه مه سه ر و ئه و سه ری ئه و پانزه مه تره دهکات. کاتیک ژولی له په یژه که نزیک ده بیته وه بو ئه وهی سه رکه ویتته وه، فانسان خیرا دوا ی ده که ویت. هه ردوو ک له قه راغی هه وزه که ن، له سه ره وه ش له سالۆنه که وه غه لبه غه لب هه لده ستیت.

که مه ی په شوکان چونکه خه لکیکی نه ناسیاویان لپوه نزیکه، فانسان ده ست به هاوار دهکات: "هه ر ئیسته په لامارت ده ده م!" به گرژیییه کی ئاژه لانه خۆی ده کو تیتته سه ری.

چۆن شتی وا پروو ده دات، کاتیک هه ردوو ک پیاسه یان ده کرد، پرووی نه ده هات وشه یه کی پیس چیه بدرکینتی، وا ئیستاش، ترسی ئه وهی هه یه که یه کی گویی لی بیت، ئا به م جوژه هاوار دهکات و قسه ی ناشرین ده درکینتی؟

زۆر راسته، چونکه فه زای هه میمی جیهیشت. کاتی وشه یه که له پانتایییه کی بچوو ک و داخراودا له فز ده کریت هه مان ده لاله تی نییه، ئه گه ر بیت و هه مان وشه له ئه مفیتیا تریکدا^(۱) له فز بکریت. که واته ته نها وشه که لیپرسراو نییه و ته نه اش ئاراسته ی ژولی کرابیت، ئه مه وشه یه که که ئه وانی تر ده یانه وئ گوییان لپی بی، ئه وانه ی که وا له وین و سه یری ئه م دیه نه ده که ن. راسته ئه مفیتیا تر به تاله، به لام سه ره رای به تالییه که شی، جه ماوه ری خه یالی، جه ماوه ری ئیحتیمالی لیته دان، له گه ل ئه وان دایه.

ده کری پرسیا ری ئه وه ش بکه ین، ئه م جه ماوه ره له کی پیکه اتوه؛ پروا ناکه م مه به ستی فانسان جه ماوه ری کو ره که بیت؛ ئه و جه ماوه ره ی که ئیستا ده وریان لپی داوه، زۆرن، داواکاری زۆره، شله ژاو و فزولی دیاره، به لام به ئاسانی شناسنامه یان نازانین، خاوه ن روخساری نادیارن و ئه مه ش مانای ئه وه یه ئه و جه ماوه ره ی ئه و ئه ندیشه ی دهکات، خه ونی سه ما که رانن؟ جه ماوه ریکی نادیارن؟ ئه و جه ماوه ره یه که پۆتشان ده یویست تیورییه کانی له سه ری دا بریژی؟ که واته تیکرای جیهان ده گریتته وه؟ هه تا هه تایییه کی بی روخسار؟ جوژه ته جرید کردنیکیه؟ نه ک سه د له سه د: چونکه له دوا وه ی ئه م هه شاماته نادیاره هه ندی روخساری دیار ئاشکرا ده بوون: پۆتشان و هاو رپیکانی؛ سه رنجیان ده دن، پیده که نن، سه رنجی ئه م دیه نه ده دن. سه رنجی فانسان ده دن، سه رنجی ژولی ده دن، هه روه ها جه ماوه ره نه ناسیا وه که ش. فانسان بو ئه وان هاواری ده کرد، ده یه وئ ئی عجاب و ئافه رینی ئه وان بباته وه.

"ناتوانی دهستم بو درپژ بکه ی!" ژولی وه لام ده داته وه، ئه ویک به هیه چ شیوه یه که پۆتشانی نه ده ناسی، ئه ویش ئه م رسته به ی وت، بو ئه وانه ی که له وین و ئه وانه ی که له ویش نین ده توانن ئاماده بن. ئایا ئه ویش هه ز

(۱) مه به ست له شانۆی یۆنانی کو نه، هه روه ها هۆلی ده رس وتنه وه و شوینی کو ر گیرانیش ده گریتته وه. (وه رگپه).

هیچ پرووی نه‌دا. هەر هیچ پرووی نه‌دا، چونکه ئەندامی ئانسان وەکو شاتوویەکی چرچ و لۆچی کیتیویە، وەکو ئەسکیفیچی دورمانی داپیریە.

ئەری بۆچی هەند بچووکە؟

ئەم پرسیارە راستەوخۆ لە ئەندامی ئانسانی دەکەم، ئەندامیش بە ئاشکرا تووشی حەپەسان دیت و لە وەلامدا دەلی: "بۆ نابێ هەند بچووک بم؟ هیچ هەست بە پیتداویستییهکی ئەوتۆم نەکردوو بۆ ئەوەی گەورە بم! بروام پیتبەکن، ئەم فیکریهەم قەد نەهاتوو بە خەیاڵ! ئاگادار نەکرانمەتەوه. لە گەڵ ئانسان هاوتەبام، بەسەر سوپمانیشەوه بە دەوری حەوزەکه غارم دەدا و حەزبشم دەکرد بزەنم چی بەسەر دیت! بەباشی رابوارد! ئیستاش ئانسان بەوه تاوانبار دەکەیت که بێ توانایه! تکات لێ دەکەم! ئەمە بەتەواوی هەستم بریندار دەکات و تووشی تانیسی و پتزانم دەکات و کارتیکی نارەوایه، چونکه ئیمە هەردووک لە هارمۆنییهکی مۆتله‌قدا دەژین و تکاشت لێ دەکەم، تووشی بێ هیوایمان مەکە. من هەمیشە شانازی پتووه دەکەم، هەر وەها ئەویش شانازی بەمنه‌وه دەکات!"

ئەندامەکه راستی دەکرد. لە لایه‌کی تریشه‌وه، ئانسان بەهەلسوکه‌وتی ئەندامەکه‌ی تەریق نەبووه‌وه. ئەگەر ئەندامەکه‌ی ئا بەم جۆرە لە ئەپارتمانەکه‌ی هەلسوکه‌وتی لە گەڵ بکەربایه، هەرگیزاو هەرگیز لیتی خۆش نەدەبوو. بەلام لێره، ئەم هەلسوکه‌وته‌ی زۆر بەماقوول لیکداپه‌وه و هەر وەها بەسەنگینی لە قەلەم دا. کەواته بریاری ئەوه دەدات که شتەکان هەر وەکو خۆی چۆنه ئەوها وەرگریت و وا پیشان بدات که جووت دەبیت لە گەلی.

ژولیش، دیسانه‌وه نە تەریقبووه‌وه، نە هەستی‌شی بەحیرمان کرد. هەستی دەکرد لەشی ئانسان لە سەر‌وه دەجولیتەوه و لە خوار‌وه‌ش هیچ شتیکی

دەکات موعجیب بن پیتی؟ بەلێ، بەلام ئارەزووی ئەو هەر ئەوه‌نده‌یه که ئانسان موعجیب بێ پیتی. ئارەزووی ئەوه دەکات که جه‌ماوهرتیکی نادیار و نەناس چەپلەه‌ی بۆ لیدات بۆ ئەوه‌ی له لای ئەو ئینسانه‌وه خۆشه‌ویست بیت که بۆ ئەم شه‌وه هەلیبژارد، چوزانین چ روو دەدات؟ رەنگبێ بۆ کەسانی دیش. بەده‌وری حەوزەکه‌دا غار دەدات و مەمکۆله‌کانی بە کامه‌رانی بەراست و چەپدا هەلته‌ک هەلته‌کیانه.

ئانسان تا دیت، بەجورته‌تووه وشەکانی هەلده‌بژیری؛ تەنها خەسلەتی ئیستیعاره‌ییان هەندیک له قسه‌ی پرووی بازایی رزگاراییان دەکات.

"بەهینه‌که‌م* هەلته‌ده‌گرم و بەدیوارا داتده‌کوتم!

- ناتوانی دامکوئی!

- له ناوه‌ند حەوزەکه له خاچت دەدەم!

- له خاچ نادریتم!

- له‌بەر چاوی عالەم سمتت دەدریم!

- ناتوانی ببدری!

- هەموو دونیا کونی ره‌شت* دەبینن!

ژولی بەهاوار کردنه‌وه

- که‌سیک ناتوانیت ببینی!

ئا لەم کاتەدا، جارتیکی تریش، گوییان لە دەنگی زۆر نزیک دەبیت و وەکو ئەوه‌ی هەنگاوه سووکه‌له‌کانی ژولی قورس بکەن و داوای لیدەکات راوه‌ستیت: ژولی دەست بەقیژەیه‌کی که‌رکه‌ر دەکات، هەر وەکو دەست بۆ ژنیکی درێژ کرابیت. ئانسان دەیگری و هەردووک پیکرا بەردەبنه‌وه. ژولی سەیری دەکات، چاوانی کراوه، چاوه‌روانی ئەوه دەکات ئانسان پەلاماری بدات و بریاری ئەوه‌شی داوه که بەرگری نەکات. ژولی لینگێ دەکاتەوه. چاوانی دادەخات. بەئاستەم سەری بەلایه‌کدا وەرده‌چەرخینی.

وا پروو نادات، ئەمەى له لا غەریب بوو، بەلام بۆ نا، پیتی رازی بوو و ئەویش واتە ژولی، ئەویش هەر بەلەشى، وەلامى جوولانەوێ دۆستەكەى دەدایەو.

ئەو دەنگانەكەى پێش چەند ساتیک گوتیان لى بوو، وا هەست دەكرا دوور دەكەونەو، بەلام غەلبە غەلبەكەى دیکە لەو فەزایە دەنگى دەدایەو: دەنگى پیتی بەكۆ بوو بەو ناوہیا غارى دەدا.

هەناسەبركیى فانسان خیراتر و هەراشتر دەبیت؛ دەمرخینى و دەبۆرینى، لە هەمان كاتیشدا، ژولى دەنووزیتەو و هەنسك دەدات، چونكە لە لایەك، لەشە تەرەكەى فانسان تازارى دەدات كە بپوچان دەكەوتیتە سەر لەشى ئەو، لە لایەكى دیکەش، دەپەوێ بەم جۆرە وەلامى مرخە مرخەكانى ئەو بداتەو.

تەنها لە دوا لەحزەدا زانا چیکەكە چاوى پیکەوتن، نەیتوانى خۆى لیبیان بپاریزى. بەلام بەجۆرىك هەلسوكەوت دەكات، هەر وەك لەوێ نەبى واى، چاوى بەلایەنى دیکە گر دەدات. كەمۆكەپەك دلەراوكیى هەیه: بەتەواوى سەر لە ژيانى رۆژئاوا دەرناكات. لەناو جوغزى ئیمپراتۆرییەتى كۆمۆنیسمدا، لە دەور حەوزى مومارەسەى خۆشەویستى مومكین نەبوو، نەك ئەمە بەلكو مومارەسەى چەندین شتى دیکەش؛ دەبى هیدی هیدی خۆى بەم جۆرە ژيانە رابھینى. وا گەیشتە دیوہەكەى تری حەوزەكە و حەزى بەو دەكرد كە ئاورپك بداتەو و بەلایەن كەم بەقونە چا و خیرا تەماشای ئەو جووتە بكات كە خەرىكى جووتبسونن؛ چونكە سەرى لە شتیك دەرنەدەچوو: ئایا ئەو پیاو بەتەواوى لەشى خۆى بۆ كارى وا رابھیناوە؟ چ شتیك لە هەققەتدا بۆ پەرودەكردنى لەش سوودمەندە، خۆشەویستى فیزیكى یا كارى دەستیى؟ بەسەر حەز و ئارەزووەكانى زالە، نەیدەویست بەفۆبۆرى^(۱) نەچوین.

لە دیوہەكەى تری حەوزەكە رادەوہستى و خۆى بەوہرزى كردنەو خەرىك دەكات: سەرەتا، دەست بەراكردن دەكات و ئەژنۆى بەچاكی بەرز دەكاتەو؛ پاشان خۆى لەسەر دەست رادەگریت و پیتیەكانى بۆ ئاسمان بەرز دەكاتەو؛ هەر لە مندالبیەو ئەم مەشقە فیر بوو كە جوئمانزەكان پیتی دەلین سەرموقولانج، ئیستاش هەر وەكو جارى جارن چاكی لى دەزانى. پرسىاریكیش مېشكى داگیر دەكات: دەبى چەند زانای فەرەنسى هەبیت، چەند وەزیر هەبیت، بتوانى ئەمە بكەن؟ ناو و رەسمى هەموو وەزیرەكانى فەرەنسای بەخەيالاً دیت، ناوى هەموویان دەزانى و رەسمەكانى بیبیون و

(۱) وشەپەكى فەرەنسییە، بەو كەسە دەوتریت ئارەزووى بیبىنى دیمەنى ئیرۆتیكى دەكات بەبى ئەوێ خۆى ببینریت. (وەرگێر).

دهیهوئ بهخه یال بیانبینی که ئەوانیش هه مان مه شق ده کهن، هاوسه ننگ لهسه ر ناوله پ راوهستن و قاچه کانیا ن به ره و ههوا بهرز ده که نه وه و دلی بهمه خو شه: وه کو ئەوهی ئەو دهیبینی، هه موو لاواز و لاسانگ وه ستاون. دوا ی ئەوهی ههوت جار ان ئەم مه شقه ده کات، خو ی لهسه ر سک دهخه ویتنی و دهست ده کات بهشنا و کردن.

نه ژولی نه فانسان ناگایان له وه نیبه چی له دهووبه ریان روو ده دات. ئیکزیسیۆنیست نین، نایانهوئ ته ماشای هیترا ن بیوژتینه وه؛ ئەمه ئاههنگی ئورژی نیبه، ئەمه سپیکتاکله، و ئەکته ره کانیش له کاتی عه رزدا نایانهوئ چاویان به چاوی ته ماشا که ران بکه ویت. له فانسان زیاتر، ژولیه به هیچ شتیه که نایه وئ که سیککی دی ببینی؛ به لام توانای ئەوهی نیبه خو ی له و ته ماشا کردنه بیاریزی که دیت و به قورسی لهسه ر روخساری ده نیشیتته وه.

چاوی بهرز ده کاته وه و دهیبینی: کراسیکی زۆر جوانی سپی له بهردایه و به راوه ستاوی ده میک تیی ده روانی، ته ماشا کردنه که ی نامۆ دیاره و قورسیشه، گه لی قورسه؛ قورس چه شنی بیه یوایی، قورس وه کو ئەوهی نازانم چی بکه م، ژولیش، له ژیر ئەم بارستا ییه ئیفلیح ده بیت. جووله کانی سست ده بنه وه و ده ژاکین، چه ند حنکیک و ئیتر بی دهنگ ده بیت.

ژنه کراس سپی له به ره که هه زتیکی شیتانه ی تیا یا بو ئەوهی بقیژتینی، به لام خو ی ده گری، ناتوانی خو ی له م ئاره زوه بشاریتته وه، چونکه گه لی له وه به هیژتره که بو که سیککی ده کات که هه رگیز گوئی له م هاواره نابیت. هه نده نابات، خو ی پی ناگیریت و له پر پکدا، قیژه به ک ده کات، قیژه به کی باریک و سامناک.

ژولی راده چه له کی، خو ی راست ده کاته وه، ده ریپکه ی هه لده گری و ده بکاته پیتی و خیرا خو ی به کراسه که ی داده پۆشی و بۆی ده رده چی.

فانسان له و خاوتره. کراس و پانتۆله که ی کو ده کاته وه، به لام ده ریپکه ی نادۆزیتته وه.

چه ند هه نگاویک له پشته وه، پیاویکی بیجامه له بهر، ره ق راوه ستاوه، نه که س ده ببینی، نه که سیش ئەو ده ببینی، به ته رکیزه وه سه یری ژنه کراس سپیه که ده کات.

نەبەدەتوانی ئەو رەفزی بێرک هەرس بکات، بۆیە ئەم ئارەزوو شیتانەییە تیا دروست بوو: بچیت و ئیسارە کات و بەو کراسە سپییەو بەدەوریا بخولیتەو (تایا جوانییەکی پاکیزە رەنگی سپی نییە؟)، بەلام ئەم چوونەیی بۆ سالتونی کۆشکە و گەرانە لە دالانەکاندا بەهیچ چوو: بێرک لەوئ نەمابوو و کامیرامانیش، نەک بەهیتمنیش وەک سەگیکی ناجنسی نابوو دواي کەوتبوو، بەلکو بەدەنگیکی ناچیزە و بەهیتز قسەي ئاراستە دەکات. ئیماکولتا سەرنجی ئەوی بۆ لای خۆی قۆزتەو، بەلام سەرنجیکی زۆر ناخۆلا و گالتەجار، بەجۆریک هەنگاوی گورج هەلدەنێ و بەم جۆرە هەلدێ، تا دەگاتە بەردەم حەوزی گەرماو و چاوی بەم دوو دەکەوئ کە خەریکی جووتبوون و ئیتر دەست بەقێژە دەکات.

ئەم قیژەیی بەخەبەری دەکاتەو: هەر خیرا و بەروونی هەست بەو تەلەییە دەکات کە تەقیبەو سەری: ئەو دواي کەوتوو لە دواواییە و لە بەردەمیش ئاو. روونبین، لەو تێدەگات کە ئەم ئابلوقەیی بێ دەروازەیی و تاقە دەروازەش شک بەریت، دەروازەییەکی ناعاقلانەیی؛ تاقە چارەسەری عاقلانەیی لە بەردەم ماییتەو، ئەو چارەسەریکی شیتانەیی، بەهەموو هیزی ئیرادەیی خۆیەو شتیکی ناهەموار هەلدەبژیری: دوو هەنگا و دەچیتە پیتشەو و خۆی فری دەداتە ناو ئاوکەو.

جۆری خۆ هاویشتنەکەشی گەلێ سەیر بوو: بەپیتچەوانەیی ئەو دواي ژولی، زەرگی زۆر باش دەزانێ، بەلام بەسەر کەوتە ناو ئاوکەو، بازوو کانی ناتەبا بەملا و ئەولایا یەکنالا دەبوونەو.

چونکە جوولانەو ئەندامی لەش، جگە لە وەزیفەیی عەمەلی خۆیان، واتای دیکەشیان هەییە کە تەجاووزی ویستی کەسە کە دەکەن؛ کاتیکی یەکیکی بەماییو خۆی فری دەداتە ناو ئاوو، لە جوولەیی ئەندامەکانی، هەر دلخۆشییە و تەعبیر لە خۆی دەکات، بەپیتچەوانەشەو، غەمگینی هاویاری ئەوانەیی کە بەم جۆرە خۆیان فری دەدەنە ناو ئاوو.

کاتیکی یەکیکی بەجلوبەرگەو خۆی فری دەداتە ناو ئاوو، بەراستی شتیکی تر، تەنھا ئەوانەیی کە مەبەستیان لە خۆکۆژییە، خۆیان بەجلوبەرگەو فری دەدەنە ناو ئاوو و ئەو شتی دەبەوئ خۆکۆژی بکات، زەرگ ناهاویت؛ خۆی شلپ دەکەوینێ: ئا بەم جۆرە زاکیبەرە قوولی جوولانەو ئەندامەکان زمانی خۆیانمان دەبیت. هەر بۆیە ئیماکولتا، سەرەرای ئەو مەلەزانیکی دەگمەنیش بوو، نەبەدەتوانی بەو کراسە جوانەییو، بەشیتوویکی دیکە خۆی فری داتە ناو ئاوو.

بەبێ هیچ هۆیەکی عاقلانە، وا خۆی لەناو ئاوو کە دەبیتتەو؛ وا لەناو ئاوو کە دایە، ملکەچی کردەکی خۆیەتی و ماناکەیی وردە وردە پۆچی داگیر دەکەن؛ هەست دەکات خۆکۆژی خۆی دەژیت، خۆخنکەندی خۆی، ئیتر لەمەودا هەر چیبەک بکات، تەنھا پانتۆمیم و بالییبە کە جوولانەو تراژیدیەکانی درێژە بەخیتابە بیدەنگەکی دەدەن: دواي ئەم کەوتنە ناو ئاوو. خۆی راست دەکاتەو. ئا لەو شۆینەیی کە ئەو خۆی فری دا، ئاوو کە زۆر قوول نەبوو، ئاوو کە تا ناوقەدی دەهات، چەند چرکەیی بەراووستاوی مایەو، سەر قیت و پشت قۆز. پاشان جاریکی دی خۆی بەر دەداتەو. ئا لەم کاتەدا، ملپیتچیک لە کراسەکی جیا دەبیتتەو و سەر ئاو دەکەویت، هەر وەکو چۆن یاداشت دواي مردووان سەر ئاو دەکەویت. جاریکی دیش قیت دەبیتتەو، کەمۆکەیی سەری بەپشتا چەماو تەو، بازوو کانی دوور لە خۆی؛ وەکو ئەو بیسوئ غار بدات، چەند هەنگاویک دەچیتتە پیتشەو، دەگاتە ئەو شۆینەیی کە عەردی حەوزەکی لیژایییە، جاریکی دیش خۆی نوقم دەکاتەو. ئا بەم جۆرە دەچیتتە پیتشەو، هەر بەناژەلێکی ئاوی دەکات، بەسۆنەییکی ئەفسانەیی دەکات کە سەری خۆی نوقمی ئاو دەکات و جاریکی دیش بەرەو پیتشەو بەرزی دەکاتەو. ئەم حەرەکاتانە گۆرانی بۆ ئارەزوویەکی دەچرن کە حەز لە بەرزایییەکانی ژیان دەکات یا ئەو تا خۆ نغرو کردنە نیو قوولایییەکانی ئاو.

بیتجامە لەپیتبە کە دەکەوینتە سەر ئەژنۆ و دەست بەگریان دەکات: "وەرەو، وەرەو من تاوانبارم، من تاوانبارم، وەرەو!"

لهوبه‌ری حه‌وزه‌که، له به‌ره‌ی قوول‌ه‌که، زانا چیکه‌که خه‌ریکی شناو کردنه و ته‌ماشاکانیشی حه‌په‌ساون: سه‌ره‌تا وای بی‌ر ده‌کرده‌وه که نه‌و ژنه و پی‌اوه‌ی که تازه به‌تازه گه‌یشتنه نه‌وی، نه‌وا هاتوونه لای ژن و پی‌اوه‌که‌ی دیکه و هه‌نده نابات، چاوی به‌و پارتوزه^(۱) نه‌فسانه‌یییه ده‌که‌ویت، نه‌و پارتوزه‌ی که ده‌می‌ک بوو گوتی لی بوو بوو، به‌دری‌ژیایی نه‌و ماوه‌یه‌ی که له‌سه‌ر نه‌سکه‌له‌کانی ئیمپراتورییه‌تی کۆمۆنیسمی توندرو ئیسی ده‌کرد. هه‌ر له‌به‌ر عه‌بییه‌ش، بی‌ری له‌وه‌ش ده‌کرده‌وه که له زرووفی وا دا، پی‌ویست ده‌کات نه‌م شوینه جی‌به‌یلتی و بگه‌ریتنه‌وه ژووره‌که‌ی خۆی. پاشان نه‌و قیژه به‌رز ناخراپه‌ گوتیه‌کانی و هه‌ردوو بازووی خا و بوونه‌وه و له‌شی وه‌کو په‌یکه‌ری لی‌هات، هه‌رچه‌نده ته‌نها هه‌ژده جاری کردبوو و به‌س، مه‌شقه‌که‌ی راده‌گریت. له پیتش چاوی نه‌و ژنه کراس سپی له‌به‌ره‌ش که‌وته ناوه‌که‌وه و ملی‌پتی‌چیکیش سه‌ر ناو که‌وتوو و ورده گولی شین و سووریش عه‌ردی ملی‌پتی‌چه‌که‌یان دا‌پۆشبوو.

ره‌ق وه‌ستا و، شان و ملی به‌رز کرده‌وه، زانا چیکه‌که له‌وه تی‌گه‌یشت که نه‌و ژنه نیازی خۆ‌خنکانی هه‌بوو: هه‌ولی نه‌وه‌ی ده‌دا که سه‌ری نو‌قم کاته ژیر ناوه‌که، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیراده‌ی هه‌نده به‌هیز نه‌بوو، هه‌میشه سه‌ری به‌رز ده‌بووه‌وه. زانا ته‌ماشای خۆ‌کوشتنی‌ک ده‌کات هه‌رگیز له‌وه‌و‌پیتش وینه‌ی وای به‌خه‌بالا نه‌هاتبوو. نه‌و ژنه نه‌خۆشه یا برینداره یا نه‌وه‌تا راده‌نریت؛ خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه و جارێکی دیکه‌ش نو‌قمی ناوه‌که ده‌بیته‌وه، نه‌م دیمه‌نه دووباره ده‌بیته‌وه، بی‌گومان مه‌له نازانی؛ تا دیتیش، زیاتر نو‌قمی ناوه‌که ده‌بیته‌وه و هه‌نده نابات ناو هه‌موو له‌شی داده‌پۆشی و له پیتش چاوی نه‌و بی‌جامه له‌به‌ره ده‌ست و پی سپییه ده‌مریت و نه‌ویش

(۱) موماره‌سه‌ی خۆشه‌ویستی به‌کۆمه‌ل. (وه‌رگێر).

له‌سه‌رچۆک سه‌یری ده‌کات و ده‌گریی.

زانا چیکه‌که ئیتر خۆی په‌کئالا ده‌کاته‌وه: هه‌له‌ده‌ستی، خۆی به‌لای ناوه‌که ده‌چه‌می‌نیته‌وه و رانی ده‌نووشتی‌نیته‌وه و بازووشی به‌ره‌و دواوه گرز بوته‌وه.

کابرای بی‌جامه‌له‌به‌ر ئیتر سه‌یری ژنه‌که ناکات، سه‌ری له هه‌یکه‌لی نه‌و پی‌اوه نه‌ناسیاوه سوورماوه، زل و زه‌به‌للاج، به‌هیز و سه‌یریش گێروگه‌وال، ریک به‌رامه‌رییه‌تی، ده‌پانزه مه‌تری‌ک و به‌س، خه‌ریکه خۆی تی‌که‌لی درامایه‌ک ده‌کات که هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نییه؛ مه‌به‌ست له‌و درامایه‌یه که نه‌و بی‌جامه‌له‌به‌ر حه‌ز ده‌کات ته‌نها هی خۆی و هی نه‌و ژنه بیته‌ که خۆشی ده‌وی و به‌س. چونکه، کێ هه‌یه گومان له‌وه بکات؛ خۆشی ده‌وی، قینه‌که‌ی شتیکی کاتییه؛ ناتوانی قینی لی بیته‌وه و به‌رده‌وامیش بیته له‌م قین لی‌هاتنه‌وه‌یه، سه‌ره‌رای نه‌وه‌شی گه‌لی نه‌شکه‌نجی داوه.

نه‌وه‌شی ده‌زانی له‌ژیر فشاری هه‌ستی ناعاقلانه و کیتی به‌م کاره هه‌لسا، له‌ژیر فشاری نه‌و هه‌ست ناسکییه عاجباتییه بوو که خۆشی لی تی‌ناگات و هه‌روه‌ها به‌پیرۆزیشی ده‌زانی. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی جوتینیکی زۆری پیتدا، له‌قوولایی ناخی، ئافره‌تیکی بی‌تاوانه و تاوانباری راسته‌قینه‌ی نه‌م شه‌روشۆر و ناته‌بایییه چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی نیوانیان په‌کیکی دیکه‌یه. نایناسیت و ناشزانیت له‌کوتیه، به‌لام ناماده‌یی نه‌وه‌ی تیا به‌ره‌و رووی بیته‌وه. نا له‌م حاله‌ته زه‌هینییه‌دا، سه‌یری نه‌و پی‌اوه ده‌کات که سپۆرتانه بو سه‌ر ناوه‌که ده‌چه‌میته‌وه و وه‌کو نه‌وه‌ی به‌نج کرابیت، سه‌یری له‌شی ده‌کات، چوست و ماسوولکه‌کانی له‌شیشی پته‌و و غه‌ربیش له‌شیتیکی نه‌گوجاوی هه‌یه، رانی پانوپۆری ژنانه و پوزی گه‌وره و حۆل، له‌شیتیکی بیته‌وه و هه‌ر چه‌شنی ناعه‌داله‌تیکی قه‌واره پیتداوه. هه‌یچ شتیکی له‌باره‌ی نه‌و پی‌اوه نازانی، گومانی هه‌یچیسی لی ناکات، به‌لکو له‌ تاو نازاره‌کانی کویریایی داها‌توو، له‌ په‌یکه‌ره می‌ژوویییه دزیه‌دا، وینه‌ی به‌دبه‌ختیی خۆی ده‌خوینیته‌وه که رافه‌کردنی مومکین نییه و به‌رامه‌به‌ر به‌و پی‌اوه هه‌ست

به قینیکی ملهوریش دهکات و تیایا زیندوو ده بیته وه.

زانا چیکه که زهرگیتک ده هاویژئی و به چهند باسکه مه له به کیش له ژنه که نزیک ده بیته وه.

"وازی لیبهینه!" بیجامه له به ره که هاوار دهکات و ئه ویش خۆی فری ده داته ناو ئاوه که وه.

زانا چیکه که تهنها دوو مه تریک ماوه بگاته ژنه که و پیته کانی وا له زه مینی حه وزه که ده دن.

بیجامه له به ره که به ره وه ئه و ده چیت و جاریکی دیش هاوار ده کاته وه: "وازی لیبهینه! دهستی لی نه دهیت!"

زانا چیکه که بازووی بوژیر له شی ژنه که درپژ دهکات و هه ناسه یه کی درپژ ده دات.

ئا له م کاته دا، بیجامه له به ره که، لیبی نزیک بوته وه: "به ریده یا ئه وه تا ده تکوژم!"

له بهر خوره ی فرمیسه کانی هیچ شتیکی دیکه نابینی، هیچ شتیکی دیکه جگه له سیتبه ری له شتیکی گپروگه وال. شانیتیکی ده گریته و به هیتز رایده وه شینی. زاناکه لا ده دات و ژنه که ش له سه ر بازووه کانی غلور ده بیته وه. ئیتر هیچ کامیکیان به ته نگی ئه و ژنه وه نایه ن، هه ردووک خه ریکن به ره و په یژه که ده چن و سه رده که ون. زاناکه سه یری چاوه به کینه کانی بیجامه له به ره که ده کات و چاوانی ئه ویش به قینیکی هاوشان ده بریسکینه وه. بیجامه له به ره که خۆی پی ناگیریت و مستیکی لی ده دات.

زاناکه هه ست به ئازار له سه ر ده موپلی ده کات. به زمان له وه تپده گات که دانیتیکی پیشه وه ی له ق بووه. دانیتیکی درۆزنه بوو که زۆر به مه حکه م له ره گی ئه وه ی پیشوو له لایه ن دانسازیتیکی شاری پراگ راگیرا بوو و دانی درۆزنه ی دیکه ی ده وره به ری خۆی راگرتبوو، زۆر به شیتلگیری ئه وه شی بو باس کردبوو که ئه میان وه کو کۆله گه یه ک وایه ئه وانی دیکه راده گری،

ئه گه ر هاتوو رۆژتیکیان ئه میانت له کیس چوو، ئه وه هه موو ئه وانه ی تر جی له ق ده بن، بو به زانا چیکه که تووشی دلته زانیتیکی به ده ر له وه سف ده کات. به زمان ده که ویتته سو راغی دانه که و ره نگی ده په ری، سه ره تا دلله راوکه یه که، پاشان شیتوهار ده بیته. هه موو ژبانی له به رده میا قووت ده بیته وه و فرمیسه ک بو جاری دوو دم، هه ر ئیمرۆکه چاوانی غه ر قکرد؛ به لی ده ست به گریان ده کات، له ناو گه رمه ی گریان ده بیته ئه مه ی به خه یالا دیت: هه موو شتیکی له کیس چوو، تهنها بازوو و ماسوولکه ره په کانی ماون، به لام ئیتر ئه م بازووانه، ئه م بازووه هه ژارانه به چی ده چن؟ هه ره کو ئیسه برینگیتک، ئه م پرسیاره بازووی راستی ده خاته جووله یه کی زۆر تونده وه: شه پازلله یه ک، شه پازلله یه کی به هیتز به قه د غه مگینی تاخمیتیکی دان، به هیتز وه کو نیو سه ده ی پانپانوکی* له بارچووی قه راغ حه وزه کانی فه رنه سا، ده کیشیتته بنا گوئی بیجامه له به ره که، بیجامه له به ره که له ژیر ئاوه که ون ده بیته.

که وتنه که ی هه ند خیرا بوو، هه نده گونجاو بوو زانا چیکه که هه ست ده کات کوشتی، دوا ی چه ند ساتیتیکی حه په سان، ده چه میتته وه و به رزی ده کاته وه و چه ند زلله یه کی هیتواش ده ساویتته ئه ملا و ئه ولای روخساری؛ کابرا چاوی ده کاته وه، ته ماشا لیله که ی ده که ویتته سه ر له شه گپروگه واله که و پاشان خۆی رزگار ده کات و به ره و ژنه که و به ره و په یژه که ده چیت.

ژنه که، له سهر چينچک له دهوړی حهوزه که خوی گرمو له دابو و بهوردی سهرنجی بیجامه له بهر که ده دا، بیړی له تهلش و کهوتنه ناو ناوه که ده کرده. کاتیکیش دهگاته قهراغه کاشیرپژده که، ژنه که هله دهستی و به بی نه وهی ناوړی لی بداته وه، له سهرخو بهرو په یژده که دهچیت بو نه وهی بیجامه له بهر که دواي بکه ویت. نا بهم جوړه، به بی ورته، شاهانه تهر بوونه، به سالونه که دا تیده په ږن (ده میکیسه که سی تیا نه ماوه)، دالانه که ده ږن و دهگه نه ژووره که بیان. جلویه رگه کانیاں چوړه دی دیت، له بهر سهرماش هله ده له رزن، ده بی جلویه رگه کانیاں بگوړن.

ئهی دواي؟

مه به ست له دواي چیه؟ پیکرا دهنون، ئهی بیرتان له چی تر ده کرده وه؟ به درپژایي هم شه وه بیده ننگن، تنها نه وه نه بیت، ژنه که به نووزانه وه شه و ده باته سهر وهک نه وهی غه دریاں لی کرد بیت. نا بهم شیوهیه هه موو شته کان به رده وام ده بن، هم دیمه نهی که نه مشه و پیتسه شیان کرد، به رژ و به هه فته دوو باره دی ده که نه وه. بو نه وهی پی نیشان بدات که ژنیکی بازایی نییه، له سهرووی هم جیهانی ئاساییه وهیه که بیزی لی ده کاته وه، جاریکی دیش وای لی ده کات که بزی بیته سه رچوک، دان به تاوانه که دی داده نیت، ده گری، ژنه ش شه رانیتر ده بیت، له گه ل هیتران در ده چیت، به بیوه فای داده نی، نازاری ددات، دهیشکینیت، جاریکی دی لیتی یاخی ده بیته وه، زمانی شهلانیانی ده بیت، هه ر شهی لی ده کات، بریاری نه وه ش ددات شتیکی زور ناقولا بکات، ئینجانیه که ده شکینیت، جوینی پیس ددات، بویه ژنه ترس دایده گرتیه وه، به ده سدریژکه ر و توند ره ویش ناوی ده زړینیت، جاریکی دیکه بوی دیته وه سه رچوک، جار بو تاوانباری خوی لی ددات، ژنه بریاری نه وهی پی دداته وه جاریکی دیش له گه لیا بچیته جیگاوه و نا بهم جوړه، رژ و هه فته تیده په ږن، سال دیت و سال دپروا.

ئهی زانا چیکه که؟ زمانی نووسایه نه و دانهی که له ق بو، به خوی ده لی: له م ژیا نه چیم بو ماوه ته وه: دانیتیکی له ق و ترسی نه وه ش که ده بی له مه ولا تاخم هه لگرم. هه ر نه مه و بهس؟ هیچی دیکه؟ هیج. له ریگای رۆشنی نییه کی کتویردا، هه موو رابردوی نهک وهک موغامه ره به کی مه زنی پر روودای تاک و تراژیدی، به لکو وه کو تو زقالی روودای تیکه لوییکه لی بی سه روشین که هه موو گه روونیاں له چا ونوقیتدا ته ی کرد به به رده میا تیه ری که ئیتر له توانایدا نییه له یه کتریان جیا کاته وه، به جوړیک که رهنگبیت بیرک هه قی بو بیت که به هه نگاری بچوینیت، یا به پو لنوییه ک، چونکه زور پیی ده چت هه نگارییه ک یا پو لنوییه ک یا تورکیک، یا پروسیک بوايه، بوشی هه یه منالیتیکی سو مالی بیت له کاتی گیاناندا. کاتی شته کان زور به خیرایی تیده په ږن، که س له هیج دلنیا نییه، له هیج دلنیا نابین، تنانته له خوشمان.

کاتی که باسی شه وه که دی خاتو ت یم کرد، نه و هاوکیشه به ناوبانگه م هینایه وه یاد که له فه سلی یه که می نامیلکه دی ماتماتیکی و جوو دیدا هاتووه: پله ی خیرایی راسته و خو په یوه ندی به ته ناسوی پله ی له بیر کرده وه هه یه. له هاوکیشه په وه ده کری چه ندین په یوه ندی بقوزینه وه، له وانه: هم سه رده مه ی ئیمه خوی داو ته ده ست شه ی تانی خیرایییه وه، هه ر بویه شه زو خوی فه راموش ده کات. به لام ده مه وی نه و هاوکیشه یه سه روژیر بکه م و بلیم: هم سه رده مه ی ئیمه هاجیسی فه راموش کردنی هه یه و بو نه وهی هم ئاره زووه به ده ست به یینیت، بویه خوی دداته ده ستی شه ی تانی خیرایییه وه، هه نگاوه کانی گورج ده کات بو نه وهی نه و هه مان تیبگه یه نی که نایه وی بیته وه یادمان و له ده ستی خوی بیزاره، بیتر له خوی ده کاته وه و ده یه وی نه و گره له رزوکهی زاکی ره ش بکوژینیتیه وه.

هاوولاتی خوشه ویستم، هه قال، ئهی کاشیفی به ناوبانگی موسکا

پراژنیسیس، کرىكارى قاره مانى سهر ئه سكه له كان، نامه وى چىتر نازارت به دهسته وه بچىزم، ئا ئوها بتبىنم له ناو ئه و ناوه راوه ستاوى! تووشى په تا دهبيت! هاوړى! برا! ههنده نازارى خوت مه ده! ده رچو! برؤ بخره وه. دلته به وه خوښ بيت كه فه راموش كراوى. خوت له ناو په شته مالى نهرمونولى له بىرچونه وهى گشتيدا بپىچهره وه. بىر له و پىكه نينه مه كه ره وه كه هه سته برىندار كړدى، ئه و پىكه نينه ش وه كو رابردوى سهر ئه سكه له كانت كو تايى هات، هه روه ها شكومه ندى راوانت كو تايى هات. كو شك هيمنه و په نجه ره كان بكه ره وه با بونويه رامه ي دره خته كان ژوره كه ت پر كه ن. هه ناسه بده. ئه مانه دره خته شابه روون، ته مه نيان سى سه ده يه. ورشه ي ئه و دره ختانه، هه مان ئه و ورشانه ن كه كاتى خو ى خاتو و ت و سوارچا كه كه گو تيان لى ده بو، كاتى له كو شكه بچو كه كه خو شه ويستيان ده كړد، ئه و كو شكه بچو كه كه كه له په نجه ره كه كه توه ديار بو، به لام تو نايى نى، ئه فسوس، چونكه ده پانزه سال دواتر له ناو كه ف و كولى شو رشى ۱۷۸۹ دا روو خىنرا و له و چهنه لاپه ربه يه ي قىقان دىنون كه تو نه تخو ىندو ته وه و هه رگىزىش ناى خو ى نى ته وه، هىچى تر شك نابه ين.

فانسان ده رپىكه ي نه دو زىيه وه، پانتو له كه ي كرده پى و كراسه كه ي له بهر كړد، به بى ئه وه ي له شى وشك كاته وه و به دواى ژوليا رايكرد. به لام ژولى زور خىرا و ئه وىش زور له سه رخو. فانسان به دالانه كه دا ده گه را، سه رنجى ئه وه ي دا كه ژولى له و ناوه نه ماوه. له بهر ئه وه ي ژوره كه ي ژولى نه ده هاته وه ياد و ئه وه شى ده زانى به ختى زور نىيه له وه ي كه بىدو زىته وه، به لام به دالانه كه يا ده هات و ده چوو به هىواى ئه وه ي ده رگايه ك بكرىته وه و گو تى له دهنگى ژولى بيت و پى بلى: "وه ره فانسان، وه ره." به لام له و كاته دا هه موو خه لك نووستوون و گو تىمان له هىچ دهنگى ك نايىت و ده رگا كانىش هه موو داخراون. به چرپه: "ژولى، ژولى!" چرپه كه ي هه راشتر ده كات، به لام ته نها بىدهنگى وه لامى ده داته وه. بىرى لى ده كاته وه. بىر له روخسارى ده كاته وه، چون له ژىتر تريفه ي مانگ سپى ده چوو وه. بىرى له سمته خرپه كه ي ده كاته وه، ئاى بو ئه و سمته رووته ي كه چهنه لى نىك بووه وه و هىچى لى نه كړد، هه ر هىچى لى نه كړد. نه ده سته لى دا، نه بىنى. ئاى بو ئه و وىنه سامناكه و جارپكى دىش ئه ندامه كه ي دىته وه هو ش، دىته وه ئاگا، خو دىته وه ئاگا، ئه مجاره، بى سوود و بى حىكمه ت و به وىقاره وه دىته وه ئاگا.

ده چىته وه ژوره كه ي، خو ى فرى ده داته سه ر ئه سكه مپىلىك و له ناو مپشكىشى ته نها ئاره زوى ژولى پهنگى خوار دو ته وه. ئاماده يه هه موو شتىك بكات له پىناوى ئه وه ي ژولى بدو زىته وه، به لام هىچى له ده ست نايه ت. سبه ينى دىته چىشتخانه كه بو ئه وه ي قاوه لتى بكات، به لام ئه و، به داخه وه ده بوايه بگه رپىته وه مه كته به كه ي له پارىس. نه ناو نىشانى پى ده زانى، نه ناوى خىزانىشى، نه شو ىنى ئىش، هه ر هىچ. به ته نها له گه ل شكستىيه كى مه زن، شكستىيه كى كه عه جايب زلىي ئه ندامه كه ي قه واره ي داوه تى.

ئەم ئەندامە، سەعاتىك نابىت، گەلى ژىر و تەنھا جەمىتىكى شىاوى بەخۆى شك دەبرد و لە گفتوگۆبەكى زۆر سەرنج راکىشدا، بەئەنجەتى زۆر مەحكەم و عەقلانى ھەموومانى ھەپەساند؛ ئەوا ئىستاش، ھەمان ئەندام تووشى گومانى كرددوم و ئەمجارەيان رېتى لى و ن بوو و ھىچ ھۆبەكيش نىيە و بەرەو پروى گەردوون قىت بۆتەو و ھەر چەشنى سەمفۆنىيائى نۆبەمى بىتھۆفن، بەرامبەر بەكەساسى مرۆفایەتى، سروودى ئۆخزنى تايبەتى خۆى دەلوورېتى.

۴۳

ئەمە دووھم جارە كە ئىبرا دېتەو ئەگا.

"بۆجى ناچارى ئەوھى كە دەنگى رادىۆكە ھەندە بەرز كەيت، وەختە گىژىم؟ بەئەگات ھىنامەو.

- رادىۆم دانەگىرساندوو. لە ھىچ شوپىنىكى دىكە ھىمنى وەكو ئىرەت دەست ناكەوئىت.

- نەخىر، رادىۆت داگىرساندبوو و ئەمەش جوان نىيە. خەوتبووم.

- بەخودا!

- بەتايبەت ئەم سروودە ناخۆشەش، چۆن دەتوانى گوى لەمە بگىرى!

- داواى لىبورەنت لىدەكەم، جارېكى دىش خەتائى خەيالەم.

- چۆن؟ خەياللى تۆ؟ رەنگى تۆ بووئىتى كە سەمفۆنىيائى نۆبەمت نووسىبى؟ دەلىلى خۆت بەبىتھۆفن دادەنئىت؟

- نا نا، مەبەستم ئەمە نىيە.

- ھەرگىز ئەم سەمفۆنىيائەم ھەندە لەلا بىزاركەر و ناخۆش و گەمژە و حۆل و ساوئىلكە و بازارپى و مندالانە نەبوو. ئىتر لە تاقەتدا نىيە. بەراستى ھەر ئەمە ما بوو. ئەم كۆشكە ئەجندەى تىايا، دەقەيەك چىيە زىاتر نامەوى لىرە بىنم. تكات لى دەكەم، با برۆين. وا رۆژىش خەرىكە ھەلئىت. "

سپیدیه. بیری له دوا دیمه نی چیرۆکه که ی فیشان دینۆن ده که مه وه. شهوی خوشه ویستی له کابینه نهینیه که ی کۆشکه که کۆتایی هات، ژنه کاره که، نهینیراگر هات و نه وه یان پی رابگه به نی که رۆژ بۆته وه. سوارچاک خیرا جلویه رگه که ی ده کاته بهر، دهرده چی، به لام له دالانی کۆشکه که ون ده بیته. له بهر نه وه ی له وه دترسا که که شف بیته، نه وه به باش ده زانی که بگه پیتته وه باخچه که و وا نیشان بدات که پیاسه ده کات، وه کو یه کیتک که تیروپیش نووستی، ههر بویه شه زوو هاتۆته وه ناگا. که می گیتز، ده یه وی له واتای نه م سه رچلییه تیبگات: ئایا خاتوو ت وازی له دۆسته که ی هیناوه، مه به ست له مارکیزه؟ ئایا ده یه وی وازی لیبینی؟ ئایا ته نها ده یه وی به م جوړه سزای بدات؟ ئایا له م شه وه به دوا وه ده بی چ شتیکی دیکه روو بدات؟

له نیو نه م پرسیارانه گومرا بوو، له پرتکدا تووشی مارکیز دیت، دۆسته که ی خاتوو ت هه نده نیبه گه بشته کۆشکه که و خیرا به ره و لای سوارچاکه که ده روات: "چۆن نه مه رووی دا؟" زۆر به هینی نه م پرسیاره ی ئاراسته ده کات.

دیالوگی نه و دووه، سوارچاک ده گه یه نیته مه به ستی موغامه ره که ی: نیازیان وا بوو میترده که ی خاتوو بیری بۆ لای دۆستیکی دیکه وه رچه رختن و نه م رۆلشه بهر نه و که وت. رۆلئیکی جوان نییه، ته نانه ت رۆلئیکی نابوتیشه، مارکیز به پیکه نینه وه نه مه ی تیده گه یه نی. بۆ نه و خۆبه خت کردنه، مارکیز ده یوبست پاداشتی سوارچاکه که بداته وه، چه ند نهینیه که ی له لا ده درکینتی: خاتوو ت ژنیکی زۆر خوشه ویسته و بۆ وه فاداریش وینه ی نییه. ته نها یه ک لاوازی هه یه: له لایه ن فیزیکییه وه ساردوسره.

هه ردووک ده گه رپته وه کۆشکه که بۆ نه وه ی سلاو له میترده که ی بکه ن. زۆر

به حورمه ته وه سه یری مارکیز ده کات و به لالووتیشه وه سه یری سوارچاکه که ده کات: داواشی لیته کات که ههر زوو باروبارگه ی بیچیتته وه و مارکیز گالیسکه که ی خۆی بۆ ته رخان ده کات.

پاشان مارکیز و سوارچاکه که ده چنه خزمه ت خاتوو ت دوا ی نه م چاوپیکه وتنه، له پیش دهرگا، چه ند وشه یه کی میهره بان ئاراسته ی سوارچاکه که ده کات: ئا نه مه ش نه و دوا پرستانه ن که چیرۆکه که بۆمانی نه قل ده کات: "له م کاته دا، خوشه ویسته که ت بانگت ده کات؛ نه وه ی با به تی خوشه ویستییه، ههر نه ویش شانازیکه ره (...). جارێکی دیش خوات له گه ل. کورپکی نازداری... وا مه که که له گه ل کۆنتیس تیکچم."

"وا مه که که له گه ل کۆنتیس تیکچم." نه مانه دوا وشه بوون که خاتوو ت به دۆسته که ی وت.

ههر دوا ی نه مه، دوا وشه کانی چیرۆکه که: "سوار نه و گالیسکه که یه بوو که چاوه روانی ده کردم. ده مویست له حیکمه ی نه م موغامه ره یه ش تیبگه م و... هه یچ شتیکم نه دۆزیبه وه."

به لام، حیکمه ته که ئا لیتریه: له خاتوو ت دا قه واره ی وه رگرتوو: درۆی له گه ل میترده که ی کرد، درۆی له گه ل دۆسته که ی کرد، واته له گه ل مارکیز، درۆشی له گه ل سوارچاکه که کرد. نه و، موریدی راسته قینه ی نه پیکوره و هاوپی و دۆستی له زه ته. درۆزنیکی ناسک بۆ خۆپاراستن. ههر نه وه پاسه وانی به ختیاریی.

حیکایه تی چیرۆکه که له لایهن کەسی یەکه مەوێ دەگێردرێتەو، ئەویش سوارچاکە کە یە. ئاگای لە بیرکردنەوێ خاتوو ت نییە و ناشزانێ چۆن بیر دەکاتەو و کاتێ تەعبیر لە هەست و بیرکردنەوێ کانی خوشی دەکات هەندێک قەرچۆک دیارە. جیهانی ناوێوێ ئەم دوو شەخسییە تە داپۆشراوێ یا نیمچە داپۆشراوێ.

کاتیکیش بەو بەیانییە زوو، مارکیز باسی ساردوسری خاتوو ت یی بو کرد، سوارچاک هەق بوو تیرۆپر پێبکەنێ چونکە ئەوێ روویدا بە پێچەوانە ی ئەو بوو کە روویدا و مارکیز باسی کرد. بەلام جگە لەم دنیاییە، لە هیچ شتیکی دیکە دلتیا نییە. ئایا ئەوێ روویدا، بو خاتوو ت شتیکی رۆتینی بوو یا ئەو تە بەموغامەرەبەکی تاک و دەگمەنی لە قەلام دا؟ ئایا گۆرانکاریبەک بەسەر دلی داها، یا وەکو ئەوێ نە بای بینیبت نە باران؟ ئەو شەوێ عیشقە وای لیکرد کە ئیرەیی بەکوئیتس بەریت؟ ئەو دوا وشانە ی کە لە دەم خاتوو ت هەو دەرچوون، ئەو جۆرە فەرمايشە، لە دلێبەو دەرچوو یا ئەو تە جۆرە پێداوێستیبەک بوو و بەس، بو دا بینکردنی ئاسایشی خۆی بوو؟ لە رۆشتنی سوارچاک، ئایا خاتوو هەست بەسۆز و نوستالژی دەکات، یا بەهیچ شێوێبەک گوێی لی نییە؟ ئە ی ئەو: کاتیکی بەو بەیانییە زوو، مارکیز بەگالته پیکردن شۆریبەو، بەزیرەکی وەلام دەداتەو و جلەو و دەزەکە ی لە مستدا دەبیت. لە راستیدا دەبێ هەستی بەچی کردبیت؟ ئە ی دوا ی ئەوێ کۆشکە کەش بەجێدەهێلێ، ئایا چ شتیکی لە دلیدا خە تەری کردبیت؟ دەبێ بیری لە چی کردبیتەو؟ دەبێ بیری لە لەزەت کردبیتەو یا بیری لە سومعە ی لاویکی گالته جار؟ ئایا بیری لەوێ کردبووێ کە برەوێبە یا دۆراو؟ دلخۆشە یا غەمگین؟

بەشێوێبەکی دی: ئایا دەتوانین لەناو لەزەت و لە بو لەزەت بژین و لە

هەمان کاتیشدا دلخۆش بین؟ ئیدیالی ئیدۆنیسم ئایا تەحقیق دەکریت؟ ئایا هیوای وا وجودی هەیه؟ یا ئایا پرشکیکی لە بلتیسە ی ئەو هیوایە وجودی هەیه؟

له ماندوویی و هخته گیانی ده ریته. حهز ده کات له سهه رایه خه که رایکشیت و بخه ویت به لام له وهش ده ترسی که له کاتی خۆی نه یه ته وه ناگا. ده بی سه عاتیکی دیکه پروات، ده قه یه ک دوا نه که وی. له سهه نه سه که مبیله که دانیشته وه، ته پله ی ماتوره که ده ناخنیته سهه ری و واش بیر ده کاته وه ئیتر بارستا بییه که ی نایه لی چا و له یه ک بنی. به لام دانیشیت و ته پله یه کیشته له سهه ری بیت و نه شخه وی هیچ مانایه کی نییه. هه لده ستی و بریاری نه وه ده دات که ده بی پروات.

نه هه لسه نه کتوپره وای لیده کات بیر له پوتقان بکاته وه. نای پوتقان! ده چی هه ندی پرسیری لی کات. ده بی چی بو بگی پته وه؟ نه گهر کتومت هه موو نه و شتانه ی بو بگی پته وه که روویان دا، نه وه ی خو ده بیته مه سه ره ی نه و، نه ک نه و به سه به لکو هه موو نه وانه ی که له ویشن. چونکه گیپره وه هه میشه ده بیته جی پیکه نین کاتیکی خۆی رۆلکی کۆمیکی بینیی. که سه یسه به قه د پوتقان لیزان نییه. بو نمونه کاتیکی باسی به سه ره اته که ی خۆی له گه ل تایبچه نه که ده کات، کاتیکیسه به یه کیتیکی دی له قه لده دات و پرچی ده گری و ده یه وی به ره رایه خه که رایکشیت. به لام له وه ناگادار بن! پوتقان گه لی فیلبازه! هه مووش نه وه ده زانن که نه م چیرۆکه کۆمیکه ده مامکی حه قبه قه تیکی تری له ژیر دایه، نه مه یان جوژه به خو نازکردنیکه. گوپگران ئیره بییان پی دپته وه و کچه هاو پته یه که ی داوای نه وه لی ده کات که توند ره ویی له گه ل بنوینی و بیر له وهش ده که نه وه و بریان بو نه و تایبچه جوانه ده چیته و ده لین ده بی مه گهر هه ر خوا بزانی چی له گه ل بکات. به لام نه گهر بیت و فانسان باسی نه و رباوردنه له بار جووه ی دم حه وزه که یان بو بگی پته وه، هه موو پروای پیده که ن و به خۆی و شکستییه که شی پیده که نن.

به دریت و پانی ژووره که ی دیت و ده چی و ده یه وی ده سکاری چیرۆکه که ی

بکات، بیگونیجینی و هه ندی رتووشی بکات. یه که م شت که بییری لی بکاته وه نه وه یه ده یه وی جووتبوونه درۆزنه که بکاته جووتبوونیکی راسته قینه. نه وه شی به خه یالا دیت که خه لکه که ی نه وی به ره و حه وزه که ده چن و هه موویان چاویان نه بله ق ده بی و به رامبه ر به م دوو عاشقه تیکتالا وه تووشی ئیغرا هاتوون و نه وانیش به په له خۆیان رووت ده که نه وه، هه ندیکیان سهه ریان ده که ن و هه ندیکی تریسه لاساییان ده که نه وه و کاتیکیسه فانسان و ژولی ده بینن نه م هه موو خه لکه له ده وران خه ریکی جووتبوون و له نیو راهینان و داهینانی نه م دیمه نه ناسکه، هه لده ست و بو چه ند چرکه یه کیش ته ماشای نه م دیمه نه ده که ن و وه کو دیمپورژ،^(١) داوی نه وه ی دونیا ده ئافرینی، بو ده ده چن. وه کو چۆن یه کتریان ناسی نا به و شپوه به ش له یه کتریسه جودا ده بنه وه، هه ر که سه و به لایه ک، بو نه وه ی ئیتر قه د چاویان به یه کدی نه که ویتته وه.

هیشته به ته وای نه م "بو نه وه ی ئیتر قه د چاویان به یه کدی نه که ویتته وه ی ته وای نه کردبو، نه ندامه که ی دپته وه ناگا؛ فانسانیسه ده یه وی به چه په لۆک له خۆی بدات و سهه ری خۆی بکیشینیته قه د دیوارا.

نا نه مه یه شتیکی سهه ری و عاجباتی: نا له و کاته ی که دیمه نی ئورژی به خه یالا ده هات و دایده هینا، جو شوخرۆشه کاره ساتاوییه که ی خامۆش ده بووه وه؛ به پیچه وانه شه وه، کاتیکیسه بیر له بزر بوونی راسته قینه ی ژولی ده کات، نه وه شیتوهه ر ده بیت. به گیپانه وه ی حیکایه تی ئورژی، قفلی لی ده دریت، به خه یالی بییری لی ده کاته وه و بو خۆی ده یگی پته وه و ده یگی پته وه: خو شه ویستی ده که ن، ژن و پیاهه کان دین و ته ماشا ده که ن، خۆیان رووت ده که نه وه و له ده وری حه وزه که ن، حه شاماتیکی زۆریشی لینه و له گه ل یه کتر جووت ده بن. نه م دیمه نه چه ند جارتیک نه م فلیمه پۆرنۆیه له میشکیا دووباره ده کاته وه و هه ست ده کات هیمن بوته وه، نه ندامه که ی ژیر ده بیته وه.

(١) خالیقی گهردوون، به نیسه به نه فلاتوونه وه. (وه رگیپ).

بیر له قاوه خانه که ی گاسکۆن و بیر له و خه لکه ده کاته وه که گوئیان بۆی راگرتوو. پۆتشان، ماچۆش به زه ده خه نه گه لکو که یه وه و گوژار و ئه وانی دیکه ش سه رنجه ورده کانیان ده خه نه روو. له جیاتی سه رته نجام پیی ده لئی: "هاورپیان، له بهر خاتری ئیوه خۆشه و یستیم کرد، ئه ندامه کانی ئیوه هه موو له و رابواردنه ئاماده بوون، من ته ته ری ئیوه بووم، بالیۆزی ئیوه بووم، بکه ری* هه لبارده ی ئیوه بووم، سه رخه ری* مورته زه قی ئیوه بووم، من کوّده عبا بووم!" به ژوو ره که یا دیت و ده چی و دوا رسته ش، به ده نگی بهرز دوو باره ده کاته وه. کوّده عبا، چ داهینانیکی دانسقه یه! پاشان، (به ته واری جۆشو خرۆشه ناقۆلاکه ی هیور بوته وه) جانتا که ی هه لده گریت و بۆی ده رده چییت.

قیی را بۆ ئه وه ی پارهی ئوتیله که بدات به ره و پرسگا که چوو و منیش جانتا یه کی بچوو کم له ده ست، به ره و ئوتومبیله که مان ده رۆیشتم که له ناو حه وشه که رامگرتبوو. به داخه وه، نۆیه م سه مفۆنیا نابوته که نه یه یشت هاوسه ره که م زیاتر بخه ویت و ناچار به په له ده بیته ئه م شوینه جیبه یلین که دلخۆش بووم لیسه و سه یریکی نوستالژیانه ی ده ورو به ری خۆم کرد. په یژه کانی ئوتیله که. ئا لیسه بو، میرده ساردسره به ریزه که، به خیره اتنی له هاوسه ره که ی و سوارچا که که کرد له و کاته ی که گالیسکه که ده مه و ئیواره رایگرت. هه ر لیسه بو، ده دوانزه سه عات دره نگتر، سوارچا که که به ته نها ده رده چییت و که سیکیش نییه خودا حافیزی لئ بکات.

دوای ئه وه ی ده رگای ئه پارتمانه که ی خاتو ت ی له دوا داخرا، گوئی له پیکه نیی مارکیز ده بیته و پیکه نیی کی ژنانه ش دوا به دوای ئه وی تره وه دیت. بۆ چه ند ساتیک هه نگا وه کانی خا و کرده وه: به چی پیده که نن؟ گالته ی پی ده که ن؟ پاشان نایه وی گوئی له هیچ شتی دیکه بیته، به ره و ده رگای حه وشه ده روات؛ به لام له ناو رۆحی، هه میسه گوئی له و پیکه نییه ده بیته؛ ناتوانی خۆی لئ قوتار کات، له هه ققه تیشدا قه د ئه و پیکه نییه له کوّلا نابیتته وه. رسته که ی مارکیزی دیت به بیرا: "ئه ری هه ست به و رۆله کوّمیکه ی خۆت ناکه یته؟" به و به یانییه زوو، کاتییک مارکیز ئه م پرسباره زۆلانیه ی لئ ده کات، نه ی توانی وه لام بداته وه. به وه ی ده زانی که خیانه ت له مارکیز کراوه و به پیکه نیی شه وه به خۆی ده وت یا ئه وه ته خاتو ت خه ریکه واز له مارکیز ده هیته و ئیتر ئه ویش ده توانی جارێکی تریش بییینه یته وه یا ئه وه ته توّله ی خۆی لئ ده کاته وه و بۆی هه یه جارێکی دیکه بییینه یته وه (ئه وه ی جارێک توّله ی لئ بوه شیته وه، توّله ی تریشی لئ ده وه شیته وه). پیش سه عاتیکیش، ده ی توانی بیر له مه بکاته وه. به لام دوای دوا رسته ی خاتو ت، هه موو شتییک روون بووه وه: ئه م شه وه شه وی تری به دوا وه

به و به یانیه سارده کۆشکه که به جی دههیلێ؛ به خۆی دهوت له و شهوه، له و پیکه نینه زیاتر هیچ شتیکی تری بۆ نه مایه وه: ئهم نوکته یه ده خوولیته وه و ئیتر سوارچاک ده بیته شه خسیه تیکی عه نتیکه . شتیکی ئاشکرایه که ژن هاوسه ری پیای عه نتیکه ناکات. به بیج ئه وهی داوی روخسه تی لی بکه ن کلاویکی عه نتیکه ئامیزیان خسته سه ری و ئه ویش ههنده هیز شک نابات بۆ ئه وهی ئه و باره هه لیگریت. له ناواخی رۆحیدا گوئی له بانگه وازی یاخیبوون ده بیته و بانگاشه ی ئه وهی ده کات که هه موو چیرۆکه که وه کو ئه وهی روویدا بگێریته وه، به دهنگی بهرز و لای هه موو خه لکیش.

به لام ئه وهش ده زانی که له توانایدا نییه . گیل بوون گه لی له به قه شمهر بوون سه ختیره . ناتوانی خیانهت له خاتوو ت بکات و خیانه تیشی لی ناکات.

له ده رگایه کی تره وه، کپ و بیده نگتر ده گاته پرسگای میوانخانه که، فانسان به ره و هه وشه که رۆیشت. هه میشه هه ولێ ئه وه ده دات که چیرۆکی پارتوزه که ی ده ور هه وزه که له گه ل خۆیا دووباره ی کاته وه؛ نه ک له بهر ئه وه ی کاریگه ری خامۆشکردنه وه بیینی (هه موو ره نگ و روویه کی جۆشوخروۆش به ده ر نییه)، به لکو یادی ژولی بسرپته وه که ناهه موارانه دایده درێ. ئه وهش ده زانی که ته نه ها چیرۆکی هه لبه ستره و ده توانی چیرۆکه راسته قینه که ی له بیر بیاته وه. هه ز ده کات تا زوه ئه م چیرۆکه به دهنگی بهرز بگێریته وه و وه کو ده هۆل و زورنایه کی ئاشکرا که ته نه ها ئه و ده توانی ئه ندیشه ی نابوته ی جووتبوونه بسرپته وه که وای کرد ژولی له ده ست بچیت.

"کۆده عبایه ک بوون"، له لای خۆی دووباره ی ده کاته وه و گوئی له پیکه نینی پۆتفانیس ده بیته، زهرده خه نه ئیساره به خشه که ی ماچۆش ده بیینی و پینی ده لیت: "تۆ کۆده عبایه کی و ئیتر له مه وداش ته نه ها هه ر به کۆده عبایش بانگت ده که یین." ئه م فیکه ریبه دلخۆشی ده کات و بز ه ده بگری.

به ره و ماتۆره که ی ده چیت که له وه به ری هه وشه که رایگرتوه، چاوی به پیایویک ده که ویت، که می له و گه نجتیره، جلوه به رگی زه مه نیکی به سه ره چووی له به ره و به ره و لای ئه و دی. فانسان زه ق تیی ده روانی و ده حه په سی. ده بی ئه م شه وه ناماقووله چه ندی کاری تیکرد بێ: له توانایدا نییه ته فسیرتیکی به جی بۆ ئه م ده رکه وتنه بکات. ئایا ئه مه ئه کته ریکه و له جلوه به رگی میژوو بییدا؟ ئایا په یوه ندی له نیوان ئه م و ژنه که ی ته له فزیۆندا هه یه؟ ره نگیشه، دوینی له م کۆشکه فلیمیکی پروپاگه نده یان گرتبیت؟ کاتیکی لی نزیک ده بیته وه، له نیو چاوی ئه م لاوه، هه په سانیکی ههنده ئاشکرای تیدا به که مه حاله ئه مه له چاوانی ئه کته ریک بخویندریته وه.

سوارچاکه که سهیری ئەم نه ناسیاوه دهکات. به تاییهت کلاوه که ی زۆر سه رنجی راده کیشی. ئا به و جزوه کلاوله سه ر کردنه، بهک دوو سه ده له مه و بهر، سوارچاکان ده چونه جهنگ. به لام هه نده ی تر سه رنج راکیش بو ئەو، په رپووتی پیاوه که یه. پانتۆلیکی پانویۆر، به بی هه یج هه یه تیک، ته نها مه گه ر جوتیارانی زۆر هه ژار یا راهیبان جلویه رگی وا بکه نه بهر.

هه ست به ماندوویی دهکات و هه یزی به به ره وه نه ماوه و وه خته هه ست به گه یژ بوون بکات. نازانی، ئایا خه وی لیکه وتوو و یا خه ون ده بین، یا و پرتنه دهکات. به لام کابراکه زۆر لیتی نزیک بوته وه و دیتسه زار و ئەم رسته ی پێ ده لێ که حه په سانه که ی بو ده سه لمیته: "ئه ری تو له سه ده ی هه ژده مه وه دیتت؟"

پرسیاریکی سه یر و ناماقوول، به لام به و شتویه ی که ئەو کابرایه له فزی کرد هه نده ی تر تووشی حه په سانی دهکات؛ نه غمه یه کی نه ناسراوی هه یه، هه ر به په یامبه ریک ده چوو که له مه مله که تیکی غه ربه وه هاتنی و فه ره نسیش له مه کته ب فیر بوو بیت، به بی ئەوه ی فه ره نسای بینیی. ئا ئەم له فز کردنه، ئەم نه غمه نا جوړه یه که وای کرد سوارچاکه که بیری بو ئەوه بچیت که ئەم پیاوه له زه مه نیکی تره وه هاتوو.

"به لێ، ئەم تو؟ پیتی ده لێ.

- من له سه ده ی بیسته مه وه هاتووم. پاشان پیتی ده لیتته وه: "کو تایی سه ده ی بیسته م. " جارێکی دیش پیتی ده لێ: "شه ویکی زۆر نایام برده سه ر."

ئەم رسته یه کاری له سوارچاکه که کرد: "منیش هه ره ها"، له وه لامدا ده لیت.

بیر له خاتووت دهکاته وه و له پرتکدا میه ره بانیی شالاری بو ده بات.

خوای گه وره، چۆن ئا به م شتویه پیکه نینی مارکیز و سه رنجی راکیشا؟ وه کو ئەوه ی که گرینگترین شت جوانی ئەو شه وه نه بیت که برده سه ر، ئەو جوانییه ی که واهه سستی کردوو و تارمایی ده بین، خه ون و واقع تیکه ل دهکات، وه کو ئەوه ی تو ر درابیتته وه ده ره وه ی زه من.

ئەم پیاوه ته پله له سه ره که و به و نه غمه سه یره یه وه ئەوه دووپات دهکاته وه: "شه ویکی تا بلتی به له زه تم برده سه ر."

سوارچاکه که سه ری بو ده له قین، هه ر وه کو ئەوه ی پیتی بلتی به لێ هه وری. کیتی تر توانای ئەوه ی هه یه له مه تیبگات؟ پاشانیش بیری لیده کردوه: له بهر ئەوه ی په یمانی ئەوه ی دابوو که نه یینی به رتیزی، ناتوانی به که س بلتی چۆن شه ویکی برده سه ر. به لام ئەم نه یینی به رتیزی پاراستنه دوا ی دوو سه ده ش هه ر به نه یینی مایه وه؟ وای لیکدایه وه که خوای له زه زه ت ئەو کابرایه ی بو ناردوو بو ئەوه ی بتوانی قسه ی له گه ل بکات؛ بو ئەوه ی ببیتته هه قیقه ت هه لپژ و له هه مان کاتیشدا په یمانی نه یینی به رتیزی پاراستنیش هه بیت؛ بو ئەوه ی چه ند ساتیک له ژیان ی فری داته داها تووه وه و فری داته نه به دبیته وه و ببکاته شکۆمه ندی.

"به راست، تو له سه ده ی بیسته مه وه هاتووی؟"

- ئەم چۆن، خالۆ. شتی زۆر سه یر و عه جایب له م سه ده یه روو ده دات. ئازادیی ئەخلاق هه یه. ئەوه ت بو دووباره ده که مه وه که شه ویکی زۆر تاییه تم برده سه ر.

- منیش، " سوارچاک جارێکی دیکه ش ئەمه دووباره دهکاته وه و ناماده ی ئەوه یه که چه رۆکه کی ئیمشه وی بو بگه یژته وه.

"شه ویکی عه جایب، گه لێ عه جایب"، پیاوی ته پله له سه ر ئەمه ده لیت و به ته ماشا کردنیکی قورس و درتێ سه یری دهکات.

سوارچاکه که له وه تیده گات که به ناره زوویه کی و رکنه وه ده یه وی قسه بکات. له م و رکنیه شتیک جارسی دهکات.

لهوه تیدهگات که ئەم بئێ تهحهمولییه، خۆی لهگهڵ خۆی بئێ سوودی گویتگرتنی دههینئێ. سههرهپای ئەوهی بهرهو پرووی ئەم ئارهزوه قسه کردنه بووهوهوه، سوارچاک ئیتر ههست بههیچ چیتیک ناکات بۆ ئەوهی شتیک بلیت و له پرتیکشدا، هیچ هۆیهک نادۆزیتتهوه بۆ دریتتهپیدانی ئەم چاوپیکهوتنه.

ماندوو بوون شالای بۆ دههینئێ. بهپهنجه نهوازش لهگهڵ روخساری خۆی دهکات و بۆنی خوشهویستی دهکات که خاتوت لهسهه پهنجهکانی جیهیتشت. ئەم بۆنه نوستالژی تیا دهبووژیتتهوه و ئارهزووی ئەوهشی دهکرد که لهسهه ئهسکهمیلی گالیسکهکه دانیشئێ و بههتوری خهون بیینئێ و تاكو پاریس ههلیگرن.

۵۰

فانسان وای بۆ چوو که ئەو پیاوهی که جلویهرگه کۆنهکهی لهبهره زۆر لاوه، ئەویش ههستی بهتۆزه ناچاریههک دهکات که گوی بۆ پاکانهکهی شل بکات. کاتیک فانسان دوو جار ان ئەوهی بۆ دووباره دهکاتهوه که "شهویکی تایبهتی بردهسهه" و ئەویش له وهلامدا دهلی "منیش"، ههستی بهوه کرد که له روخساری جوهره فزوولیهتیک دهردهکهوئێ، پاشانیش، له پرتیکدا بهبئێ هۆ کوژایهوه و بئیموبالاییهکی کهمی لووت بهزانه جیتی گرتتهوه. ئەو ئەتموسفیره هاوړتیهتیهی که بۆ نهیتنی دهرخستن دهگونجا دهقهیهکیشی نهخایاند و بوو بهههلم.

بهتووړیهیهوه سهیری جلویهرگی لاوهکهی کرد. ناخر دهبئێ ئەم موههریجه کئ بیت؟ جووتئێ پیتلای نهقیزه زبوین پتوه و دهپتیهک که ران و سمت و پووزی له قالب داوه، ئەم ههموو نهخشانه بهدهر له وهسفانهی سهه ملیوانه و سورمه و قهدیفانهی سهه سنگ. ئۆیههک که له دهوری یهخه بوو، بهدوو پهنجه دهیگرته دهست و بهبزهیهکهوه سهیری دهکات و دهیهوئێ تهعبیر له ئیعبایتیکی کاریکاتۆرانه بکات.

ئەم حههکه ته دۆستانهیه، کابرای جلویهرگ کۆن شیتوهه دهکات. روخساری گرژ دهبیت و چاوانی پر له قین. دهستی دههینئێ و دهبا وهک بلیتی بیهوئێ له پرتیکدا زللهیهکی پیا بکیشئێ. فانسان دهست له ئۆیهکه بهردهدات، ههنگاوێک دهکشیتته دواوه. دواي ئەوهی بهلالووتیکهوه سهیری دهکات، کابرای جلویهرگ کۆن دهگهپتتهوه لای گالیسکهکهی.

بهو نزم تهماشاکردنه، فانسان نغرو دهکاتهوه نئو شلهژانهکهی جارانییهوه. له پرتیکدا، ههست بهلاوازیی دهکات. ئەوهش دهزانئێ ئیتر بۆی نالوئێ چیرۆکی پارتوزهکه بۆ کهس بگیتتهوه. هیزئێ دهرکردنی تیا نییه. گهلی غهمگینه و له تاقهتی دانیهه درۆ بکات. تاقه ئارهزووشی ههبیت:

ڦيرا سهردهكهوئ و له تهنشت منهوه دادهنیشی.

"سهیر که، سهیری ئهوی که، پییم وت.

- چی؟

- لهوی! ئهوه قانسانه! نایناسی؟

- قانسان؟ ئهوهی خهریکه سواری ماتورهکه دهبیته؟

- بهلئ. لهوه دهترسم زور خیرا لیتی بخورئ. بهراستی دهترسم.

- ههز دهکات خیرا لیتی بخورئ؟ ئهویش؟

- ههمیشه نا. بهلام، بهتایبهت ئیمرو، وهکوشیت لیتی دهخورئ.

- لهم کوشکه ئهجنده ههیه. شوومه. تکات لئ دهکه، با برۆین!

- دهقهیهک. "

دهمهوی پروانه سوارچاکهکه و بزانه چون لهسهرخوی بهرهو گالیسکهکه دهرواته. دهمهوی لهززهت له ریتمی ههنگاوهکانی بیینم: چهندی پیشدهکهوی، ههنده لهسهرخوی دهرواته. ئا لهم لهسهرخوییه، ههست بهبهختیاری دهکه.

عاره بانچییه که سلاوی لیدهکات؛ ههلویتستهیه که دهکات، په نجهکانی له لووتی نزیکه دهکاتهوه، پاشان سهردهکهوی و دادهنیشی و له سووچیک ههلهتوتی، جوان پی لهسهر پی دادهنی، ئهسکه مبیلهکهی ژیری رایدهژهنی، ههنده نابات خهوی لئ دهکهویت و دیتهوه ناگا و بهدریژی ئه کاتهش ههولئ ئهوه دههات زور له نزیکه ئهوه شهوه بیت که ئهفسوس رووناکي شهقی کرد.

سبهییتی بهسهروهه نییه.

گوپگر نییه.

ئهم شهوه تا زوهه له یاد بکات، ئهم شهوهی ههر وا له خوږایی لهکیس چوو، بیسپرتهوه، بیکوژتینیتسهوه و لهناوی بهریت - ئا لهم کاتهدا، تامه زوی خیراییه.

بهههنگای پتهو، بهرهو ماتورهکهی بهخیرایی ههلهپه دهکات، پر لهشی عیشقه بو ئهم ماتوره، لهسهر ئهم ماتورهی که ههموو شتیکی له بییر دهباتهوه و بهلکو خوشی له بییر دهچیتتهوه.

تکات لیده کهم هاوړی، به اختیار به. ئینتیبا عیگی ته نکم له لا هه یه که
توانای به اختیار بوون په یوه ندی به تاقه هیوای هه ردوو کمانه وه هه یه.
گالیتسکه که نغړی ته م بوو و منیش سویچی ئوتومبیله کهم با دا.

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له سالی ۲۰۰۳

۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مینى سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.

۱۸: ۱۹۴ - الإنفاضات البارزانية. تألیف: کاوس قفطان.

۱۹: ۱۹۵ - گۆرانیبیژه نهمه‌کان - به‌شى دووهم. دانانی: باکوری.

۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.

۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.

۲۲: ۱۹۸ - کۆچره... کۆچره‌و. عه‌بدووللا سه‌راج.

۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل.

۲۴: ۲۰۰ - به‌فریا ئەشکه‌وتی مراز. رەزا سه‌یید گۆل به‌رزنجی.

۲۵: ۲۰۱ - خاتوون T. رۆمان: میلان کوندیرا. وه‌رگێرانی له‌ فرەنسبیه‌وه.

د. ئەحمەدی مه‌لا.

۱: ۱۷۷ - بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام

۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تألیف: أحمد إسماعیل إسماعیل

۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری یۆمندا‌لان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل.

وه‌رگێرانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خو‌شناو.

۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌تیکی زۆر. چالاکییه‌کانی

حکومه‌تی هه‌رێمی کوردستان له‌ سالی ۲۰۰۲دا.

۵: ۱۸۱ - من مه‌باباد الی اراس. ترجمه‌ من الفارسیه‌ الی الکرديه‌: شوکت شیخ

یزدین. نقله‌ الی العربیه‌: شاخوان کرکوکي.

۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد هه‌سه‌ن.

۷: ۱۸۳ - پارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌می شیعرى هێمن.

۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌می نووسینی هێمن.

۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.

۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌پقه‌ ره‌شی پالتۆره‌شی پیتلاو شین. رۆمان: د. فه‌ره‌اد

پیریاڵ.

۱۱: ۱۸۷ - هه‌یه‌. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدووللا.

۱۲: ۱۸۸ - ئاقیستسا - له‌میتێنه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وه‌رگێرانی و

لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.

۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێرینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وه‌رگێرانی

له‌ ئەلمانیه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدووه‌حمان دزه‌یی. بژارکردن و

داڕشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری.

۱۴: ۱۹۰ - الجیش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکیبه‌. تنظیمه‌. أسلحه‌ته‌.

بحریته‌. و أبرز المعارك التي خاضها). تألیف: الأستاذ الدكتور محسن

محمد حسين.

۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان- لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنییری و

کۆمه‌لایه‌تی و سیاسى و جوگرافی کوردستان، سالی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین

به‌ئینگلیزی چاپ کراوه‌. نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ پسپۆزان و ئەفسه‌رانی

سیاسی ئینگلیز. وه‌رگێرانی: حسین عوسمان نیرگسه‌جاری و حسین

ئەحمەد جاف.

۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.